

סֵדֵר

קִינּוֹת

לְתִשְׁעַה בְּמָצַח

בְּאוֹתֵינוּת גְּדוֹלוֹת
מְאִירוֹת עֵינַיִם

יקרא מגילת איכה עם הציבור בבכיה ולא יברך על קריאתה. והעיקר להכניס בלבו צער ואנינות על כל הנזכר במגילה, היינו על גודל הצער שהיה אז לישראל עם קדוש במיתות משונות, וביחוד על גודל חילול שמו הגדול שהיה אז בין האויבים, וביחוד בין אותם החיילות אשר צבאו על פתח בית המקדש שנכנסו אז להיכל ובית קדשי הקדשים, וקול נתנו בבית ה' ביום מועד, וקרקרו שם בכל מיני שחוק והיתול, ואמרו איה אלוהיהם. דברים אלו ישים האדם אל לבו בעת קריאת איכה ויבכה במר נפשו מאוד.

אחרי אמירת הקינות אומרים אשרי, ואין אומרים למנצח. אומרים ובה לציון ומדלגים ואני זאת בריתי, וממשיכים ואתה קדוש. אומרים קדיש בלי תתקבל, ואומרים עלינו לשבח.

נוהגים בכל מקום ללכת לבית הקברות בתשעה באב, ולא ילכו בכנופיא גדולה, כי אין זה אלא טיול, וגם מביא לידי שיחת חולין. והאריז"ל מזהיר שלא לילך לבית הקברות רק לצורך הלויית המת ב"מ. ובכדי לצאת כל הדעות ראוי שילך קרוב לבית הקברות בכדי שיוכל לראות משם קברי מתים. ובזה יוצא כל הדעות. אסור לטייל כל היום. אסור מלאכה קבלו עליהם בכל מקום עד חצות, כל מלאכה שיש בה שיהיו קצת.

כתב בכנה"ג מי ששותה טבא"ק בתשעה באב מנדין אותו. והגאון ר' יעב"ץ מורה היתר כשאנו מכיין לתענוג רק מכיין לעזר עשיית צרכים, כידוע מטבעו ופעולתו הטובה בזה. אבל יעשה בצניעות ולא בגלוי. הלימוד יהיה דוקא בדברים המותרים. אחר חצות יושבים על הספסל. ויזהר מהיסח הדעת מאבילות כל היום. והתחבולה לזה שיזהר מלדבר עם שום אדם כל המעת לעת.

מנחה מתעטפים בציצית ומניחים תפילין, ונוהגים להשלים מה שחסרו לומר בשחר כגון תהלים ומזמורים. ואומרים פרשת הקרבנות, אשרי, חצי קדיש, ומוציאין ספר תורה וקורין ויחל, וגולל ס"ת, ומפטיר השלישי "דרשו" ומברך כבשחר. מכניסין ס"ת ואומר הש"ץ חצי קדיש, תפילה בלחש, ואומרים נחם בבונה ירושלים, עננו בשומע תפילה. אם לא אמר לא זה ולא זה אינו חוזר. ואם נזכר בש"ת כולל אותו בש"ת, ועננו תחילה ובו מסיים ועננו כי אתה שומע תפילה וכו', וחותם בש"ת. אחר יהיו לרצון אומר רבון של תענית. מחזיר הש"ץ התפילה ואומר עננו ברכה בפני עצמה, ונחם בבונה. ודין שכחתו כדין היחיד. אחר התפילה קדיש שלם עם תתקבל, עלינו ק". ועדיין כל דיני תשעה באב נוהגים עד הלילה.

מוצאי תשעה באב אם חל באחד בשבת אזי יבדיל על הכוס במוצאי תשעה באב ואינו מברך לא על הנר ולא על הבשמים, שעל הנר כבר בירך מאתמול. יאם שכח לברך בליל תשעה באב, אינו מברך בהבדלה. והנשים שאינן יודעות להתפלל ולא הבדילו בתפילה, צריך כל איש להזהרן שביום התענית לא יעשו אש לבשל לצורך הלילה עד שיאמרו המבדיל בין קודש לחול. על פי כתבי האריז"ל יש לקדש הלבנה במוצאי תשעה באב.

נהגו שלא לאכול בשר ולא לשתות יין ולא להסתפר ולא לכבס ולא לרחוץ רחיצה גמורה במרחץ עד אחר חצות של יום עשירי. ואם חל תשעה באב בשבת ונדחה ליום א', כל אלו אסורים ליל ב' וביום ב' מותר. וכשחל עשירי בערב שבת מותר לכבס ולהסתפר ולרחוץ מיד.

©

Copyright 2001

הוצאת הפאר
(718) 435-3305
כל הזכויות שמורות

Printed in the USA by MORIAH OFFSET CORP. (718) 693-3800

א א איכה | יִשְׁבֶּה בְּדָד הָעִיר רַבְתִּי עִם הֵיטָה כְּאַלְמָנָה
רַבְתִּי בַּגּוֹם שְׂרָתִי בַּמְדִּינֹת הֵיטָה לָמָס: ב בְּכֹו תִבְכֶּה
בְּלִילָה וְדַמְעָתָה עַל לַחֲוֵה אֵינֶלְה מְנַחֵם מִבְּלִ-אֲהֻבֶיהָ
בְּלִירְעִיָה בְּגֵרוֹ כֹּה הָיוּ לָהּ לְאִיְבִים: ג גְּלָתָה יְהוּדָה מֵעֲנִי
וּמְרַב עֲבָדָה הִיא יֹשְׁבֶה בַּגּוֹם לֹא מִצָּאָה מְנוּחַ בְּלִירְדֻפֶיהָ
הַשְׁיֹנֶה בֵּין הַמְצָרִים: ד דְּרָכֵי צִיּוֹן אֲבִלּוֹת מִבְּלִי בְּאֵי
מוֹעֵד בְּלִ-שְׁעָרֶיהָ שׁוֹמְמִין כַּהֲנִיָה נְאֻחִים בְּתוֹלְתֶיהָ נֹגֹת
וְהִיא מִרְלָה: ה הָיוּ צָרִיָה לְרֹאשׁ אֹנִיָה שָׁלוֹ בִּי-יְהוּדָה
הוֹנָה עַל רַב־פְּשָׁעֶיהָ עוֹלְלָיָה הִלְכּוּ שָׁבִי לְפָנֵי-צָר: ו וַיֵּצֵא
מִבֶּת-צִיּוֹן (מִן בֶּת-צִיּוֹן כְּתִיב) בְּלִ-הֲדָרָה הָיוּ שְׂרִיָה בְּאֵילִים
לְאִמְצָאוֹ מִרְעָה וַיִּלְכּוּ בְּלֹא-כֶחַ לְפָנֵי רוּדְף: ז זִכְרָה
יְרוּשָׁלַם יָמֵי עֲנִיָה וּמְרוֹדֶיהָ כֹּל מַחְמַדֶיהָ אֲשֶׁר הָיוּ מִיָּמֵי
קָדָם בְּנִפְלַע עֲמָה בְּיַד-צָר וְאֵין עוֹזֵר לָהּ רָאוּהָ צָרִים שָׁחֲקוּ
עַל מִשְׁבֶּתָהּ: ח חָטְא חָטְאָה יְרוּשָׁלַם עַל-פֶּן לְנִדְהָ הֵיטָה
בְּלִ-מִכְבְּדֶיהָ הַזִּילּוֹהָ בִּי-רְאוּ עֲרוֹתָה נִסִּיתָיָה נְאֻחָה וַתָּשָׁב
אֲחֹזֵר: ט טָמְאָתָה בְּשׁוֹלֶיָה לֹא זִכְרָה אֲחֵרִיתָה וַתֵּרֵד בְּלֹאִים
אֵין מְנַחֵם לָהּ רָאָה יְיָ אֶת-עֲנִיָי בִּי הַגְּדִיל אֹיִב: י יָדוּ
פָּרַשׁ צָר עַל כֹּל-מַחְמַדֶיהָ בִּי-רְאָתָה גוֹם בְּאוֹ מִקְדָּשָׁה
אֲשֶׁר צִוִּיתָה לְאִיְבָאוֹ בַּקֶּהֶל לָד: יא כֹּל-עֲמָה נְאֻחִים
מִבְּקָשִׁים לָחֵם נָתַנוּ מַחְמַדֶיהֶם (יִתִּיר ו' כְּתִיב) בְּאֲבֵל לְהָשִׁיב
נֶפֶשׁ רָאָה יְיָ וַתִּפְיֹטָה בִּי הֵיטָה זוֹלָלָה: יב לֹא (ל' זַעֲרִיא כְּתִיב)
אֲלִיכֶם בְּלִ-עֲבָרֵי דָרְךָ הַבִּטּוֹ וְרָאוּ אִם-יֵישׁ מִכְּאוֹב כְּמִכְאוֹבֵי
אֲשֶׁר עוֹלָל לִי אֲשֶׁר הוֹנָה יְיָ בַּיּוֹם תֵּרוֹן אִפּוֹ: יג מִמְרוֹם

שָׁלַח־אֵשׁ בְּעֶצְמֹתַי וַיִּרְדֶּנָּה פֶּרֶשׁ רֶשֶׁת לְרַגְלֵי הַשִּׁיבְנֵי אַחֲזֹר
 נִתְּנֵנִי שְׂמֹמֶה כָּל־הַיּוֹם דָּוָה: י נִשְׁקָד עַל פְּשָׁעֵי בִידּוֹ וַיִּשְׁתַּרְגְּזוּ
 עָלָיו עַל־צוֹאָרָי הַבְּשִׁיר כַּחַי נִתְּנֵנִי יי בִידֵי לֹא־אוֹכֵל קוֹם:
 טו סָלַח כָּל־אֲבִירֵי א יי בְּקֶרְבִי קָרָא עָלַי מוֹעֵד לְשֹׁבֵר כַּחֲזוּרֵי
 גַת דָּרָךְ יי לְכַתּוּלֹת בַּת־יְהוּדָה: טז עַל־אַלֶּה א אֲנִי בּוֹכֶיה
 עֵינַי א עֵינַי יִרְדֶּה מַיִם בִּי־רַחֵק מִמֶּנִּי מִנַּחֵם מְשִׁיב נַפְשִׁי הוּוֹ
 בְּנֵי שׂוֹמְמִים כִּי גָבַר אוֹיֵב: יז פֶּרֶשֶׁה צִיּוֹן בִּידֵיהָ אֵין מִנַּחֵם
 לָהּ צוֹה יי לִיעֲקֹב סְבִיבוֹ צִוּוּ הוֹתָה יְרוּשָׁלַם לְנֶדֶה בֵּינֵיהֶם:
 יח צְדִיק הוּא יי כִּי פִיהוּ מִרִּיתִי שְׂמֵעוּ־נָא כָּל־הָעַמִּים (כָּל־עַמִּים
 כתיב) וְרָאוּ מִבְּאֵבֵי בַת־וּלְתַי וּבַחֲזוּרֵי הָלְכוּ בְּשִׁבְנֵי: יט קָרָאתִי
 לְמַאֲהָבֵי הַמָּה רְמוֹנֵי כַּהֲנֵי וּזְקֵנֵי בָעִיר גּוֹעוּ בִי־בִקְשׁוֹ אֲבָל
 לָמוּ וַיִּשְׁיבוּ אֶת־נַפְשָׁם: כ רָאָה יי בִּי־צָר־לִי מַעַי חֲמַרְמָרוּ
 נִהַפְּךְ לִבִּי בְּקֶרְבִי כִי מָרוּ מְרוֹתַי מִחוּץ שְׂבָל־הַחֶרֶב בְּבֵית
 בַּמּוֹת: כא שָׁמְעוּ כִּי נֶאֱמַתָּה אֲנִי אֵין מִנַּחֵם לִי כָּל־אֵיבֵי
 שָׁמְעוּ רַעְתִּי שָׁשׂוּ כִּי אַתָּה עָשִׂיתָ הַבֹּאֶת יוֹס־קָרָאתָ וַיְהִי
 כַּמִּנִּי: כב תִּבֹא כָּל־רַעְתֶּם לְפָנָי וְעוֹלָל לָמוּ כַּאֲשֶׁר עוֹלָלְתָּ
 לִי עַל כָּל־פְּשָׁעֵי בִי־רַבּוֹת אֲנַחְתִּי וְלִבִּי דָוָה:

ב א איכה יעיב באפו א יי את־בת־צִיּוֹן הַשְּׁלִיךְ מִשָּׁמַיִם
 אֶרֶץ תַּפְאֲרַת יִשְׂרָאֵל וְלֹא־זָכַר הַדָּם־רַגְלָיו בְּיוֹם אָפוּ:
 ב בָּלַע יי וְלֹא (לא כתיב) חָמַל אֶת כָּל־נְאוֹת יַעֲקֹב הָדָם
 בְּעִבְרָתוֹ מִבְּצָרֵי בַת־יְהוּדָה הַגֵּיעַ לְאֶרֶץ חֲלָל מִמְּלַכְתָּה
 וּשְׂרִיהָ: ג גָּדַע בְּחַר־יָאֵף כָּל קֶרֶן יִשְׂרָאֵל הַשִּׁיב אַחֲזֹר
 ימִינוּ מִפְּנֵי אוֹיֵב וַיִּבְעַר בְּיַעֲקֹב בָּאֵשׁ לְהַכֶּה אֲבָלָה סְבִיב:
 ד דָּרָךְ קִשְׁתּוֹ כְּאוֹיֵב נֶצַח ימִינוּ בָצָר וַיִּתְּרֵג כָּל מַחֲמַד־עֵינָן

בְּאֵהָל בַּת־צִיּוֹן שָׁפַךְ כָּאֵשׁ חַמָּתוֹ: ^ה הִיָּה יי | כְּאֵיב בְּלַע
 יִשְׂרָאֵל בְּלַע כָּל־אַרְמְנוֹתֶיהָ שַׁחַת מִבְּצֻרָיו וַיָּרֶב בְּבַת־יְהוּדָה
 תְּאֵנִיה וְאֵנִיה: ^ו וַיִּחַמֶּם בֶּגֶן שָׂבו שַׁחַת מִעֲדוֹ שָׁבַח יי |
 בְּצִיּוֹן מוֹעֵד וְשַׁבַּת וַיִּנָּאץ בּוֹעֵם־אָפוֹ מִלֶּךְ וְכֹהֵן: ^ז זָנַח יי |
 מִזְבְּחוֹ נָאֵר מִקִּדְשׁוֹ הַסִּגְרָר בִּיר־אֵיב חוֹמַת אַרְמְנוֹתֶיהָ
 קוֹל נָתַנוּ בְּבֵית־יי בְּיוֹם מוֹעֵד: ^ח חָשַׁב יי | לְהַשְׁחִית חוֹמַת
 בַּת־צִיּוֹן נָטָה קוֹ לֹא־הָשִׁיב יְדוֹ מִבְּלַע וַיֹּאבֶל־חַל וְחוֹמָה
 יִחַדוּ אִמְלֵלוּ: ^ט טָבְעוּ (ט' זעירא כתיב) כָּאָרֶץ שְׁעָרֶיהָ אֶבֶד וְשֹׁבֵר
 בְּרִיחֶיהָ מִלְכָּה וְשָׂרִיָּה בְּגוֹם אֵין תּוֹרָה גַּם־נְבִיאֶיהָ לֹא־מָצְאוּ
 חֲזוֹן מִי: ^י יִשְׁבוּ לָאָרֶץ יְדֻמוּ וְקִנְיַן בַּת־צִיּוֹן הֶעֱלָו עֶפֶר
 עַל־רֵאשִׁים חָגְרוּ שִׁקִּים הוֹרִידוּ לָאָרֶץ רֵאשֵׁן בְּתוֹלַת יְרוּשָׁלַם:
^{יא} כָּלוּ בַדְמָעוֹת עֵינַי חֲמַרְמְרוּ מֵעַי נִשְׁפָּךְ לָאָרֶץ כְּבִרֵי
 עַל־שֹׁבֵר בַּת־עַמִּי בַעֲטָף עוֹלָל וַיִּזְנַק בְּרַחְבוֹת קְרִיָּה:
^{יב} לֹא־מָתָם וְאָמְרוּ אֵיךְ דָּגַן וַיִּין בְּהַתְעַטְפָם כְּחִלָּל בְּרַחְבוֹת
 עִיר בְּהַשְׁתַּפֵּךְ נַפְשָׁם אֶל־חֵיק אִמָּתָם: ^{יג} מִה־אֵעִידֶךָ (אֲעִידֶךָ
 כתיב) מָה אֲדַמְּהֶלֶךְ הַבַּת יְרוּשָׁלַם מָה אֲשׁוּהֶלֶךְ וְאֶנְחַמֶךָ
 בְּתוֹלַת בַּת־צִיּוֹן כִּי־גִדּוֹל בָּיִם שִׁבְרֶךָ מִי יִרְפֵּא־לֶךָ: ^{יד} נְבִיאֶיךָ
 חָזוּ לֶךָ שׁוֹא וְתָפַל וְלֹא־גָלוּ עַל־עוֹנֶיךָ לְהָשִׁיב שְׁבוֹתֶךָ (שְׂבִימֶךָ
 כתיב) וַיִּחְזוּ לֶךָ מִשְׁאוֹת שׁוֹא וּמְדוּחָם: ^{טו} סָפְקוּ עֲלֶיךָ כַפּוּסִים
 כָּל־עֲבָרֵי דָרֶךְ שָׂרְקוּ וַיִּנְעוּ רֵאשִׁים עַל־בַּת יְרוּשָׁלַם הַזֹּאת
 הָעִיר שִׁיאָמְרוּ בְּלִילַת יָפִי מָשׁוּשׁ לְכַל־הָאָרֶץ: ^{טז} פָּצוּ עֲלֶיךָ
 פִּיתָם כָּל־אֵיבֶיךָ שָׂרְקוּ וַיִּחַרְקוּ־שֵׁן אָמְרוּ בְּלַעְנוּ אֶךְ זֶה
 תְּיוֹם שְׁקִינֵיהוּ מִצְּאֵנוּ רְאִינוּ: ^{יז} עָשָׂה יי אֲשֶׁר זָמַם בַּעַע
 אָמְרָתוֹ אֲשֶׁר צִוָּה מִימֵי־קֶדֶם הָרַם וְלֹא חָמַל וַיִּשְׁמַח עֲלֶיךָ

אֹיֵב הָרִים קִרְן צָרוּךְ: יח צָעַק לָבָם אֶל־יְיָ חֹמֶת בְּתִצִּיּוֹן
 הוֹרִידִי בְּנַחַל דְּמָעָה יוֹמָם וְלַיְלָה אֶל־תַּתְּנִי פּוֹנֵת לָךְ
 אֶל־תִּהְיֶה בְּתִעֵינְךָ: יט קוֹמִי | רְנִי בְּלִילָה (בְּלַיְלָה כתיב) לְרֹאשׁ
 אֲשֶׁמְרוֹת שִׁפְכִי כַּמּוֹם לְבָבְךָ נִכַח פָּנַי יְיָ שְׂאֵי אֵלָיו כַּפְּךָ
 עַל־נַפְשִׁי עוֹלְלִיךָ הַעֲטוּפִים בְּרַעֲב בְּרֹאשׁ כְּלִחוּצוֹת: כ רֹאה
 יְיָ וְהִפְיֹטָה לְמִי עוֹלְלָתָה כֹּה אִם־תֵּאכְלֶנָּה נָשִׁים פְּרוֹם עַל־רִי
 טַפְּחִים אִם־יִהְרַג בְּמִקְנֶשׁ יְיָ כִּתְּן וְנָבִיא: כא שָׁכְנוּ לְאֶרֶץ
 חוּצוֹת נֶעַר וְזָקֵן בְּתוֹלְתֵי וּבַחוּרֵי נַפְלִי כְּחֶרֶב הִרְגָתָ בְּיוֹם
 אֶפְדָּ טַבַּחְתָּ לֹא חֲמַלְתָּ: כב תִּקְרָא בְּיוֹם מוֹעֵד מְגוּרֵי
 מִסָּבִיב וְלֹא הָיָה בְּיוֹם אַפְיִי פָּלִיט וְשָׂרִיד אֲשֶׁר־טַפַּחְתִּי
 וְרַבִּיתִי אֹיְבֵי כָלָם:

ג אֲנִי הַגִּבֹּר רֹאה עֵינִי בְּשֹׁכֵט עֲבָרְתוֹ: ב אוֹתִי נָתַן וַיִּלְךְ
 חֲשָׁךְ וְלֹא־אֹר: ג אֵךְ כִּי יֵשֶׁב יִתְפַּךְ יָדוֹ כְּלִי־הַיּוֹם: ד בָּלָה
 בְּשָׂרִי וְעוֹרִי שִׁבְרַ עֲצָמוֹתַי: ה בָּנָה עָלַי וַיִּקַּף רֹאשׁ וַתִּלְאָה:
 ו בְּמַחֲשָׁבִים הוֹשִׁיבֵנִי כִּמְתִי עוֹלָם: ז גָּרַר בְּעַדִּי וְלֹא אֵצֶא
 הַכְּבִיד נִחַשְׁתִּי: ח גַּם כִּי אֶזְעַק וְאֲשׁוּעַ שְׁתֵּם תִּפְלֹתַי:
 ט גָּרַר דְּרָכִי בְּגוֹיֹת נִתְיַכְתִּי עוֹה: י דָּב אֶרֶב הוּא לִי אֶרִי
 (אֶרֶיָה כתיב) בְּמִסְתָּרִים: יא דְּרָכִי סוּרָר וַיַּפְשִׁחֵנִי שָׁמַי שָׁמַם:
 יב דָּרַךְ קִשְׁתּוֹ וַיַּצִּיבֵנִי כַּמִּטְרָא לַחֵץ: יג הִבִּיא בְּכַלְיוֹתַי בְּנִי
 אֲשַׁפְּתוֹ: יד הָיִיתִי שְׁחָק לְכָל־עַמִּי נִגְיַנְתֶּם כְּלִי־הַיּוֹם:
 טו הִשְׁבִּיעֵנִי בְּמְרוֹרִים הִרְנִי לַעֲנָה: טז וַיִּגְרַם כְּחֶצֶן שִׁנִּי
 הַכְּפִישָׁנִי בְּאֶפֶר: יז וַתִּזְנַח מִשְׁלֹם נַפְשִׁי נִשְׁתִּי טוֹבָה:
 יח וְאָמַר אֶבֶד נֶעְחִי וַתּוֹחַלְתִּי מִי: ט יֵט זְכַר־עֵינֵי וּמְרוֹדֵי
 לַעֲנָה וְרֹאשׁ: כ זְכוֹר תִּזְכּוֹר וַתִּשׁוּחַ (וַתִּשָּׁח כתיב) עָלַי נַפְשִׁי:

כא זאת אָשׁוּב אֶל-לִבִּי עַל-בְּנֵי אוֹחֵיל: כב חֲסָדַי יְיָ כִּי
 לֹא-תִמְנֶנּוּ כִּי לֹא-כָלוּ רַחֲמָיו: כג תְּרָשִׁים לְבַקָּרוֹם רַבָּה
 אֲמוֹנַתְךָ: כד תִּלְלֵנּוּ יְיָ אִמְרָה נַפְשֵׁי עַל-בְּנֵי אוֹחֵיל לֵאמֹר: כה טוֹב
 יְיָ לִקְנוֹת לְנַפְשׁ תְּדַרְשָׁנוּ: כו טוֹב וַיִּחֵל וְהוּמָם לְתַשׁוּעַת יְיָ:
 כז טוֹב לְגֹבֵר כִּי-יִשָּׂא עַל בְּנֵעוּרָיו: כח יֵשֶׁב בְּדָד וַיִּוֹדֵם כִּי
 נָטַל עֲלָיו: כט יִתֵּן בַּעֲפָר פִּיהוּ אוֹלָי יֵשׁ תַּקּוּה: ל יִתֵּן
 לְמַבְהוֹ לִחֵי יִשְׁבַּע בַּחֲרָפָה: לא כִּי לֹא יוֹנַח לְעוֹלָם יְיָ:
 לב כִּי אִסְיְהוּנָה וְרַחֵם בְּרַב חֲסָדָיו (חֲסָדָיו כתיב): לג כִּי לֹא עָנָה
 מַלְבּוֹ וַיִּנָּח בְּנִי-אִישׁ: לד לְדַבַּא תַּחַת רַגְלָיו כִּל אֲסִירֵי
 אֶרֶץ: לה לְתַשׁוּת מִשְׁפַּט-גֹּבֵר נֶגֶד פְּנֵי עֲלִיוֹן: לו לְעֵנַת (ע
 זעירא כתיב) אָדָם בְּרִיבּוֹ יְיָ לֹא רָאָה: לז מִי זֶה אָמַר וַתְּהִי
 יְיָ לֹא צִוָּה: לח מִפִּי עֲלִיוֹן לֹא תֵצֵא הַרְעוֹת וְהַטּוֹב:
 לט מִהֲיִתְאוּנָן אָדָם חֵי גֹבֵר עַל-חַטָּאוֹ (חַטָּאוֹ כתיב): מ נַחֲפָשָׁה
 דָּרְכֵינוּ וְנַחֲקָרָה וְנִשְׁוֹבָה עַד-יְיָ: מא נִשָּׂא לְבַבְנוּ אֶל-כַּפְּיִם
 אֶל-אֵל בַּשָּׁמַיִם: מב נַחֲנוּ פִשְׁעֵנוּ וּמָרִינוּ אֶתְּךָ לֹא סִלַּחְתָּ:
 מג סְבוֹתָהּ כָּאֵף וַתִּרְדְּפֵנוּ תִרְגַּת לֹא חֲמַלְתָּ: מד סְבוֹתָהּ
 כָּעֵינִי לָךְ מֵעֵבֹר תִּפְלָה: מה סְחִי וּמָאוֹם תְּשִׁימֵנוּ בְּקֶרֶב
 הַעַמִּים: מו פָּצוּ עֲלֵינוּ פִּיהֶם כָּל-אִיבּוֹנוּ: מז פָּחַד וּפְתַחַת
 תִּיחַ לָנוּ הַשָּׂאת וְהַשְׁבֵּר: מח פִּלְגֵי-מוֹם תִּרְדַּ עֵינֵי עַל-שֹׁבֵר
 בַּת-עַמִּי: מט עֵינֵי נִגְרָה וְלֹא תִדְמָה מֵאֵין הַפְּגוֹת: נ עַד-יִשְׁקוּף
 יִזְרָא יְיָ מִשָּׁמַיִם: נא עֵינִי עוֹלְלָה לְנַפְשֵׁי מִכֵּל בְּנוֹת עִירֵי:
 נב צוֹד צְרוּנֵי כַּצֹּפּוֹר אִיבֵי חֲנָם: נג צָמְתוּ כְּבוֹר חֵי וַיְדוּ-אָבֵן
 כִּי: נד צְפוּ-מוֹם עַל-רֹאשֵׁי אִמְרָתִי נִגְזַרְתִּי: נה קָרָאתִי שִׁמְךָ
 יְיָ מִכּוֹר תַּחֲתֵינוּת: נו קוֹלִי שָׁמַעַתָּ אֶל-תַּעֲלָם אוֹנֵךְ לְרוּחַתִּי

לְשׁוּעָתִי: ^{נז} קָרַבְתָּ בַיּוֹם אֶקְרָאךָ אִמְרַת אֱלֹהֵי־תִירָא: ^{נח} רַבְתָּ
 יי רִיבֵי נַפְשִׁי גְּאַלְתָּ חַיִּי: ^{נט} רְאִיתָה יי עֲזַבְתִּי שְׁפָטָה
 מִשְׁפָּטִי: ^ס רְאִיתָה כָּל־נִקְמָתָם כָּל־מַחְשַׁבְתָּם לִי: ^{סא} שָׁמַעַתָּ
 חֲרָפְתָם יי כָּל־מַחְשַׁבְתָּם עָלָי: ^{סב} שָׁפַתִּי קָמִי וְהִגִּזוּנִם עָלַי
 כָּל־הַיּוֹם: ^{סג} שִׁבְתָּם וְקִיַּמְתָּם הַבִּיטָה אֲנִי מִנְּגִינָתָם: ^{סד} תָּשׁוּב
 לָהֶם גְּמוּלָה יי כַּמַּעֲשֵׂה יְדֵיהֶם: ^{סה} תִּתֵּן לָהֶם מִנְּגִינַת־לֵב
 תִּאֲלַתֵּן לָהֶם: ^{סו} תִּרְדֹּף בְּאֵף וְתִשְׁמִידֵם מִתַּחַת שָׁמַיִם יי:

ד א איכה יועם זהב ישנא הבתם הטוב תשתפכנה
 אבני־קֶדֶשׁ בְּרֹאשׁ כָּל־חֻצוֹת: ^ב בְּנֵי צִיּוֹן הַיְקָרִים הִמְסֹלְאִים
 בַּפִּז אִיכָה נַחֲשָׁבוּ לְנִבְלֵי־חָרָשׁ מַעֲשֵׂה יְדֵי יוֹצֵר: ^ג גַּם־תַּנִּים
 (תנן כתיב) תִּלְצֻוּ שָׂדֵה הַיַּנְקוּ גִּזְרֵיהֶן בַּת־עַמִּי לְאֶכֶזֶר כִּי־עֲנִים
 (פי ענים כתיב) בַּמַּדְבָּר: ^ד דַּבֵּק לְשׁוֹן יוֹנֵק אֶל־חֶבְרוֹ בַּצִּמָּא עוֹלָלִים
 שָׁאֲלוּ לָחֶם פֶּרֶשׁ אֵין לָהֶם: ^ה הָאֶכְלִים לְמַעַדְנִים נִשְׁמוּ
 בַּחֻצוֹת הָאֲמֻנִים עָלַי תוֹלַע חִבְקוֹ אֲשַׁפְתּוֹת: ^ו וַיִּגְדֵּל עֵזֶן
 בַּת־עַמִּי מִחַטָּאת סָדָם הַתְּפוּכָה כְּמוֹ־רֶנַע וְלֹא־חֲלָו כֶּה
 יָדוּם: ^ז זָבוּ גִזְרֵיהָ מִשְׁלֹג צָחוּ מִחֲלָב אָדָמוֹ עֵצִים מִפְּנִינִים
 סִפִּיר גִּזְרָתָם: ^ח חָשַׁךְ מִשְׁחֹרֵת הָאָרֶם לֹא נִכְרוּ בַּחֻצוֹת
 צִפּוֹר עוֹרֵם עַל־עַצְמָם יָבֵשׁ הָיָה כְּעֵץ: ^ט טוֹבִים הָיוּ
 חֲלָלֵי־חָרֶב מִחֲלָלֵי רֶעֶב שֶׁהֵם יוֹבֵוּ מְדַקְרִים מִתְּנוּכַת שָׂדֵי:
 י יְדֵי נָשִׁים רַחֲמָנִיוֹת בְּשָׁלוֹ יִלְדִיהֶן הָיוּ לְכָרוֹת לָמוֹ בְּשֹׁכֵר
 בַּת־עַמִּי: ^{יא} בָּלָה יי אֶת־חַמָּתוֹ שָׁפַךְ חֲרוֹן אָפוֹ וַיִּצַּת־אֵשׁ
 בְּצִיּוֹן וְתֹאכֵל יִסְדֵּתֶיהָ: ^{יב} לֹא הֶאֱמִינוּ מַלְכֵי־אֶרֶץ כָּל (ופל
 כתיב) יִשְׁבֵי תֵבֵל כִּי יָבֵא צָר וְאוֹיֵב בְּשַׁעְרֵי יְרוּשָׁלַם:
 יג מִחַטָּאוֹת נְבִיאֶיהָ עֹנֵת כְּהִנְיָה הַשְּׁפָכִים בְּקִרְבָּה הֵם

צדיקים: יד נָעו עוֹרִים בְּחוּצוֹת נְגָאֵלוּ בְּדָם בָּלָא יוֹבְלוֹ
 וְנָעוּ בְּלִבְשֵׁיהֶם: טו סוּרוּ טָמֵא קִרְאוּ לָמוּ סוּרוּ סוּרוּ
 אֲלֵהֶנָּה בִּי נָצוּ גַם־נָעוּ אָמְרוּ בְּגוֹיִם לֹא יוֹסֵפוּ לָגוּר:
 טז פָּנֵי יְיָ חִלְקָם לֹא יוֹסִיף לְהַכִּיטֵם פָּנֵי כַהֲנִים לֹא נִשְׂאוּ
 זִקְנִים (זְקֵנִים כתיב) לֹא חָנְנוּ: יז עוֹדֵינוּ (עוֹדֵינָה כתיב) תִּכְלִינָה עֵינֵינוּ
 אֲלֵעֲזָרְתָנוּ הִבֵּל בְּצַפּוֹתֵינוּ צָפִינוּ אֲלֵ־גוֹי לֹא יוֹשֵׁעַ: יח צָרוּ
 צָעֲדֵינוּ מִלִּבַּת בְּרַחֲבֵיתֵנוּ קָרַב קִצְנוּ מִלְּאוּ יָמֵינוּ כִּי־בָא
 קִצְנוּ: יט קָלִים הָיוּ רַדְפֵינוּ מִנְּשָׂרֵי שָׁמַיִם עַל־הַחֲרִים דִּלְקָנוּ
 בַּמִּדְבָּר אָרְבוּ לָנוּ: כ רֹחַ אֲפִינוּ מָשִׁיחַ יְיָ נִלְכַּד בְּשַׁחֲוֹתוֹתָם
 אֲשֶׁר אָמְרָנוּ בְּצִלּוֹ נַחֲיָה בְּגוֹיִם: כא שִׁישִׁי וְשֹׁמְחֵי בַת־אֱדוֹם
 יוֹשֶׁבֶת (יוֹשְׁבֹתֵי כתיב) בְּאֶרֶץ עוֹץ גַּם־עַלְיוֹךְ תַּעֲבֹר־בּוֹם תִּשְׁכְּרֵי
 וְתִתְעָרֵי: כב תַּם־עוֹנֶךָ בַת־צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף לְהַגְלוֹתְךָ פֶּקֶד
 עוֹנֶךָ בַת־אֱדוֹם גִּלְיָה עַל־חַטָּאתֶיךָ:

ה א זָכַר יְיָ מַה־הָיָה לָנוּ הַבִּיטָה (הַבִּיט כתיב) וְרָאָה אֶת־חֲרָפְתָנוּ:
 ב נִחַלְתָנוּ נִהַפְכָה לְזוֹרִים בָּתֵינוּ לְנִכְרִים: ג יְתוּמוֹם הָיִינוּ
 וְאִין (אִין כתיב) אָב אֲמַתֵינוּ כְּאֶלְמָנוֹת: ד מִימֵינוּ בְּכֶסֶף שָׁתֵינוּ
 עֵצֵינוּ בְּמַחֹר יָבֵאוּ: ה עַל צוֹאֲרָנוּ נִרְדַּפְנוּ וְנָעָנוּ וְלֹא (לֹא
 כתיב) הוֹנַח־לָנוּ: ו מַצָּרִים נָתַנוּ יָד אֲשׁוּר לְשֹׁבַע לָחֶם: ז אֲכַתֵינוּ
 חָטְאוּ וְאִינָם (אִינָם כתיב) וְאִנְחָנוּ (אִנְחָנוּ כתיב) עוֹנֵתֵיחֶם סִבְלָנוּ:
 ח עֲבָדִים מְשָׁלוּ בָנוּ פָרַק אִין מִיָּדָם: ט בְּנַפְשֵׁנוּ נָבִיא
 לְחַמְנוּ מִפָּנֵי חֶרֶב הַמִּדְבָּר: י עוֹרָנוּ בַתְנֹר נִכְמְרוּ מִפָּנֵי
 זְלַעְפוֹת רָעַב: יא נָשִׁים בְּצִיּוֹן עָנוּ בְּתַלְתַּת בָּעָרֵי יְהוּדָה:
 יב שָׂרִים בְּיָדָם נִתְּלוּ פָנֵי זְקֵנִים לֹא נִתְּדָרוּ: יג בְּחוּרִים
 מִחֹן נִשְׂאוּ וְנָעָרִים בָּעֵץ בְּשָׁלוּ: יד זְקֵנִים מִשְׁעַר שֹׁכְתוּ

בְּחֹרִים מְנַיֵּנְתֶם: טו שְׁבַת מְשֹׁשׁ לִבְנוּ נִהְפָּךְ לְאֶבֶר
 מְחֹלְלֵנוּ: טז נִפְלָה עֲטֹרַת רֹאשֵׁנוּ אוֹיֵנָא לָנוּ כִּי חֲטָאנוּ:
 יז עַל־זֶה הִיָּה רָוָה לִבְנוּ עַל־אֵלֶּה חֲשָׁבוּ עֵינֵינוּ: יח עַל
 חֲרָצִיּוֹן שְׁשָׁמִם שׁוֹעֲלִים הִלְכוּ־בוּ: יט אַתָּה יי לְעוֹלָם תִּשָּׁב
 כִּסְאֶךָ לְדֹר וָדֹר: כ לָמָּה לִנְצַח תִּשְׁבַּחְנוּ תַעֲזֹבוּ לְאַרְבֵּי
 יָמִים: כא הַשִּׁיבֵנו יי | אֱלֹהֵי וַנִּשְׁוֹבָה (וַנִּשׁוֹב כתיב) חֲדָשׁ יָמֵינוּ
 בְּקָרָם: כב כִּי אִם־מָאֵם מְאִסְתָּנוּ קִצְפַת עָלֵינוּ עַד־מְאֹד:

הקהל חזר לאמר השיבנו ואח"כ החזן:

הַשִּׁיבֵנו יי | אֱלֹהֵי וַנִּשְׁוֹבָה חֲדָשׁ יָמֵינוּ בְּקָרָם:

קינות לליל תשעה באב

א. מיוסד על פי איכה פרק ה

זְכוֹר יי מָה הָיָה לָנוּ אוֹי. הַבִּיטָה וּרְאֵה אֶת חֲרַפְתָּנוּ. אוֹי
 מָה הָיָה לָנוּ: נַחֲלָתָנוּ נִהְפְּכָה לְזָרִים אוֹי. בְּתֵינוּ לְנִכְרִים.
 אוֹי מָה הָיָה לָנוּ: יְתוּמִים הָיִינוּ וְאִין אָב אוֹי. אַמּוּתֵינוּ מְקוֹנְנוֹת
 בְּחֲדָשׁ אָב. אַמְה"ל: מִיָּמֵינוּ בְּכֶסֶף שְׁתִּינוּ אוֹי. כִּי נִסּוּף הַיָּמִים
 בְּזִינוּ. אַמְה"ל: עַל צוּאָרְנוּ נִרְדַּפְנוּ אוֹי. כִּי שָׁנְאַת חֲנָם רַדַּפְנוּ.
 אַמְה"ל: מְצָרִים נָתַנוּ יָד אוֹי. וְאַשׁוּר צָדוּנוּ פְּצִיד. אַמְה"ל:
 אַבּוּתֵינוּ חֲטָאוּ וְאִינָם אוֹי. וְאַנְחָנוּ סוּבְלִים אֶת עוֹנָם. אַמְה"ל:
 עֲבָדִים מְשָׁלוּ בָנוּ אוֹי. כִּי שְׁלוּחַ עֲבָדִים בְּטַלְנוּ. אַמְה"ל:
 בְּנַפְשָׁנוּ נָבִיא לַחֲמָנוּ אוֹי. כִּי קִפְצָנוּ מֵעֲנֵי יָדֵינוּ. אַמְה"ל: עוֹרְנוּ
 כְּתַנּוּר נִכְמְרוּ אוֹי. כִּי כְבוֹדָם בְּקִלּוֹן הַמִּירוּ. אַמְה"ל: נָשִׁים
 בְּצִיּוֹן עָנוּ אוֹי. כִּי אִישׁ אֶת אִשְׁתּוֹ רָעָהוּ טָמְאוּ וְזָנוּ. אַמְה"ל:
 שָׂרִים בְּיָדָם נָתְלוּ אוֹי. כִּי גִזְלַת הָעֲנִי חָמְסוּ וְגִזְלוּ. אַמְה"ל:
 בְּחֹרִים טָחוּן נָשְׂאוּ אוֹי. כִּי בְּבֵית זוֹנָה נִמְצְאוּ. אַמְה"ל: זְקָנִים
 מְשַׁעַר שָׁבְתוּ אוֹי. כִּי מְשַׁפֵּט יְתוּם וְאַלְמָנָה עוֹתוּ. אַמְה"ל:
 שְׁבַת מְשֹׁשׁ לִבְנוּ אוֹי. כִּי נִבְטְלוּ עוֹלֵי רַגְלֵינוּ. אַמְה"ל: נִפְלָה
 עֲטֹרַת רֹאשֵׁנוּ אוֹי. כִּי נִשְׂרַף בֵּית מִקְדָּשָׁנוּ. אַמְה"ל: עַל זֶה

הָיָה דָוָה לְפָנָיו אוֹי. כִּי נִבְטַל כְּבוֹד בֵּית מֵאֲוִינֹו. אַמְה"ל: עַל
הַר צִיּוֹן שְׁשָׁמָם אוֹי. כִּי הַר הַבַּיִת מְשֻׁמָּם. אַמְה"ל: אַתָּה יְיָ
לְעוֹלָם תֵּשֵׁב כְּסֶאֱדָף לְדוֹר וָדוֹר: לְמָה לְנִצַּח תִּשְׁפָּחֵנוּ תַעֲזֹבֵנוּ
לְאַדְרָךְ יָמִים: הִשְׁיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֶיךָ וְנִשׁוּבָה חֲדָשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם:
כִּי אִם מָאֵס מֵאַסְתָּנוּ קִצְפָּתָ עָלֵינוּ עַד מָאֵד:
הִשְׁיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֶיךָ וְנִשׁוּבָה חֲדָשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם:

ב. אם חל ליל תשעה באב במוצאי שבת אומרים קינה זו:

אֵיךְ מִפִּי בֶן וּבֵת. הַגּוֹת קִינֹת רַבֹּת. תָּמוּר שִׁירִים וְחֻדְוֹת. וַיְהִי נֹעֵם
נִשְׁבַּת. בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת: אוֹי כִּי נִגְזְרָה גְזֵרָה. בְּחָרֵי אֶף וְגַם עֲבָרָה. וְאָפוּ
כְּנוּ חָרָה. וּבַעֲרָה חֲמָתוֹ כְּלַבֹּת. וַיְהִי נֹעֵם: אוֹי כִּי כִתִּינוּ שָׁנוּ. וּבַתּוֹלוֹתֵינוּ
עָנוּ. וּפְגִינוּ נִשְׁתָּנוּ. וְגַם הוֹשַׁתְרוּ כְּמַחֲבֹת. וַיְהִי נֹעֵם: אוֹי כִּי שְׁדוּנוּ צָרִים.
וְגַם הִפִּילוּ כְּנוּ פְגָרִים. בְּגֵי צִיּוֹן הִיָּקְרִים. הָיוּ נִצּוּרִים כְּכַבֹּת. וַיְהִי נֹעֵם:
אוֹי כִּי נִפְלָה עֲטֻרָת. וְגִבְרָה כְּתָף סוּרְרָת. וְחֻדְלָה הוֹד וְתַפְאֲרָת. צְמֻצוּם
שְׁכֵן חֲבֵת. וַיְהִי נֹעֵם: אוֹי כִּי נִטְלָה מְנוּרָה. וּקְטָרֶת לְבוֹנָה הִטְהוּרָה. וְנִבְזָה
גְזִית מִיּוֹקְרָה. אֲכָלָה אֶרֶץ זָבֹת. וַיְהִי נֹעֵם נִשְׁבַּת. בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת:

ג.

בְּלִיל זֶה יִכְפִּיּוּן וַיִּלְלוּ בְּנֵי. בְּלִיל זֶה חָרַב בֵּית קֹדֶשׁי וְנִשְׁרָפוּ אַרְמוֹנֵי.
וְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל יִהְיוּ בִיגוֹנֵי. וַיִּכְפוּ אֶת הַשְּׂרָפָה אֲשֶׁר שָׂרַף יְיָ:
בְּלִיל זֶה תִּלְלֵן מֵרַעְנִיָּה נִחְדָּלָת. וּמִבֵּית אַבְיָה בַחֲיִים מוּבְדָּלָת. וַיִּצְאָה
מִבֵּיתוֹ וְנִסְגַּר הַדָּלָת. וְהִלְכָה בַשְּׂבִיָּה בְּכָל פֶּה נִאֲכָלָת. בַּיּוֹם שִׁלְחָה
בְּאֵשׁ בּוֹעֵרָת וְאוֹכָלָת. וְאֵשׁ עִם גִּחְלָת. יִצְאָה מֵאֵת יְיָ. בְּלִיל זֶה: בְּלִיל
זֶה הִגְלַגְלָה סִבָּב הַחֹבָה. רֵאשׁוֹן וְגַם שְׁנֵי בֵיתֵי נִחְרָבָה. וּבֵת לֹא רוּחְמָה
בֵּת הַשׁוֹכְבָה. הוֹשַׁקְתָּה מִי רוּשׁ וְאֵת בְּטָנָה צָבָה. וְשִׁלְחָה מִבֵּיתוֹ. וְגַם
נִשְׁתָּה טוֹבָה. גְּדוּלָה הַשְּׁנֵאָה מֵאֵת אֲשֶׁר אֶהְבֵּה. וּכְאַלְמָנוֹת חַיּוֹת כְּאִשָּׁה
נִעֲזָבָה. וַתֹּאמֶר צִיּוֹן עֲזוּבֵנִי יְיָ. בְּלִיל זֶה: בְּלִיל זֶה קִדְרָתִי וְחִשְׁכוּ הַמְּאוּרוֹת.
לְחַרְבֹן בֵּית קֹדֶשׁי וּבִטּוֹל מְשֻׁמְרוֹת. בְּלִיל זֶה סִבּוּנֵי אֶפְפוּנֵי צְרוֹת. וְגַם
קָרָא מוֹעֵד בְּדִין חֲמֵשׁ גְּזוּרוֹת. בְּכִי חֲנָם כְּכוּ וְנִקְבַע לְדוּרוֹת. יַעַן כִּי
הִיָּתָה סִבָּה מֵעַם יְיָ. בְּלִיל זֶה: בְּלִיל זֶה אֲרַעוּ בּוֹ חֲמֵשׁ מְאוּרְעוֹת. גִּזֹּר
עַל אֲבוֹת בְּפְרוּעַ פְּרָעוֹת. וְדָבְקוּ בּוֹ צְרוֹת רַבּוֹת וְרַעוֹת. יוֹם מוֹכֵן הָיָה
בְּפְגוּעַ פְּגָעוֹת. וְהַעֲמִיד הָאוֹיֵב וְהָרִים קוֹל זְוָעוֹת. קוֹם כִּי זֶה הַיּוֹם
אֲשֶׁר אָמַר יְיָ. בְּלִיל זֶה:

ד. חיברה רבי שלמה אבן גבירול וחתם שמו בראשי החרוזים

שומרון קול תתן מצאוני עוני. לארץ אחרת יצאוני בני. ואהליבה
תזעק נשרפו ארמוני. ותאמר ציון עזבני יי: לא לך אהליבה
חשוב עניך פעני. התמשילי חלף לשברי ולחליי. אני אהלה סורה
בגדתי בקשיי. וקם עלי פחשי וענה בי מריי. ולמקצת הימים שלמתי
נשיי. ותגלת פלאסר אכל את פריי. חמדתי פשט והציל את עדיי.
ולחלח וחרור נשא את שביי. דמי אהליבה ואל תכפי פכיי. שנותיך
ארכו ולא ארכו שני. ואהליבה: משיבה אהליבה אני כן נעקשתי ובאלוף
נעורי כאהלה בגדתי. דמי אהלה פי יגוני זכרתי. נדדת את אחת ורבות
נדדתי. הנה ביד הפשדים פעמים נלפדתי. ושביה עניה לכבל ירדתי.
ונשרף ההיכל אשר בו נכפדתי. ולשבעים שנה בכבל נפקדתי. ושכתי
לציון עוד והיכל יסדתי. גם זאת הפעם מעט לא עמדתי. עד לקחני
אדום וכמעט אבדתי. ועל כל הארצות נפצו המוני. ואהליבה: החומל
על דל חמול על דלותם וראה שממותם וארץ גלותם. אל תקצוף עד
מאד וראה שפלותם. ואל לעד תזכור עונם וסכלותם. רפא נא את
שברם ונחם אבלותם. פי אתה סברם ואתה אילותם. חדש ימינו כימי
קדמוני. כנאמך בונה ירושלים יי:

ה. ע"פ סדר א.ב.

עד אנה בכיה בציון ומספד בירושלים. תרחם ציון ותבנה חומות ירושלים:
אז בחטאינו חרב מקדש ובעונותינו נשרף היכל. בארץ חברה לה
קשרה מספד וצבא השמים נשאו קינה. עד אנה: גם בכו במרר
שבטי יעקב ואף מזלות יזלו דמעה. דגלי ישראל חפו ראשם. וכימה
ויכסיל קדרו פניהם. עד אנה: העתירו אבות ולא שמע אל. צעקו בנים
ולא ענה אב. וקול התור נשמע במרום. ורועה נאמן לא הטא און.
עד אנה: זרע קדש לבשו שקים. וצבא השמים גם הם שק הושם
פסותם. חשף השמש וירח קדר וכוכבים ומזלות אספו נגהם. עד אנה:
טלה ראשון בכה במר נפש על פי כבשיו לטבח הובלו. יללה השמיע
שור במרומים. פי על צוארנו נרדפנו פלנו. עד אנה: כוכב תאומים
נראה חלוק פי דם אחים נשפף פמים. לארץ בקש לנפול סרטן פי
נתעלפנו מפני צמא. עד אנה: מרום נבעת מקול ארזה פי שאגתנו לא
עלתה למרום. נהרגו בתולות וגם בחורים. פי על פן בתולה קדרה
פניה. עד אנה: סבב מאזנים ובקש תחנה. פי נבחר למו מות מחיים.
עקרב לבש פחד ורעדה. פי בחרב וברעב שפטנו צורנו. עד אנה: פלגי

קִינּוֹת לַלַּיִל תִּשְׁעָה בָּאָב

יג

מִיָּס הוֹרִידוּ דְמָעָה כְּנַחַל. כִּי אוֹת בְּקֶשֶׁת לֹא נָתַן לָנוּ. צְפוּ מַיִם עַל
רֹאשֵׁנוּ וּבְדֹלֵי מָלֵא חֲכָנוּ יָבֵשׁ. עַד אָנֹכִי: קָרְבָנוּ קָרְבָן וְלֹא נִתְקַבַּל. וּגְדֵי
פֶסֶק שְׁעִיר חֲטָאֵתֵינוּ. רַחֲמָנִיּוֹת בְּשָׁלוּ יִלְדִיָּהוּן וּמִזֵּל דְּגִים הָעֲלִים עֵינָיו.
עַד אָנֹכִי: שְׁכַחְנוּ שִׁבְת בְּלַבּוֹת שׁוֹכְבִים. שְׂדֵי שִׁפְח כָּל צְדָקוֹתֵינוּ. תִּקְנָא
לְצִיּוֹן קְנָאָה גְדוּלָּה. וְתֹאִיר לְרַבְתִּי עִם מְאוֹר נְגֻהָךְ:

תִּרְחַם צִיּוֹן כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ וּתְכוֹנְנָהּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ. תִּמְהַר
יְשׁוּעָה וְתַחֲיֵשׁ גְּאֻלָּה וְתָשׁוּב לִירוּשָׁלַיִם בְּרַחֲמִים
רַבִּים: פִּפְתּוּב עַל יַד נְבִיאָךְ לִכְן כֹּה אָמַר יְיָ שְׁבַתִּי לִירוּשָׁלַיִם
בְּרַחֲמִים בֵּיתִי יִבְנֶה בְּהַ נְאֻם יְיָ צְבָאוֹת וְקוּ יִנְטֶה עַל יְרוּשָׁלַיִם:
וְנֹאמֶר עוֹד קָרָא לְאֹמֶר. כֹּה אָמַר יְיָ צְבָאוֹת עוֹד תְּפוּצָנָה
עָרֵי מְטוּב וְנַחֵם יְיָ עוֹד אֶת צִיּוֹן וּבַחַר עוֹד בִּירוּשָׁלַיִם:
וְנֹאמֶר כִּי נַחֵם יְיָ צִיּוֹן נַחֵם כָּל חֲרֻבוֹתֶיהָ וַיֵּשֶׁם מְדַבְּרָהּ כְּעֶדֶן
וְעַרְבֶתָהּ כְּגֵן יְיָ. שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה יִמְצָא בְּהַ תּוֹדָה וְקוֹל זְמֶרָה:
אוֹמְרִים וְאֵתָה קְדוֹשׁ גַּם כִּשְׁחַל בִּימוֹת הַחוֹל, וְאֵם חַל בְּמוֹצֵ"שׁ א"א וַיְהִי נוֹעַם וְלֹא וַיִּתֵּן לָךְ:

בשחרית אין מברכין על טלית קטן ואין מניחין טלית ותפלין ומתפללין בקול נמוך. ואחר שמ"ע אומר הש"ץ
ח"ק ומוציאין ס"ת וקורין בה ג' גברי בפרשה כי תוליד בנים. והמפטיר קורא אסוף אסיפם ומכניסין הס"ת
להיכל. והש"ץ מתחיל שבת סורו וכל הקינות. שומרון קול תתן. עד אנה. אשרי ואין אומרים למנצח. ובא
לציון ומדלגין ואני זאת בריתי. קדיש בלא תתקבל. עלינו ק"י. ונוהגים להאריך בקינות עד חצי היום, ואז
יושבין על הספסל. ואין עושין שום מלאכה אפילו קלה עד חצות.

קריאה לתשעה באב

כִּרְתוּלֵי בָנִים וּבְנֵי בָנִים וְנוֹשְׁתָם בְּאֶרֶץ וְהִשְׁתַּחֲוִּיתֶם וְעִשִׂיתֶם פֶּסַל תְּמוֹנֹת כָּל וְעִשִׂיתֶם הַרְעָה בְּעֵינֵינוּ: אֱלֹהֵיךָ
לְהַכְעִיִּם: הַעֲדִיתִי כִכֶּם הַיּוֹם אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ בִּירְאֵב הַאֲבֹדוֹן מִהַר מֵעַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אִתְּם עֲבָרִים
אֶת־הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ לֹא־תֵאָרֶינָּה יָמִים עֲלֶיהָ כִּי הִשְׁמַד הִשְׁמַדוּ: וְהִפְיִן יְיָ אֶתְכֶם בַּעֲמִים וּנְשָׂאֲתֶם מִתִּי
מִסָּפֶר בְּגוֹיִם אֲשֶׁר יִעֲנֶה יְיָ אֶתְכֶם שָׁמָּה: וְעַבְדֵי־הַשָּׁמַיִם אֱלֹהִים מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם עֵין וְאֹכֵן אֲשֶׁר לֹא־יִרְאוּן וְלֹא
יִשְׁמְעוּן וְלֹא יִאֲבְלוּן וְלֹא יִרְחוּ: וּבִקְשִׁיתֶם מִשָּׁם אֶת־יְיָ אֱלֹהֵיךָ וּמִצִּיאָתָּה כִּי תִדְרָשְׁנוּ בְּכָל־לִבְבְּךָ וּבְכָל־נַפְשֶׁךָ:
לוי בְּצַר לָךְ וּמִצָּאוֹךְ כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים וְשִׁבַּת עֲרֵי: אֱלֹהֵיךָ וְשִׁמְעֵת בְּקוֹלִי: כִּי אֶל רַחוּם
יְיָ אֱלֹהֵיךָ לֹא יִדְּפֶךָ וְלֹא יִשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת־דְּבָרֶיךָ אֲבֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם: כִּי שְׂאֵלֵנָּה לְיָמִים רַאשֵׁנוּ
אֲשֶׁר־הָיוּ לְפָנֶיךָ לְמִדְּהִיּוֹם אֲשֶׁר בְּרָא אֱלֹהִים | אָדָם עַל־הָאָרֶץ וּלְמַקְצֵה הַשָּׁמַיִם וְעַד־קִצְהַ הַשָּׁמַיִם הַגְּדוּלָּה
כִּדְבַר הַגְּדוֹל הַזֶּה אוֹ הַנִּשְׁמַע כְּמֹדוֹ: הַשִּׁמְעָה עִם קוֹל אֱלֹהִים מְדַבֵּר מִתּוֹךְ־הָאֵשׁ כַּאֲשֶׁר־שִׁמְעֵת אֶתָּה וַיְחִי:
אוֹ | הַנִּשְׁמָה אֱלֹהִים לְבָא לְקַחֵת לוֹ נוֹי מִקֶּרֶב נוֹי בְּמִסַּת בְּאַחַת וּבְמִסְפָּתִים וּבְמִלְחָמָה וּבְכֵד חֲזָקָה וּבְרוּע
נְשׂוּיָה וּבְמִוְרָאִים גְּדוּלִים כָּל־ל אֲשֶׁר־עָשָׂה לָכֶם יְיָ אֱלֹהֵיכֶם בְּמַצְרַיִם לְעֵינֶיךָ: אֶתָּה הִרְאֵתָ לְדַעַת כִּי יְיָ הוּא
הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד מִלְּבָדוֹ: יִשְׂרָאֵל מִדְּהַשָּׁמַיִם הַשְׁמִיעֵךְ אֶת־קוֹלִי לִיִּסְרֶךָ וְעַל־הָאָרֶץ תִּרְאֶה אֶת־אִשׁוֹ הַגְּדוּלָּה
דִּקְבְּרוּ שִׁמְעֵת מִתּוֹךְ הָאֵשׁ: וְתַחַת כִּי אֶהֱבֵ אֶת־אֲבֹתֶיךָ וּיְבַחֵר בְּרוּעָה אֲחֵרִיו וַיּוֹצֵאֶךָ בְּפָנָיו בְּחֵלוֹ הַגְּדוֹל
מִמַּצְרַיִם: לְהוֹרִישׁ נוֹיִם גְּדוּלִים וְעַצְמִים מִפְּנֵי מִפְּנֵי לְהַבְיֹאֵךְ לְהַתִּיר לָךְ אֶת־הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד: וְשִׁמְרֵת אֶת־הַקּוּן
הַיּוֹם וְהַשְׁבַּת אֶל־לִבְבְּךָ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִפְּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד: וְשִׁמְרֵת אֶת־הַקּוּן
וְאֶת־מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה הַיּוֹם אֲשֶׁר יִשְׁכַּח לָךְ וּלְבָנֶיךָ אֲחֵרֶיךָ וּלְמַעַן תִּתַּרְךָ יָמִים עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְיָ
אֱלֹהֵיךָ נָתַן לָךְ בְּלַהֲבִיבִים:

קִינּוֹת לַלַּיִל תְּשׁוּעָה בָּאֵב

קודם קריאת ההפטרה אחר גלילה יברך המפטיר ברכה זו:

**בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר בָּחַר בְּנִבְיָאִים טוֹבִים. וְרָצָה בְּדַבְרֵיהֶם הַנְּאֻמִּים
בְּאָמַת. בְּרוּךְ אַתָּה יי. הַבּוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבַמִּשָּׁה עֲבָדוֹ. וּבַיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ. וּבְנִבְיָאֵי הָאָמַת וְצַדִּיק:**

הפטרה לתשעה באב

אִכָּף אִסִּיפִם נְאֻמֵי אֵין עֲנָבִים בְּגֶפֶן וְאֵין תְּאֵנִים בְּתֵאנָה וְהַעֲלֵה נָבֶל וְאִתָּן לָהֶם יַעֲבֹרוּם: עַל־מָה אָנֹכֶנּוּ
אֲשֵׁרִים הָאִסְפּוּ וַנִּבְּאוּ אֶל־עַרְי הַמִּבְצָר וְנִדְמַה־שָׁם כִּי יי אֱלֹהֵינוּ הִדְמַנּוּ וַיִּשְׁקֵנוּ מִרֹאשׁ כִּי תִטְאֵנוּ לָיו: קִנְיָה
לְשָׁלוֹם וְאֵין טוֹב לַעַת מִרַפָּה וְהִנֵּה בַעֲתָה: מִדָּן נִשְׁמַע נִתְּרַת סוֹסִיו מִקּוֹל מִצְחָלוֹת אִבְרָיו רַעֲשָׁה כְּלִהֲאָרֶץ
וַיִּבְּאוּ וַיִּאֲבְלוּ אֶרֶץ וּמְלוֹאָה עִיר וַיִּשְׁבִּי כֶּה: כִּי הִנְנִי מִשְׁלַח בְּכֶם נְחֻשִׁים צַפְעֻנִים אֲשֶׁר אֵין־לָהֶם לַחֵשׁ
וַיִּשְׁכּוּ אַתְּכֶם נְאֻמֵי: מִבְּלִיגִיתִי עָלַי יָגוֹן עָלַי לִפְנֵי דָוִי: הַנְּהַלְקֵל שְׁוַעַת בְּתִיעֵמִי מֵאֶרֶץ מִרְחָקִים הֵיל אֵין
בְּצִיּוֹן אִסְמִלְכָה אֵין פֶּה מִדוֹעַ הַכַּעֲסוֹנִי בַפְּסָלִתָם בְּהַכְלִי נִכְר: עֵבֶר קָצִיר כְּלָה קִוִּץ וְאִנְחַנּוּ לֹא נוֹשְׁעֵנוּ:
עַל־שִׁבְר בְּתִיעֵמִי הַשְּׁפָרְתִי קִרְרִיתִי שְׁמָה הַחֻקְתָּנִי: הַעֲרִי אֵין בְּגִלְעָד אִסְדִּיפָא אֵין שָׁם כִּי מוֹדַע לֹא עֲלָתָה
אֶרְכַּת בְּתִיעֵמִי: מִרִיתָן רֹאשִׁי מִיָּם וְעֵינֵי מִקּוֹר דַּמְעָה וְאִבְכָּה יוֹמָם וְלַיְלָה אַת חֲלָלִי בְּתִיעֵמִי: מִרִיתָנִי
כַּמְדָּבָר מִלוֹן אֲרָחִים וְאֶעֱבֹד אֶת־עַמִּי וְאֶלְכָה מֵאִתָּם כִּי כֻלָּם מִנְאֻפִים עֲצַרַת בְּגָדִים: וַיִּדְרְכוּ אֶת־לְשׁוֹנָם
קִשְׁתָּם שִׁקָּר וְלֹא לְאִמּוּנָה נִבְּרוּ בְּאֶרֶץ כִּי מַרְעָה אֶל־רַעָה | יָצָאוּ וְאִתִּי לֹא־יָדַעוּ נְאֻמֵי: אִישׁ מַרְעֵהוּ
הַשְּׁמָרו וְעַל־כִּלְאֵח אֶל־הַבְּתוּחוֹ כִּי כִלְאֵח עָקוֹב יַעֲלֹב וּכְלָרַע רָבִיל יִהְלַךְ: וְאִישׁ בְּרַעְהוּ יִתְלַו וְאָמַת לֹא
יִדְבְּרוּ לְמַדּוּ לְשׁוֹנָם דְּבַר־שִׁקָּר הַעֵנָה נִלְאוּ: שִׁבְתָּךְ בַּתּוֹךְ מַרְמָה בְּמַרְמָה מֵאֵנָה דַּעֲיֹאוֹתִי נְאֻמֵי: לָכֵן
כֶּה אָמַר יי צְבָאוֹת הִנְנִי צוֹרֶפֶס וּבְחַנְתִּים כִּי־אֵיךְ אֶעֱשֶׂה מִפְּנֵי בְּתִיעֵמִי: תִּין שְׁרַחַט לְשׁוֹנָם מַרְמָה דְּבַר
כַּפְּיוֹ שְׁלוֹם אֶת־דַּעְהוּ דְּבַר וּבְכַרְבּוֹ יֵשִׁים אֲרָבּוּ: הַעֲלֵאֲלָה לֹא־אֶפְקַדְכֶם נְאֻמֵי אִם בְּגוֹי אֲשֶׁר־כָּזָה לֹא
תִתְנַקֵּם נַפְשִׁי: עַל־הַרְיָם אֲשָׂא כְּכִי וְנָהִי וְעַל־נְאֻת מְדַבֵּר קִינָה כִּי נִצְתּוּ מִכְּלִי־אִישׁ עֵבֶר וְלֹא שָׁמַעוּ קוֹל
מִקְנָה מַעֲוֵף הַשָּׁמַיִם וְעַד־בְּהֵמָה נִדְּדוּ הַלְכוּ: וְנִתְּתִי אֶת־יְרֵוֹשָׁלַם לְגִלִּים מַעֲוֵן תַּגִּים וְאֶת־עַרְי יְהוּדָה אִתָּן
שְׁמָמָה מִבְּלִי יוֹשֵׁב: מִרְחָאִישׁ הַחֶבֶל וַיִּבֶן אֶת־זֹאת וְאֲשֶׁר דְּבַר פִּרְיוֹ אֵלָיו וַיַּגִּידָה עַל־מָה אִבְדָה הָאָרֶץ
נִצְתָה כַּמְדָּבָר מִבְּלִי עֵבֶר: וַיֹּאמֶר יי עַל־עֲזוֹכֶם אֶת־תּוֹרָתִי אֲשֶׁר נִתְּתִי לְפָנֵיכֶם וְאִישְׁמַעוּ כְּקוֹלִי וְאִדְחִלְכוּ
כֶּה: וַיִּלְכוּ אַחֲרֵי שְׁרָרוֹת לָכֶם וְאֶתְרֵי הַבְּעָלִים אֲשֶׁר לְפָדּוֹם אֲבוֹתְכֶם: לָכֵן כַּהֲאָמַר יי צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
הִנְנִי מֹאכִלִם אֶת־הַעֵם הַזֶּה לַעֲנָה וְהַשְׁקִיתִים מִרֹאשׁ: וְהַפְּצוֹתִים בְּגוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ הַמָּה וְאִבּוֹתָם
וְשִׁלַּחֲתִי אַחֲרֵיהֶם אֶת־הַחֵרֶב עַד פְּלוֹתִי אוֹתָם: כֶּה אָמַר יי צְבָאוֹת הַתְּבוּנָה וְקִרְאוּ לְמִקְנֵנוֹת וְהַבּוֹאִינָה
וְאֶל־הַחֲכָמוֹת שִׁלְחוּ וְהַבּוֹאִינָה: וְהַמְהַרְנָה וְהַשְׁעָה עָלֵינוּ נְהִי וְתִדְרָה עֵינֵינוּ דַּמְעָה וְעַפְעַפֵינוּ יִזְרָקִים: כִּי
קוֹל נְהִי נִשְׁמַע מִצִּיּוֹן אֵיךְ שִׁדְדָנוּ בְּשָׁנוּ מֵאֵד כִּי־עֲבַנּוּ אֶרֶץ כִּי הַשְׁלִיכוּ מִשְׁכְּנֹתֵינוּ: כִּי־שָׁמַעְנָה נָשִׁים
דְּכַרְיִי וְתַקַּח אוֹנָכֶם דְּבַר־פִּיו וְלַמְדָּנָה כְּנֹתִיכֶם נְהִי וְאִשָּׁה רַעוּתָה קִינָה: כִּי־עֲלָה מִנֹּת בַּחֲלוּנֵינוּ כֹּא
בְּאֶרְמֹנוֹתֵינוּ לְהַכְרִית עוֹלָּ מַחֲוִץ בַּחוּרִים מִרְחָבוֹת: דְּבַר כֶּה נְאֻמֵי וְנַפְלָה וְנַבְּלַת הָאֲדָם כְּרָמֹן עַל־פְּנֵי
הַשָּׁדָה וּכְעַמִּיר מֵאֲחֲרֵי הַקָּצֵר וְאֵין מֵאִסָּף: כֶּה | אָמַר יי אֶל־יִתְהַלֵּל חֶבֶם בְּחַכְמָתוֹ וְאֶל־יִתְהַלֵּל הַגְּבוּר
בְּגִבּוֹרָתוֹ אֶל־יִתְהַלֵּל עֲשִׂיר בְּעִשְׂרוֹ: כִּי אִסְדִּיפָאֹת יִתְהַלֵּל הַמִּתְהַלֵּל הַשֶּׁבֶל יִדַּע אוֹתִי כִּי אֲנִי יי עֲשֶׂה חֶסֶד
מִשְׁפָּט וְצַדִּיקָה בְּאֶרֶץ כִּי־בִאֲלָה חַפְצִיתִי נְאֻמֵי:

אחרי קריאת ההפטרה אומר המפטיר ברכות אלו:

**בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. צוֹר כֹּל הָעוֹלָמִים. צַדִּיק כָּכָל הַדּוֹרוֹת. הָאֵל הַנְּאֻמָּן הָאוֹמֵר
וְעוֹשֶׂה. הַמְדַבֵּר וּמְקַיֵּם שְׁכָל דְּבָרָיו אָמַת וְצַדִּיק:**

**נְאֻמָּן אַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְנְאֻמָּנִים דְּבָרֶיךָ. וְדַבֵּר אֶחָד מִדְּבָרֶיךָ אַחֲרָ לֹא יִשׁוּב רִיקָם. כִּי אֵל
מֶלֶךְ נְאֻמָּן וְרַחֲמָן אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יי. הָאֵל הַנְּאֻמָּן כָּכָל דְּבָרָיו:**

**רַחֵם עַל צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית תִּינּוּ. וְלַעֲלוּבַת נַפְשׁ תּוֹשִׁיעַ כְּמַהֲרָה כִּי־מִינוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יי. מִשְׁמַח
צִיּוֹן כְּבִנְיָה:**

שִׁמְחָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאֱלֵהוּ הַנְּבִיא עֲבָדְךָ וּבְמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ. בְּמַהֲרָה יָבוֹא וְיַגְלֵל לְפָנָיו. עַל
כִּסְאוֹ לֹא יֵשֵׁב זָר וְלֹא יִנְחֲלוּ עוֹד אֲחֵרִים אֶת כְּבוֹדוֹ. כִּי בְשֵׁם קִדְשֶׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ לֹא שְׂלֹא
יִכְבֶּה גֵרֹו לְעוֹלָם וְעַד: כְּרוּךְ אַתָּה יי מִגֵּן דָּוִד:
כַּשְׁמַחְזִירִין הַסֵּפֶר תּוֹרַה אוֹמְרִים הוֹדוּ וְכוּ' לְדוֹד מְזֻמּוֹר וְכוּ'

ו. חיברה רבי אלעזר הקליר

שֶׁבֶת סוּרוּ מִנֵּי שְׂמֵעוּנֵי עוֹבְרֵי (נ"א עוֹכְרֵי). סָחִי וּמָאוֹס
הַשִּׁימוּנֵי בְּעֲדֵרֵי חֲבֵרֵי. סְפוֹתָה מִשְׁפָּן מְסֻכּוֹת דְּבִירֵי.
סְפוֹת וְהוֹבְלָגוּ גְבוּרֵי. סְפָקוּ כֶּף וּמְעַדוּ אַבְרֵי. כְּסֵלָה כָּל
אַבְיָרֵי: נִפְלָה עוֹדְנָה בְּצוּל דְּכוּיָה. עֵינֵי חִפְתָּה לְחִזּוֹן בֶּן
בְּרַכְיָה. עַד פְּלָאֵי גִלְגָּל חֲבוּיָה. עֵינֵי מְעוֹלָלֶת בִּיּוֹנִית נְכוּיָה.
עֲשֵׂה וְנַחֵם וַיִּקְרָא לְבְכִיָּה. וְנָם עַל אֱלֹה אָנִי בּוֹכְיָה: עַל פְּנֵי
פֶרֶת נִפְצוּ חֲסִידֵיָה. פִּלְגֵי סוּף זְכָרָה כְּעָרוּ יְסוּדֵיָה. פָּחַד חֲטָא
שִׁילָה תִכְף סוּדֵיָה. פָּצוּ הַרְשָׁעִים אִיָּה חֲסִידֵיָה. פָּצוּ מְעִשָׂה
עָרְיָה לְנִדְיָה. פָּרְשָׂה צִיּוֹן בְּיַדֵּיָה: עַל הַר צִיּוֹן צָדוּ שְׂאוּנֵי
מְדִנֵי. צָפוּ עַל רְאֵשֵׁי צִיּוֹן זְדוּנֵי. צָמְתוּ בְּנֵב לְעַמּוּד זְדוּנֵי.
צוּר נִצְרַת לְעוֹרֵר מְדִנֵי. צָעַק עַמִּי בִימֵי בֶן דִּינִי. צַדִּיק הוּא
יי: אַתָּה קָלִים הַכְּבֹדֶת וּמְעַדֵי עֲרֻמוּנֵי. קָרַבְתָּ בֹא אֵלַי
וַיַּחְרִימוּנֵי. קָרַאתִי לְיוֹשְׁבֵי גְבְעוֹן עוֹד הֵם זְרֻמוּנֵי. קוּלֵי
לְהַשְׁמִיעַ בְּעַרְב הַגְּרִימוּנֵי. קוּמֵי עֲבוּרֵי בְּהַתֵּל הַעֲרִימוּנֵי.
קָרַאתִי לְמֵאֲהָבֵי הַמָּה רְמוּנֵי: לְמָה רוּחַ אֲפִינוּ לְטִבַּח שְׁמָרוּ.
רְאִיתָ פִי כְתַנּוֹר עוֹרֵי כְמָרוּ. רְאִיתָ פִי עֲמָל וְכַעַס בְּאוּוּיָה
גְמָרוּ. רַבְתָּ בִּיד יַחְזִקְאֵל לְנִקּוּם כְּמוֹ מָרוּ. רְאֵה וְנִכְחִידֵם
מִגּוֹי אֲמָרוּ. רְאֵה יי כִּי צַר לִי מֵעֵי חֲמַרְמָרוּ: הַשִּׁיבְנוּ שִׁישֵׁי
שְׁמַע לְגוֹי צְאֻנֵי. שְׁבַתְּם רְמוּס חֲצָרֵי לְהַדְפִּיאֻנֵי. שְׁפַתִּי מְשׁוֹרְרֵי
דְּבִיר דְּמָמוּ לְהַדְאִיבְנֵי. שְׁמַעְתָּ זְמֹרוֹת אַף הַכִּין לְטֵאטְאֻנֵי.
שְׁכָבוּ וְנָדוּ חֲצָץ לְהַבְרִיאֻנֵי. שְׁמַעוּ פִי נְאֻנְחָה אָנִי: כִּי תָם
חֲקַתְּ בְּכַס אוֹפְנֵיָה. תְּשִׁיב לָהֶם גְּמוּל כְּפֹאז חֲזוֹת פְּנֵיָה. תְּרַדּוּף
לְצַלְמוֹן יוֹעֲצֵי עַל צְפוּנֵיָה. תַּתֵּן לְהַכְהֵב נוֹתְצֵי פְנֵינֵיָה. תִּקְרָא
לְשַׁפְּרָם פּוֹס כְּמוֹס בְּפִנֵיָה. תִּבְא כָּל רַעְתָּם לְפִנֵיָה: תִּבְא אֶל

צָר אֲשֶׁר כָּלְנוּ. לְמַבּוֹא חֲמַת בְּחֻמָּה נִהְלָנוּ. עַד לַחֲלָח וְחִבּוֹר
הַגְּלָנוּ. זָקֵן וּבַחֹר וּבַתּוֹלָה כָּבְלָנוּ. רָם הִבֵּט נָא עִמָּךְ כָּלְנוּ.
זְכוֹר יי מָה הָיָה לָנוּ:

ז. חיברה רבי אלעזר הקליר ע"פ א"ב לפי חמש ושש מילים חתם שמו בסופו

אֵיכָה אֶצֶת בְּאַפִּי. לְאֵבֶד בְּיַד אֲדוּמִים אֲמוּנִיָּה. וְלֹא זְכַרְתָּ
בְּרִית בֵּין הַבְּתָרִים אֲשֶׁר בְּרַרְתָּ לְבַחוּנִיָּה. וּבִכְן בִּטְיָנוּ.
זְכוֹר יי מָה הָיָה לָנוּ: אֵיכָה גְעַרְתָּ בְּגַעַרְתָּךְ. לַגְּלוֹת בְּיַד גָּאִים
גְּאוּלִּיָּה. וְלֹא זְכַרְתָּ דְּלִיגַת דְּלוּג דְּרַף אֲשֶׁר דְּלַגַּת לְדַגְלִיָּה.
וּבִכְן דִּבְרָנוּ. זְכוֹר: אֵיכָה הִגַּת בְּהַגִּינֶיךָ. לְהַדּוֹף בְּיַד הוֹלְלִים
הַמוּנִיָּה. וְלֹא זְכַרְתָּ וְעוֹד וְתַק וְסַת אֲשֶׁר וְעַדָּת לְוַעוּדִיָּה. וּבִכְן
וְקוּנָנוּ: זְכוֹר: אֵיכָה זָנַחְתָּ בְּזַעְמָךְ. לְזַלְזֵל בְּיַד זָרִים זְבוּלָךְ.
וְלֹא זְכַרְתָּ חַתוּן חֲקֵי חוֹרֵב אֲשֶׁר חֲקַקְתָּ לְחַמוּלִיָּה. וּבִכְן חוּיָנוּ.
זְכוֹר: אֵיכָה טַרַחְתָּ בְּטַרַחְךָ. לְטַרוֹף בְּיַד טוֹרְפִים טְלֹאִיָּה. וְלֹא
זְכַרְתָּ יָקָר יְדִידוֹת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יַחַדְתָּ לְיוֹדְעֵיךָ. וּבִכְן יַלְלָנוּ: זְכוֹר:
אֵיכָה כּוֹנֵת בְּכַעֲסֶךָ. לְכַלּוֹת בְּיַד כּוֹשְׁלִים כְּרָמָךְ. וְלֹא זְכַרְתָּ
לֹא לְזִנוּחַ לְעוֹלָם אֲשֶׁר לְמַדְתָּ לְלַקּוֹחִיךָ. וּבִכְן לְהַגְנוּ. זְכוֹר:
אֵיכָה מַלְלַת בְּמוֹאֲסֵיךָ. לְמַחּוֹת בְּיַד מוֹנִים מְנַשְׂאֵיךָ. וְלֹא זְכַרְתָּ
נְשִׂיאת נּוֹצֵת נָשָׁר אֲשֶׁר נָשְׂאת לְנִשְׂוֹאֵיךָ. וּבִכְן נִהִינוּ. זְכוֹר:
אֵיכָה שַׁחַת בְּסַעְרֶךָ. לְסַגֵּר בְּיַד סַעְפִּים סְהַדִּיךָ. וְלֹא זְכַרְתָּ עוֹז
עַדֵּי עַדִּים אֲשֶׁר עִטַּרְתָּ לְעַבְדֵיךָ. וּבִכְן עֲנִינוּ. זְכוֹר: אֵיכָה פִּצַּת
בְּפַחְדֶךָ. לְפַגֵּר בְּיַד פְּרִיצִים פְּלִיאֵיךָ. וְלֹא זְכַרְתָּ צַהֲלַת צְבִי
צָדֵק אֲשֶׁר צִפְנָתָ לְצַבְּאֵיךָ. וּבִכְן צַעֲקָנוּ. זְכוֹר: אֵיכָה קָרַאתָ
בְּקִרְיַאתְךָ. לְקִנּוֹת בְּיַד קָמִים קְרוּאֵיךָ. וְלֹא זְכַרְתָּ רָגַשׁ רַכָּב
רְבוֹתִים אֲשֶׁר רָצִיתָ לְרַעֲיָךְ. וּבִכְן רַגְנָנוּ. זְכוֹר: אֵיכָה שְׂאַפְתָּ
בְּשִׂאָפֶךָ. לְשַׁלּוֹת בְּיַד שׁוֹדְדִים שְׁלֵמִיךָ. וְלֹא זְכַרְתָּ תַקַּף תַּלְתְּלֵי
תוֹאֵר אֲשֶׁר תִּפְנַתָּ לְתַמִּימִיךָ. וּבִכְן תִּאֲנָנוּ. זְכוֹר: תִּאֲנָנוּ לְשִׁפּוֹף
לֵב כַּמִּים. עַל מָה בְּיוֹם זֶה נִשְׁפִּינוּ פְּעָמִים. זְכוֹרֵי בְּהִיּוֹתֵי
כְּשִׁלּוֹה יוֹשְׁבַת בִּירוּשָׁלַיִם. רַגְנָתִי וְעַתָּה אֲאָדָה עַד חוּג שָׁמַיִם:

קינות ליום תשעה באב

יז

ח. חיברה רבי אלעזר הקליר ע"פ סדר א"ת ב"ש מא' עד ל' משולש חתם שמו בסופו
אָאָדָה עַד חוּג שְׁמַיִם. אָאָלָה אֶתִּי שְׁמַיִם. אָאוֹר יוֹם מִחֲרִיבֵי פְעָמִים.
אֶתְאוּנוֹן מִי יִתֵּן רֵאשִׁי מַיִם: אֶבְחִין בְּכִכִּי לַיִל מְדַבֵּר. אֶבְחִנָּה
לַיִל מְלִיל וּמְדַבֵּר מִמְדַבֵּר. אֶבְכָּה אֶתִּי עוֹלַת מְדַבֵּר. אֶשָּׂאג מִי יִתְּנֵנִי
בְּמְדַבֵּר: אֶגְדַּע וְאֶנְשֵׁל כְּנוֹקֶף זֵית. אֶגְרָה אֶתִּי כָּל בְּנֵי בַיִת. אֶגְרוֹם
שְׂיֵאמַר בְּעַל הַבַּיִת. אֶרְשָׁה מִי יִתְּנֵנִי שְׂמִיר וְשִׂית: אֶדְוָה בְּכָל לֵב
לְהַמְצִיאָהּ. אֶדְעָה מְלִין בָּם לְאִמְצָהּ. אֶדְאָג אִיָּה רוּעָה וְלֹא אֶמְצָאָהּ.
אֶקוּנוֹן מִי יִתֵּן יְדַעְתִּי וְאֶמְצָאָהּ: אֶהַפְכָּה וְאֶתְהַפְכָּה כְּאוֹפֵן בְּמַלְי. אֶהַגָּה
פְּנִים בְּפְנִים לְתַנּוֹת עֲמַלִי. אֶהֱהוּ חֶרֶס וְסֶהַר מְלֶהְגִּיָּה לְמוֹלִי. אֶצְרַח מִי
יִתֵּן אִפּוֹא וְיִכְתְּבוּן מְלִי: אֹרַח מְשַׁפְּטֵי גוֹנְבֵי עַלִי. אֹדִיעַ בְּבַצְעֵי וּמַעְלִי.
אוּמְלָלוּ מְזוֹלוֹת בְּקַרְעֵי מְעִילִי. אֶפְעָה מִי יִתֵּן שׁוֹמֵעַ לִי: אֶזְדָּה כְּהוֹפְרָה
הָאֲבִיוֹנָה. אֶזְכְּרָה כִּי הִיִּיתִי מִחֲתָנָה. אֶזִּיל פְּלָגִים כְּבָרְכָה הַעֲלִיוֹנָה.
אֶעְגּוֹר מִי יִתֵּן לִי אֶבֶר כִּיּוֹנָה: אַח נִפְשַׁע מִקְרִית עוֹז אֶל צוֹר. אַחוּ
בְּלִי מַיִם בְּאֶף לַעֲצוֹר. אַחַז קָמוֹת לְקַצּוֹר וְעוֹלָלוֹת לְבַצּוֹר. אֶשִׁיחָה מִי
יֹבִילֵנִי עִיר מַצּוֹר: אֶטַע אֶהְלִי אֶפְדְּנִי בְּצַלְמוֹת. אֶטוֹסָה וְאֶשְׁכּוֹנָה עַד
חֲצַר מוֹת. אֶטְפֹּל אֶת הַמַּחְכִּים לְמוֹת. אֶנְהָה מִי גָבַר יִחְיָה וְלֹא יִרְאָה
מוֹת: אֶיִּלוּתִי לְעוֹרְתִי תִרְתִּי חֲזוֹת. אֶיִּמְתִּי בְּכָל שָׁנָה אוּמְרַת הִיא הַשָּׁנָה
הַזֹּאת. אֶיִּדַּע לְכָל כִּי מוֹדַעַת זֹאת. אִם לֹא כִי יָד יִי עֲשֶׂתָה זֹאת: אֶכּוּף
לָךְ רֵאשׁ יִי חִילִי. אֶכְרַע לָךְ כְּרֶךְ לְחַתֵּל מַחְלִי. אֶכְתִּירָךְ בְּשִׁיר מְשִׁירֵי
מַחְלִי. אֶכּוּן מִי יִתְּנֶךָ כְּאֵח לִי: אֵל תִּשְׁפַח צַעֲקַת אַרְיָאֵל. אֵלִיו לְאֶגּוֹר
יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל. אֵלֶפֶי שְׁנָאן אֲשֶׁר מָסַר אֵל. לֵאמֹר מִי יִתֵּן מַצִּיּוֹן יִשׁוּעַת
יִשְׂרָאֵל: יִשְׂרָאֵל מַעַת בְּדַרְכֵי לֹא הִלְכוּ. עֲזוּבוּנִי וְעֲזוּבֹתַיִם וּפְנֵי מַהֵם
נִהְפְּכוּ. רַגְנָתִי וְהִלְלָתִי וּמַעֲזִי וְלִבִּי נִשְׁפְּכוּ. אֵיכָה תִּפְאַרְתִּי מְרֵאשׁוֹתִי
הַשְּׁלִיכוּ:

ט. חיברה רבי אלעזר הקליר ע"פ סדר פסוקי איכה פרק ב' ותשר"ק

אֵיכָה תִּפְאַרְתִּי מְרֵאשׁוֹתִי הַשְּׁלִיכוּ. וּכְנֶגֶד פְּסָא הַפְּכוּד צוּרָה
הַמְּלִיכוּ. בְּחַלְלֵם תְּנַאֵי אֲשֶׁר חוֹזֵי נְמַלְכוּ. וְנָם אִם
בְּחַקְתִּי תִלְכוּ: לְמָה תִּרְיָבוּ אֵלֵי פְלָכֶם. חֲזָקוּ עָלַי דְּבַרְיֶכֶם.
מִיִּדְכֶם הִיָּתָה זֹאת לָכֶם: בְּלַע שׁוֹפְטֵי בְּמוֹעֲצוֹת עוֹתֶם. וּפְנִים
הַסְתִּיר מַהֵם כְּשֶׁר עוֹתֶתֶם: וַיּוֹמַר לְאַבְק מְטָרֶם לְהַבְעִיתֶם.
חֲלָף וְנִתְתִּי גִשְׁמֵיכֶם בְּעֶתֶם. סָחִי וּמְאוּס שְׂמֵנִי. כְּלָה בְּאִפּוֹ

וישטמני. נחומיו מהרה ישעשעוני: גִּדַע רוּם קִרְנָם וְעִלּוּמָם
 הַקָּצִיר. וּבְאִבְחַת חֶרֶב שְׁעָרֵיהֶם הַצִּיר. מְזִי רָעַב עַשׂ בְּקָצִיר.
 תָּמּוּר וְהַשִּׁיג לָכֶם דִּישׁ אֶת בְּצִיר: דֶּרֶךְ קִשְׁתּוֹ וְכִלָּה בְּחֶרֶץ.
 וּכְבָרְזֵל עַפְלֵ שְׁמֵי עָרֶץ. פְּרָצְנֵי שְׁלֵשׁ עֶשְׂרֵה פָּרֶץ. תַּחַת וְנִתְתִּי
 שְׁלוֹם בְּאָרֶץ: הִיָּה צוּרְכֶם וּמַעֲזֹכֶם וּמְשַׁגְּבֶכֶם. הַפֶּךְ לְאֶכּוֹר
 וְנִלְחַם בְּכֶם. הַנוֹצְרֶכֶם רַחֲקֶכֶם חוֹשֶׁקְכֶם תַּעֲבֹכֶם: וְאִיָּה
 הַבְּטַחַת וְרִדְפָתֶם אֶת אוֹיְבֵיכֶם: וַיַּחֲמוֹס פֶּנֶת צֶדֶק מְלֹאָה. כִּי
 בְּמִשְׁפִּיּוֹתָהּ מָצָא כָּל טִמְאָה. וּמִכְבֹּדֶיהָ הִזִּילוּהָ כְּדוּחַ מִטִּמְאָה.
 בְּשִׁנּוּי וְרִדְפוּ מִכֶּם חַמְשָׁה מְאֹה: זָנַח עֲלֵיוֹן קִרְיַת מוֹעֲדֵיכֶם.
 וְהֶאֱבִיל שְׁעָרֵי חַל עֲמִידַת רְגֵלֵיכֶם. מִי בִקֵּשׁ זֹאת פֶּץ וְהִגְלִיכֶם.
 וְגָמַר אָמַר וּפְנִיתִי אֲלֵיכֶם: חָשַׁב שָׁנוּא אוֹם לְקִט פִּשׁוּשׁוֹן.
 וּמַחְלָב עוֹלָלִיָּה אוֹתָהּ דִּשָּׁן. קִיטוֹר חֲפָתָהּ הוֹעֲלָה כִּפְכָּשׁוֹן.
 וּשְׁאֵלוּ אִיָּה דָגָן תָּמּוּר וְאֶכְלֹתֶם יִשָּׁן נוֹשָׁן: טָבְעוּ נְכֹסֵי רוֹבְדֵי
 דוֹכְנֵי. בְּגִיַּא חֲמַת כְּנֻקָּטֵל מְכַהֲנֵי. הָרִי כְּמָה שָׁנִים גְּלָה יְסוֹד
 מְכוּנֵי. וְסַע מִתּוֹכֵי אָמַר וְנִתְתִּי מִשְׁכָּנֵי: יִשְׁבוּ מִבָּפִים מִנְּאֻק
 מִתֵּיכֶם. בְּאַרְבַּע מִיתוֹת הַפִּיל מִתֵּיכֶם. חֶרֶב וְרָעַב וַחֲמִיָּה וְדָבָר
 שַׁחַתְכֶם. כֶּסֶר צֶלֶם פֶּץ וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם: כָּלוּ לְשׁוֹד כְּרָגַע
 אֶהְלִיכֶם. וּבְכֶם נִשְׁבְּעוּ מְהוֹלְלֵיכֶם. לְחִיקְכֶם נִשְׁפְּכוּ נִפְשׁוֹת
 עוֹלָלֵיכֶם. בְּמוֹאֲסְכֶם שִׁיחַ אָנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם: לְאִמּוֹתֶם כָּלוּ
 אָנָּה שׁוֹעוּ. וְצוֹר לְמִלְאָכֵיו שָׁח מְנֵי שְׁעוֹ. אָרֶץ הַכְּרָמֶל
 הִבְאִתִּים וְשׁוֹעֵשְׁעוֹ. וְשָׁנְאוּ מוֹכִיחַ וְאִם לֹא תִשְׁמְעוּ: מֶה
 אֶעֱיִדְךָ יְשִׁישִׁיךָ עִם גּוֹרִיךָ בּוֹסְסוֹ. אוֹמְרִים עַל סוּס נָנוּס עַל
 כֶּן נָסוּ. נִלְאִיתִי נִשׁוּא עֲוֹנוֹתֵיכֶם כְּהוֹעֲמָסוּ. וְאִיִּסְרְכֶם כְּנִמְתִּי
 אִם בְּחֻקְתִּי תִמְאָסוּ: נְבִיאִיךָ תָּעוּ תִרְמִית שְׁוֹא חֲזוֹת. וְאֶדְרוֹשׁ
 לְסִלּוֹחַ וּפְצָתִי אִי לְזֹאת. פְּתִיתִים וּכְנֻגְדֵי הַשִּׁיבוּ עֲזוֹת. וְאֶנְפְּתִי
 וְשַׁחְתִּי אֶף אָנִי אֶעֱשֶׂה זֹאת: סָפְקוּ חֶרְקוּ שָׁרְקוּ מוֹנֵי. מִבְּפָנִים
 וּמִבְּחוּץ לְהַצְמִית אָמוּנֵי. כִּי בְנֵי זָדִים חָלְלוּ צְפוּנֵי. לְרָעָה
 וְלֹא לְטוֹבָה נָם וְנִתְתִּי פָּנֵי: פָּצוּ זָדִים לְפָנֵי מִי תַחֲלָה. עִם

כָּבֵד עֵזֶן פֶּקֶד וַיִּלְאַה. לֹא תַחֲכוּ עוֹד לְמוֹפֶת וּפְלֵא. אֲנִי
וְנִסֵּעַ וְנָם וְאִם עַד אֵלֶּה: עָשָׂה וַיֵּרָם קִדְקֹד בְּגִי שְׂאוֹן. וְדָמִי
שְׂפָרְנִי בְּגִיא צְמֵאוֹן. וּבְכָל שָׁנָה וְשָׁנָה הוֹסִיף יְגוֹן עַל אוֹן.
מֵעַת כָּעַס וְנָם וְשִׁבְרָתִי אֶת גְּאוֹן: צָעַק הוּי הוּי וְאַשְׁפָּתוֹ
הָרִיק. מִפָּה וּמִפָּה הֵבִיא עָלַי מַעְרִיק. וּבְלַעֲגִי מְעוּג שְׁנֵי צָר
הַחֲרִיק. וּכְלָה כַחֲזִי בְנֵאִם וְתָם לְרִיק: קוּמִי דְפָקִי שׁוּעֵי אֵל
דָּמִי. וְתַנִּי כְאוֹב מֵאֲרֶץ קוֹלֶךָ וְהוּמִי. מִי רוּשׁ הַשְּׁקֵנִי וְהַדָּמִי.
וְחֲשׂוּן הַלוֹכִי בְנֵאִם וְאִם תִּלְכִּי עִמִּי: רְאֵה גוֹרֵל אוֹיֵת הוֹשֵׁם
לְרוּעִים לְעֵינִי. וְלִקְאֵת מִדְּבַר הַיִּיתִי דְמוּיֹת. גוֹלָה פְנוּיֹת וְסוּרָה
גְנוּיֹת. בְּשִׁמְעֵי וְהַשְׁלַחְתִּי בְכֶם אֶת חַיִּת. שְׂכָבוּ בְעֵלוֹף כְּתוּא
מִכְמָר וְאִין דוּלָה: הַמְּלָאִים גָּעַר וְאִין מִרְפָּא עוּלָה. הָרִי פִמָּה
שְׁנַיִם הַמְּמַנִּי לְהַתְּפִלָּה. אֲנוּשִׁים בּוֹפוּחַ וְאִם בְּאֵלֶּה: תִּקְרָא
אִיד עוּלִלְתָּ עַל אֲדַמוּנִי. לְסַחֲפוֹ וּלְשִׁסְפוֹ שְׁבַעֲתִים פְּאוּנִי.
תְּהוּם צָרִי בְצֵאת קוֹל מֵאֲרַמוּנִי. כְּנֶהֱמַמְתִּי בְרִיב וְהַלְכְתִּי אֶף
אֲנִי: אֶף אֲנִי לְכוּד בְּיוֹקֶשׁ שְׁפָרוֹן. עֲרֵבָה שְׁמַחָה וְהַשְׁבִּית
חֲרוֹן. לְאֲרֶץ אֲשֶׁב וְאֶהְגֶּה בְּגָרוֹן. אֵיכָה יִשְׁבָּה חֲבַצְלַת הַשָּׁרוֹן:

י. חיברה רבי אלעזר הקליר ע"פ סדר פסוקי איכה א'

אֵיכָה יִשְׁבָּה חֲבַצְלַת הַשָּׁרוֹן. וְדָמָם רוֹן מִפִּי נוֹשְׂאֵי אֲרוֹן. וְנָעוּ
מִמִּשְׁמְרוֹתָם כְּהַנִּים בְּגִי אֶהְרֹן. כְּנִמְסַר הַבַּיִת בְּמִסְרֵי מְרוֹן:
בְּכַה תִּבְכֶּה מִחֲמַשְׁתׁ סְפָרִים. כְּנֶהֱרַג כְּהֵן וְנָבִיא בְיוֹם הַכַּפּוּרִים. וְעַל
דָּמוֹ נִשְׁחַטוּ פְרָחִים כְּצִפִּירִים. וְנָדוּ כְּצִפִּירִים. כְּהַנִּי צְפוּרִים: גְּלַתָּה
מֵאֲרֻצָּה כְּלָה מִקְשָׁטָה. בְּעוֹן מַעֲשָׂרוֹת וּשְׁמִטָּה. וּבְאֲרַבְעַת שְׁפָטִים
הַשְּׁפָטָה. וּמַעֲדִיָּה הַשְּׁפָטָה. מִשְׁמַרְתׁ מִשְׁפָּטָה: דְּרָכֵי הַיֵּכֶל שְׁמָמוּ כְּנִפְרֶץ
כְּתִלוּ. וְהַמְעִיל כְּנִקְרַע פְּתִילוֹ. הוֹרֵד וְהַשְׁפֵּל מִתִּלוֹ. וְנָעָה מִשְׁתִּילוֹ. כְּהֵן
עֵתָה לוֹ: הִיוּ אוֹיְבִים מְלַעֲיָבִים בְּלוֹחֲמֵי לָחֶם. כְּבִטְלוּ הָלֵא פְרוּס לְרַעֲב
לָחֶם. וְהָרַעֲבוּ וְהִצְמָאוּ מִמֵּים וּמִלָּחֶם. כְּבִטְלוּ שְׁתֵּי הַלָּחֶם. מִבַּיִת לָחֶם:
וַיֵּצֵא הָדָר אוֹם בְּכֶסֶף נִחְפָּת. וְתַמּוּרוֹ אֶפֶר עַל רֹאשָׁה חֲפָת. וְנִרוֹת נִכְבוּ
וּמְנוֹרָה נִכְפָּת. כְּפִשְׁעוּ בְּלָחֶם וּפָת. גִּלְפָּדָה יוֹרְפָת: זְכָרָה זְמַן אֲשֶׁר
נִעֲשָׂה וְנִשְׁמַע הַשִּׁיבוֹ. וְעַתָּה עֲנוּת אֲמֵן לֹא אָבוּ. לַעֲנָה וְרוּשׁ שְׁבַעו

ורוו. והקצו והלעבו. כהני עילכו: חטא חטאה ואמרה לאליל זה אל. והלעיגה ותעתעה בחווי אל. עבור פן הקנאה במגזי אל. ויצא ממעון אל. כפר עזיאל: טמאתה החניפה תבל. ונעלה רב החובל. וענן אבק רגליו כאבל. ואין מתפרבל. ככהני ארבל: ידו פרש צר בבית זבול. פי כליה חיבתי כדור המבול. כסאו השית לחבול ונבול. ויצא בכבל כבול. כהן כבול: כל עמה קוננו קינה. פי הכעיסו לאל קנא. בגוי נבל אותם קנא. ונדדה מקנה. משמרת אלקנה: לא למרום עין צפת. וכסף על חרש חפת. ובחזוק מוסר הרפת. ונהרס ונלפת. כהן צפת: ממרום השמיע גלאיתי טעון. והפני בעורון ובשגעון. ופקד עלי עון נוב וגבעון. ונעה ממעון. משמרת בית כהן מעון: נשקד עול עון ונכאב. כהשכתי אנונה מבלי אב. ונמנעתי מלצפצף במנים ועגב. ונשאה עלי קינה משמרת ישבאב: סלה אפירי מורי הוריה. ולא נזכר לי עקדת מוריה. ומרוב מרד ומריה. הוצגה ערום ועריה. משמרת מעריה: על גבי חרשו חורשים והאריכו מעניתי. והריקו עלי חרב וחניתי. והרביתי צומות ותעניתי. ומצורת תכניתי. יצאה יוניתי: פרשה ואין יד שולח. פי לא האמינה בהשכם ושלוח. והשבתה ברית מלח. ואין שמן ממלח. בראש ממלח: צדיק הוא יי פי פיהו מרת. וערו ערו עד היסוד בה הוערת. ותמור עזי וזמרת. קינים עליה נחרת. ובקצוי ארץ נזרת נצרת: קראתי לצורי וקולי לא ערב. וקוננתי ביער בערב. וכבה נר הדולק במערב. וריחו לא ערב. מאכלה ערב: ראה פי הסערתי כאניה. בתאניה ואניה. וקהלי כצאן לטבח מנויה. ונעה מחנויה. מגדל נוניה: שמעו פי יצאתי בשביה. ונשורפה דת מרום שבויה. והושתי לשמה וערבוביה. ומהסתר חבויה. נדה בית חוביה: שמעו פי נזהמתי בצחנה. וסתם מני תחנה. ולא נתן לי רחמים וחנינה. ומקרית חנה. נעה כפר יוחנה: תבא רעת שמוני הדמין. ושתו שערי שוממין. והשיב אחר ימין. ובעון צלמים נעה גנתון צלמין: תבא תמריח וחשפי תזריח. וכדשא עצמותינו תפריח. וריח גיחוחינו כקדם תריח. ומשלחנך תאריח. שולי חמת אריח. ויקונן ירמיהו על יאשיהו:

יא. חיברה רבי אלעזר הקליר ע"פ סדר פסוקי איכה ד' וחתם שמו בסופו

איכה אלי קוננו מאליו. בן שמונה שנה החל לדרוש
מאלהיו. בני חם בעברם חנו עליו. ולא הזכר לו
שגוי מפעליו: גם בכל מלכי ישראל אשר קמו לגדור. לא

קם כְּמֹהוּ מִימֹת אַבְיָגְדוֹר. דְּבַק בּוֹ חֲטָא לְצַנֵּי הַדּוֹר. אֲשֶׁר
 קָמוּ אַחַר הַדָּלֶת לְסִדּוֹר: הָאוֹכְלִים זֶרַע שִׁיחֹר. פְּתָמוּ הַטּוֹב
 פְּחָמוּ מִשְׁחֹר. וַיִּגְדֵּל עֶזְרָא וְהִשִּׁיב יָמִין אַחֲרָיו. וְעוֹד לֹא שָׁלַח
 יָדוֹ מִן הַחֹר: זָכוּ אֲמָרָיו כְּנֶם דַּת לְהִקִּים. בְּצַע אֲמָרָתוֹ
 בְּאֲרוֹר אֲשֶׁר לֹא יָקִים. חֲשַׁף תְּאָרוֹ כְּנִצְאוֹ רְחוּקִים. בְּבִצַּע
 מוֹאֲסֵי דַת וְחִקִּים: טוֹבִים רָעִים נִקְרְאוּ בְּשִׁלְחוֹ מִלְּאָף. מֵה
 לִי וְלָךְ הַיּוֹם לְתִלְאָף. יָדֵי עַם הָאָרֶץ דְּמִים בְּמִלְּאָף. תַּעֲנִשׁ
 בְּבִצְעֵי אֶת פְּנֵי פִלְאָף: פְּלֵה הַמּוֹנֵי לְכַת אָרֶם נְהַרִים. לְמַעַן
 לֹא תַעֲבוֹר חֶרֶב כָּל שְׁהוּא בְּאֶפְרַיִם. וְלֹא שָׁמַע לְחוּזָה לְשׁוֹב
 אַחֲרֵיהֶם. כִּי גָזְרָה נִגְזְרָה לְסַכְסַף מְצָרִים בְּמְצָרִים: מַחֲטָאֵת
 סְתִירַת מְזוּזוֹת. חֲזוֹן עֲנִתוֹתֵי הַחֲלוֹ לְבִזּוֹת. נָעוּ עֲנָמִים לְחֹמוֹ
 לְהִבְזּוֹת: וְלֹא הִסֵּב פָּנָיו וְסִפְדּוּ עַל זֹאת: סוּרוּ הָעֵידוֹ עַד
 לֹא שְׁאַיָּה. וַיִּמָּאֲנוּ סוּר וּמָט יִסּוּד נְשִׂיָּה. פְּנֵי קָרֵב כְּקָרֵב וְלֹא
 עָלְתָה לוֹ רְטִיָּה. וַיִּזְרוּ הַמּוֹרִים לְמִלְּךָ יֵאֲשִׁיָּה: עוֹדְנוּ עוֹצֵם
 עֵינָיו בְּגוֹיֵי נוֹחֲצִים. חֵץ אַחַר חֵץ מוֹרִים וְלוֹחֲצִים. צְדוּהוּ
 וְשִׁמּוּהוּ כְּמִטְרָה לְחֲצִים. וַיִּזְרְקוּ בּוֹ שְׁלֵשׁ מֵאוֹת חֲצִים: קָלִים
 הֵטוּ אַחֲרָיו אֲזוֹן מוֹצָא פִּיהוּ. וְעַד מְצוּי נֶפֶשׁ מַעֲשֵׂיו הִפִּיָּהוּ.
 רוּחַ שְׁפָתָיו הִפְצָה מִפִּיָּהוּ. צְדִיק הוּא יְיָ כִּי מְרִיתִי פִּיהוּ:
 שִׁישֵׁי נוֹף כִּי קָנָא זַעֵם. לְשֵׁלִם שְׁאוּנָם בְּעוֹן בְּצַעֵם. תָּם כְּתָם
 הַטּוֹב עִם זֶה בְּפִשְׁעָם. וַיִּקְוֹן עָלָיו כָּל אֵיכָה יוֹעֵם: תָּם
 בְּמִקְרָה אֶחָד כּוֹס מְגִדוֹ לְשִׁתּוֹת. בְּמוֹעֵד שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה כָּגַע
 הִקְהֵל לְאֵתוֹת. תָּלַה בְּעֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם מִהֵרוֹס שְׁתּוֹת. כִּי סִפְדּוּ
 לוֹ אֵיכָה בְּעֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת: אוֹתוֹת קִינּוֹת לְבִטָּה מְחוּלֵי.
 עַת כִּי שְׁכַחְתִּי מְחוּלֵלֵי. זְמוֹתֵי כִּי לְעַד יֵאֱהִילֵי. רְשַׁעְתִּי
 וְנִסְעִתִּי וְנִטַּשׁ אֶהְיֶה:

יב. חיברה רבי אלעזר הקליר ע"פ סדר תשר"ק וחתם שמו בסופו

אֶהְלִי אֲשֶׁר תִּאֲבָתָה עַד לֹא בְרָאשִׁית. עִם כֶּסֶף כְּבוֹד לְצָרְפוֹ. לְמָה לְנֹצַח
שִׁדְד בְּיַד שׁוֹדְדִים וְנִהְיִית פְּרוּעָה בְּעֵטְיָה. וְרַעֲשֶׁת וְרִגְנָת. וְעַתָּה
מָה לִּי פֹה: אֶהְלִי אֲשֶׁר קוֹמַמְתָּ לְאִיתָנִי אַרְץ בְּחֶרֶד מִי אִיפּוֹא. לְמָה
לְנֹצַח צְמַת בְּיַד צָרִים. וְנִהְיִיתָ כְּצִפּוֹר בּוֹדֵד עַל גַּג מֵר צוֹרֵחַ. מָה
לְיִדְיָי פֹה: אֶהְלִי אֲשֶׁר פָּצַתָּ לְמַעַנּוֹ לְצִיר. וְאַתָּה עֲמוּד עֲמָדֵי פֹה.
לְמָה לְנֹצַח עָרְעַר בְּיַד עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וְנִהְיִיתָ כְּשׁוֹנֵא וְצָר וְאִיָּה אוֹיֵי
מוֹשֵׁב פֹה: אֶהְלִי אֲשֶׁר נִחִיתָ בְּעַנְיֵי הוֹד. לְאַתָּה אֲשֶׁר יִשְׁנּוּ פֹה וְאִינְנוּ
פֹה. לְמָה לְנֹצַח מוֹאֵס בְּיַד מוֹרְדִים. וְנִהְיִיתָ כְּגִבּוֹר לֹא יוּכַל לְהוֹשִׁיעַ.
מָה לָךְ פֹּה וּמִי לָךְ פֹּה: אֶהְלִי אֲשֶׁר כְּנֹנֶת מוֹל מְכוֹן לְשִׁבְתָּךְ לְחוֹפֶף
לְחַפּוֹ. לְמָה לְנֹצַח יוֹעֵה בְּיַד יְהִירִים. וְנִהְיִיתָ כְּטָטס בְּחֻלָּל וְאִין עוֹד
נִבְיָא. וְנִמְתָּ הָאִין פֹּה: אֶהְלִי אֲשֶׁר חֲנִיתָ מֵאֵז בְּתֵאִיו מִפָּה וּמִפָּה. לְמָה
לְנֹצַח זִנַּח בְּיַד זָרִים. וְנִהְיִיתָ כְּנֹתִיק יוֹצֵא חוּצָה. וְלֹא עֵבֵר פֹּה: אֶהְלִי
אֲשֶׁר הִכְנַתָּ. לְהַשְׁלִיךְ בּוֹ לְפִנְיֶךָ גּוֹרֵל פֹּה. לְמָה לְנֹצַח דּוּחָה בְּיַד דְּמִים.
וְנִהְיִיתָ כְּגֵר בְּאַרְץ. וְנִמְתָּ כִּי לֹא נִסּוּב עַד בּוֹאוֹ פֹּה: אֶהְלִי אֲשֶׁר בְּעוֹן
בְּצָעִי. חֲשָׁכוּ כּוֹכָבֵי נִשְׁפוּ. לְמָה לְנֹצַח אוֹפֵל בְּיַד אוֹמוֹת. וְנִהְיִיתָ כְּאַרְח
בְּמִלוֹן. וְעוֹד מִי לָךְ פֹּה: אַחֲזוֹר וְקָדַם מִפָּה וּמִפָּה. לְכָל דּוֹר וְדוֹר נוֹדַע
קִצְפוֹ וְחַפּוֹ. עַל מָה מְכַל אוֹם שֶׁת עָלֵי כְּפוֹ. זֹאת בְּעֲלִיל כִּי פִיד חֲקוּק
כְּכּוֹ. רְפוּאָתִי כְּטוּחָה. כִּי רָגַע בְּאִפּוֹ. וְעַד עַתָּה אֵיכָה יַעִיב בְּאִפּוֹ:

יג. חיברה רבי אלעזר הקליר ע"פ סדר א"ב

אֵי כֹה אָמַר כּוֹרֵת לְאָב בְּפִצָּח. בְּכַרִּית בֵּין הַבְּתָרִים כֹּה יִהְיֶה
לְנֹצַח. וְהֵן עַתָּה בְּלָעוּ עֲצָמֵי בְּרִצָּח. לְמָה אֱלֹהִים זִנְחָתָה
לְנֹצַח: אֵי כֹה גָשׁ כְּשֶׁה לְעוֹלָה לְרִצּוֹתָךְ. גִּלְכָה עַד כֹּה פִתּוּ
בְּעִדּוֹתֶיךָ. וְהֵן עַתָּה דִקְרוּ כְּפֹלַח רַעֲיָתָךְ. יַעֲשֵׂן אִפְךָ בְּצֵאֵן
מְרַעֲיָתָךְ: אֵי כֹה הַבְּטַחַת עֲקָדִים נְקָדִים בְּמִשׁוּאוֹת. אִם כֹּה
יֵאמֵר כֹּה יוֹחַשׁ אוֹת. וְהֵן עַתָּה וּפְחָתָ עִיר מְלֵאָה תְּשׁוּאוֹת.
הֲרִימָה פְּעָמֶיךָ לְמִשְׁאוֹת: אֵי כֹה זֶם וְהֲרַג מְצָרֵי בְּגֵן בְּקִדְשׁ.
וַיִּפֶן כֹּה וְכֹה חֲתַם בְּעֵדַת קִדְשׁ. וְהֵן עַתָּה חֲלָקֶם אָכַל חִדְשׁ.
כָּל הֲרַע אוֹיֵב בְּקִדְשׁ: אֵי כֹה טוֹב כְּשֶׁלַּח גָּאוֹל עֲבָדֶיךָ. כֹּה
תֵאמֵר לְשַׁלַּח עִם לְעַבְדְּךָ. וְהֵן עַתָּה יִשְׁבוּ בּוֹגְדִים בְּבֵית

ועודיך. שאגו צורריך בקרב מועדיך: אי פה כריתות חדשות
 בריתות. בכה אמר פחצות לילה במופתי אותות. והן עתה
 לוקו בנעליהם לאתות. שמו אותותם אותות: אי פה משמע
 ומשה עלה. פה תאמר לנות בית מעלה. והן עתה נאצוה
 בני עולה. יודע כמביא למעלה: אי פה שיח ששים אותיות
 הקדומות. פה תברכו לששים גבורים דומות. והן עתה עתקו
 רדומות. בסבך עץ קרדמות: אי פה פץ לקוב עם וברך עם
 קדושיך. בשוב וכה תדבר הומר לקדושיך. והן עתה צרו
 על עיר קדשך. שלחו באש מקדשך: אי פה קיחת לויים
 שלמיך. פה תעשה להם לטהרם לבית אולמך. והן עתה
 רעשו והרעישו שמיך. לארץ חללו משפן שמך: אי פה
 שבעת שופרות ערץ. פה תעשה ששת ימים להפיל חומה
 לארץ. והן עתה שערים טבעו בארץ. שרפו כל מועדי אל
 בארץ: אי פה תשועות אסמי אוצר. בכה אמר אשר לחוזים
 נצר. והן עתה תפחו פרחי בחצר. עד מתי אלהים יחרף
 צר:

יד. חיברה רבי אלעזר הקליר ע"פ סדר א"ב משולש ומתחיל בפסוקי איכה פרק ב' וחתם
 שמו אחרי כל ב' בתים

איכה את אשר כבר עשוהו. תבע מני לגבות נשיהו. אשר עד לא
 שחקים נמתחו. בשלי רמו והארץ היתה תהו: בלע באות
 ערבית ושתרית. גאה מגיד מראשית אחרית. בנוי וחרב וכנוי באחרית.
 ומחוכי קלקלתו החרית: החרית אישון וחשף מידע. וקדמונים חזוהו
 מגדע. אז לראשי דורות נתוצו נודע. עד לא עשוי קרנותיו גדע: גדע
 גבה קומת יציר צר. זה ספר לפניו הבצר. גלמי ראו עיניך הפצר.
 כהעביר לפניו כל נעצר: דרך דחף מבית האוצר. והראהו כי המצע
 קצר. דוה לבו כבט ביאת צר. ויקונן עליו איכה באיפה בעת צר:
 צור הראה לו מה שהיה. נתן קיר נטוי וגדר הדחוייה. לדורות למד
 נהות נהי נהיה. על שבר אשר היה: היה הנוער ממזרח. בין בתרים
 אורו כזרח. והראהו ארבע גליות ברדם וצרח. כי טבע שער המזרח:
 ויחמוס וינצל זרה. וירא השלכת נזרה. ואימה נופלת עליו כבזרה.

וצדק מדת הדין כָּאֵז רָאָה: רָאָה עָרוֹם וְעָרְיָה וְנֶאֱנַחַת. וְלַעֲקוּדוֹ סוּד זֶה
 פִּעֲנַח. עֲשֵׂשָׁה מִכַּעֲס עֵינֵינוּ וְלֹא נַח. מִרְאוֹת גָּזְעוּ טוֹב זָנַח: זָנַח זֶהר
 תָּם בַּמַּחְזֶה. כִּי לֹא הֶאֱמִין בְּנֵאֻם זֶה. זֶן עֵינֵנוּ בַּמָּקוֹם הַזֶּה. וְשֵׁר שְׁמוֹמוֹ
 וַיִּקְוֶן אֵין זֶה: חָשַׁב חָשׁוֹשׁ בְּעוֹלָיִם וַיִּוֹרְדִים. וַיִּכֶן כִּי בּוֹ יְהוּ רֹוֹדִים.
 חֲנִיכְיוֹ עַל מַה בְּדִינוֹ חֲרָדִים. וּמֵהֶם תָּבַע זְבוּל מוֹרְדִים: מוֹרְדִים זְבוּל
 וּמִצְפוּנְיוֹ נִבְעוּ. וּמִסְמְרוֹת נִעְלִימוּ בְּקַרְקַעֲתוֹ קָבְעוּ. זִיו שְׁעָרָיו מְנִי מַה
 נִתְבָּעוּ. וְהֵנָּם טְמוּנִים בְּאֶרֶץ כִּי טָבְעוּ: טָבְעוּ טוֹרְדִים לִידַע זְמַן. כִּי
 לְגַלוֹת קָץ אָב זְמַן. טוֹב מִשְׁגָּלָה לוֹ קָץ מְזַמֵּן. הִשַּׁע וְהַכְּלִיג וְקָץ כְּמֵן:
 יִשְׁבוּ וְשִׁאֲלוּ לְאָב לִידַע. קָץ הַפְּלֹאוֹת מִתִּי יִתְוַדַּע. יָקוּ לְיוֹם יִשׁוּעָה
 וְלֹא נוֹדַע. עַד כִּי בָעֵתוֹ יוֹחַשׁ וַיִּתְוַדַּע: יִתְוַדַּע רַו לְבָם נִסְתַּכְּלוּ. וְנִכְסָה
 מֵהֶם וְלֹא יוֹכְלוּ. רַעֲיָךְ מִקְנֵאת בֵּיתְךָ נֶאֱכָלוּ. וּבִיגוֹן חֲיִימוּ כְּלוּ: כְּלוּ
 כְּסָלִי צִיר כְּשִׁלַּח. וְנִם שְׁלַח נֹא בִיד תִּשְׁלַח. כִּי מַה בְּצַע לִי לְהַשְׁתַּלַּח.
 וְאַחֲרֵי גִלְעָדִי יִשְׁלַח: לְאִמּוֹתֵם לִבְכוּ עוֹלָלֵי סוּף. אִיזָה יוֹם הַכְּסוּף.
 לְבָם הַכִּין לְשׁוֹרֵר מְסוּף. יִי יִמְלֹךְ בְּזֹרֹעַ חֲשׁוּף: חֲשׁוּף זְרוּעוֹ בִיד
 רָמָה. וְנִגְלָה בִימִין רוּמָמָה. בְּנִים כְּשָׁרוּ חֲמָה זְרוּמָה. קָצְרָה נִפְשָׁם בְּגִיא
 אֲדוּם לְדַעַת עַל מַה: מַה מִּצְאָתָ עוֹלָתָה בִי. כִּי כְּגוֹד בְּגִדְתָּ בִי. מִמְדָּבָר
 הַמֶּרֶת בִּי. וְעַד עֵתָה לֹא הֶאֱמַנְתָּ בִי: נְבִיאֶיךָ נְטָעִי אֲבִיגְדוֹר. נִשְׁתַּכְּלוּ
 פְּרִצוֹת לְגִדּוֹר. נִגְלִיתִי יוֹם נֶקֶם לְסִדּוֹר. וְלֹא קִדְשׁוּ פְּרִיצֵי הַדּוֹר: הַדּוֹר
 יִזְמוּ דַעַת סוּד וְדַפְקוּ. הַשְּׁבַעֲתִי אֶתְכֶם שְׁמַעוּ וּפְקֻקוּ. יַחַד כְּשִׁמְעֶם בֵּן
 נִתְמַקְמָקוּ. וְעַל כַּפִּים סִפְקוּ: סִפְקוּ שְׁשׁוּ בְּאֵי הָאֶרֶץ. כְּנַפְלוּ בִידֵם מַלְכֵי
 אֶרֶץ. סִבְרוּ כִי יִשְׁעֵם יֶרֶץ. וְעַל יָדָם יִתְכַוֵּן מְשׁוֹשׁ כָּל הָאֶרֶץ: פָּצוּ
 פִּיהֶם חַג לִי בְּשִׁילָה. דְּמוּ כִי לְעַד יִהְיֶה שָׁם מוֹשְׁלוֹ. פָּעְלוּ שְׁקָר
 וְהִשְׁלִיחוּ. כִּי יָבֹא שִׁילָה: שִׁילָה רָצָה כַּחֲלָה מַעֲסָה. וְנִמְאַס כְּאֲשֶׁר בּוֹ
 נִעֲשָׂה. רָאוּ מַה עֲבָרָה עוֹשָׂה. לְכָל אֲשֶׁר חִפֵּץ עֲשָׂה: עֲשָׂה עִמִּי אוֹת
 בְּצַבִּיוֹן. וְלַעֲתוֹ חֵשׁ עֲלֵי קִשְׁיוֹן. עֲלַפְתִּי כַּחוֹרֵב בְּצִיוֹן. עַד אֲשֶׁר יוֹפִיעַ
 אֱלֹהִים מְצִיוֹן: צַעַק צִיוֹן אִיךָ נִתֵּן. לְשׁוֹם עֲלֵי גוֹי אִיתָן. צַהַל וְרַקַּע
 עַל הַמִּפְתָּן. וּבַחֲמָתוֹ חֲתִיתוֹ נִתֵּן: נִתֵּן בְּעַתּוֹתָו עֵת הוֹבִילָנִי רוּקְמִי.
 תִּרְתִּי לְעַד בָּהּ לְקוּמְמִי. בְּשִׁתִּי וְגַם נִכְלַמְתִּי בַל בַּהֲקִימִי. וּבְחֲרֵי אֶף
 נִם לִי קוּמִי: קוּמִי קִשְׁבְּתִי בַּהֲזַנְחָה. קוּמִי וּלְכִי כִי לֹא זֹאת הִמְנוּחָה.
 קִצְתִּי כַחֲזִי מְאַנְחָה. וְהַגְּשִׁתִּי וְלֹא עָרְבָה מְנַחָה: רָאָה רוּעַ נִפְשֵׁי זְנוּחָה.
 מְשָׁלוֹם וּמְשָׁלוֹה וּמִהֲנַחָה. רְטוּשָׁה בְּהֲרִי נִשְׁף זְנוּחָה. גַּם שָׁם לֹא נַחָה:
 נַחָה יָדוּ בָם וּבָה נָכוּו. אֲנוּשִׁים עַל רֹאשָׁם כְּרָכְבוּ. גָּעוּ עַל נְהוּרֹת בְּכָל
 כְּנַתְעַכְבוּ. וּכְעוֹלָלוֹ עוֹלָלֵי חוּצָה שְׁכָבוּ: שְׁכָבוּ שׁוֹבִים גְּוִיִּם מִדְּקִירִים.

קינות ליום תשעה באב

כה

מתעוללים במו במו בקרים. שהם יזוכו מדקרים. ומי פרת קרבימו
דוקרים. תקרא תקף טבח ומסך למבקירים. קיר עדה מקרקרים. וכל
עם ולשון בם סוקרים. ועליהם מקוננים בני ציון הנקרים: הנקרים
קול ברמה השמיעו לבכה. על מה זה ועל מה זה הקננו פה. יחד
זה אומר בכה וזה אומר בכה. רגנו להמיר לשון איכה בלשון אי
כה.

טו. חיברה רבי אלעזר הקליר ע"פ סדר א"ב לפי פסוקי איכה

איכה אשפתו פתוח פקבר. ולרודי באף הוסיף אבר. אני
הגבר: איכה אשא עון הג. וחסם פי מפלל להג.
אותי נהג: איכה אין זעמו לשפן. הכיל נלאיתי ונם שפון.
אך בי ישוב יהפוך: זכור אפיפתי בשרב. ונם כי ינטו צללי
ערב. והבאתי עליכם חרב: בכה תבכה בעת כל חסרי.
וכעזבי ארח יסרי. בלה בשרי ועורי: בלע בית לרום מזקף.
וכברזל סבכי נקף. בנה עלי ונקף: בני בטני לאכול הקשיבני.
מני צר אחר השיבני. במחשפים הושיבני: נחלותינו כנטשו
ביד לוחם. נם לא אחוס ולא ארחם. בשברי לכם מטה
לחם: גלתה גהוצה לעטות עדי. מחפה לגלות בהתעתדי.
גדר בעדי: גדע גאון נדיב ושוע. והשיב ימין אחר מלהושיע.
גם כי אזעק ואשוע: גם גבר עלי פורכי. ובנאקי סתם חרפי.
גדר דרכי: יתומים גרושים מאחזות. ולא שב אפו בכל
זאת. ואמר אם בזאת: דרכי דיץ סף להאבילי. ולגלות ששן
הובילי. דב ארב הוא לי: דרך דוחק על במותי להשתרר.
שעו מני בבכי אמרר. דרכי סורר: דבק דולקי וצדני ברשתו.
עלי ללטוש מחרשתו. דרך קשתו: מימינו דלח ונם אשמכם.
גיא גלות אטילכם להכלימכם. והלכתי עמכם: היו זה ליום
בכיותי. וצרכת אש כויותי. הביא בכיותי: היה הולך לפני
מזעימי. וכעסים דמי הטעימי. הייתי שחק לכל עמי:
האוכלים הקדש פסח בליל שמורים. האכילם בכפן ראשי

חמורים. השפיעני במרורים: על צוארנו השריג וחלל שכם.
ונם אפקד על עונותיכם. ואכלתם בשר בניכם: ויצא וקדקד
ספח ורצץ. וחזק מוסרי פי אתלוצץ. ויגרס בחצץ: ויחמס
וינצל מעדי להכפיש. ומגבה לתהום הרפיש. ותזנח משלום
נפשי: ויגדל וכבד נאק רצחי. ובקדקדי עלה צוחי. ואמר
אבד נצחי: מצרים וכוש שח אשיבכם. ואשפטכם פזמותיכם.
והשמדתי את במותיכם: זכרה זאת פי נבאש נרדי. ולכלה
פץ מכבוד רדי. זכר עניי ומרודי: זנח זבול ולב הקשיח.
ובהתעברו עם משיח. זכור תזכר ותשוח: זכות זקני ופעלם
אביא. פי בכך פרץ נתיבי. זאת אשיב אל לבי: אבותינו
זעקו וכלו מדבה. ושח על רעתנו פי רבה. ונתתי את עריכם
חרבה: חטא חז פי בעון נכתמנו. תמור פי בצחיון נזהמנו.
חסדי יי פי לא תמנו: חשב חורשי לקרקר יקרים. ומר
יכפיון מנתי סוקרים. חדשים לבקרים: חשו חזון מגישי
אשי. קיר בעור לגששי. חלקי יי אמרה נפשי: עבדים
חסמוני מלגדר פרץ. ותוכחות קשות פץ בחרץ. והשמותי
אני את הארץ: טמאתה טפלה ונטה קו. ולא נסוג אחר
מקויו. טוב יי לקויו: טבעו טירותי ופי צר דמם. וכל עובר
עלי שרק ושםם. טוב ויחיל ודומם: טובים טפים נכלו
בהוסיפי למעול. וכמעללי חרה בי לפעול. טוב לגבר פי
ישא עול: בנפשנו נביא טרף נכרה. פי כמו ברחת ובמזרה.
נם ואתכם אזרה: ידו ירה בי אור פסדום. ועל כל אלה
הונאתני בת אדום. ישב בדד וידם: ישבו יגונים בני עלי
חופהו. פי כבד עלי אכפהו. יתן בעפר פיהו: ידי יוסרי
שתו בי מחי. וקשבתני מפני צר שחי. יתן למכהו לחי: עורנו
יועם פחרש בקרץ. וגויותינו שמנו בארץ. אז תרצה הארץ:
כל כבוד תארנו הכלם. וצור אורחותיו חסד כלם. פי לא

יזנח לעולם: פלו כמעט כי בי נלחם. ועל הרעה הוא נחם.
 כי אם הוגה ורחם: פלה פעסו והצית להבו. ובתכלית ששה
 מאורי אור פבו. כי לא ענה מלבו: נשים פפרועות יושבות
 שמה. בכל שנה ושנה מזכירות אשמה. כל ימי השמה: לא
 אליכם לוחצי גיליו. ועל פניו העביר גליו. לדכא תחת
 רגליו: לאמותם עת כמהו משבר. יען פי גרון פתחו כקבר.
 להטות משפט גבר: לא למחות פין לעם קרובו. ואיך מתער
 הוציא חרבו. לענת אדם בריבו: שרים לכודים הוציא
 משערים. תת פתאנים השוערים. לעולל את הנשארים:
 מפרום מגלה כתב ונהי. קינים והגה והי. מי זה אמר ותהי:
 מה אעידך מאומה מלהרצה. נתונה ביד מריב ומתנצה. מפי
 עליון לא תצא: מחטאת מדיחי שוא אקונן. מנחמי כמיין
 מתרונון. מה יתאונון: בחורים מוטטו פושל פי להרב. ושכינה
 הועלה מקרב. וכשלו איש באחיו כמפני חרב: נשקד נטל
 עול פורכינו. ויתעב שי עורכינו. נחפשה דרכינו: נביאיך
 נאצו לקרוץ עפעפים. ואכזרו עלינו ארץ אפים. נשא לכבנו
 אל פפים: נעו ונדו ראש במהמורינו. רשעים מפילים
 במכמורינו. נחנו פשענו ומרינו: זקנים ונינם לרוב סגוים.
 אכלום והשיתום משל בגוים. פנם ואבדתם בגוים: סלה
 שמי קטורה באף. ואפער פי ואשאף. סבותה באף: ספקו
 שוטני פף ואשתונון. ואזעק חמס ואתאונון. סבותה בענון:
 סורו טמא סחו מאשימנו. בהנתן כפרזל שמינו. סחי ומאוס
 תשימנו: שבת משוש שמחת משוררים. ורודפי קלו מנשרים.
 לאבד הנשארים: על אלה עשקונו בחרופיהם. והגדילו שאון
 גהופיהם. פצו עלי פיהם: פצו פערנו פה מבאר שחת. ואטרו
 עלי בתוכחת. פחד ופחת: פני פאר חפת מעוני. הקמיל
 והקים מעוני. פלגי מים תרד עיני: נפלה עטרת עוז משענם.

וְצַר בְּשִׁבְעָה דִּינִים דָּנָם. וְהִתְוַדּוּ עִוְנָם: פָּרְשָׁה פּוֹצְצָה אוֹי
 כִּי סִגְרָה. תָּמּוּר עוֹז מִתְנִיָּה בְּשֵׁק חֲגָרָה. עֵינֵי נִגְרָה: עֲשֵׂה
 עֲבָרְתוֹ וַיִּחַרָה. וְעָרַף אֶת מְדוֹן מִגְרָה. עַד יִשְׁקִיף וַיֵּרָא: עוֹדְנוּ
 עָף כְּבוֹד וְעָלָה. וְעָשָׂר מִסְעוֹת הוֹעֵלָה. עֵינֵי עוֹלָלָה: עַל זֶה
 פָּסַק נוֹי נוֹעֲמָם. וְשָׁח לֹא אֶעְזֹבָם בְּכַף זוֹעֲמָם. אֵף אֲנִי אֶלֶף
 עֲמָם: צְדִיק צָר צְעָדֵי לְסִפּוֹר. וּכְעַקְלָתֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶכְפֹּר. צוֹד
 צְדוּנֵי כְּצִפּוֹר: צָעַק צוּרֵי וְסִפְּרָה מֵעֲבוּר. וּבַחֲלָלֵי עָרְךָ לְשִׁבּוֹר.
 צָמְתוּ בְּבוֹר: צָדוּ צְעָדֵי וְסָע דוֹרְשֵׁי. וְכַעֲלוֹתָם עָלַי לְחוֹרְשֵׁי.
 צָפוּ מֵיָם עַל רֵאשֵׁי: עַל הַר צִיּוֹן צָבָאוֹ לְהַכְרִיתִי. וְצוּר שָׁח
 אֶחְמוּל עַל שְׂאֲרֵיתִי. וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי: קָרָאתִי קָשׁוּב חֲרַפְתִּי
 מוֹנִי. עַל הַלְּחֵי מַפִּים בְּנֵי. קָרָאתִי שְׁמֶךָ יי: קוּמִי קָרְאִי כִּי
 לֹא יִכְלָם. וַיִּתְעַנְּגוּ לְרוּב שְׁלוֹם. קוּלִי שְׁמַעְתָּ אֵל תְּעָלָם:
 קָלִים קָדְחוּנֵי וְעִלְמַתְּ מִרְאָף. הִשֵּׁת בְּעוֹלָם מוֹרְאָף. קָרַבְתָּ
 כִּיּוֹם אֶקְרָאֲךָ: אַתָּה יי קַץ אֵל תִּכְזֹב. עַד מָתִי כְּחוֹרֵשׁ אֶעְזֹב.
 וְהָאָרֶץ תִּעְזֹב: רְאֵה רִגְזוֹ מִכַּת אֲנוּשֵׁי. וְאָמַר בְּהִנְטָשֵׁי בְּנֵי.
 רַבְתָּ יי רִיבֵי נִפְשֵׁי: רְאֵה רַב בְּעַתּוֹתֵי. הַשְּׁמוֹת כָּל עֲדַתִּי.
 רְאִיתָה יי עוֹתְתֵי: רוּחַ רְפָתָה כִּי מְאִימָתָם. לְבַלְעֵי הַעֲלוֹ
 חֲמַתָּם. רְאִיתָה כָּל נִקְמָתָם: לָמָּה בְּרַחוּק תַּעֲמוּד בְּדַבָּרָם
 עֲזוֹת. נִמְתָּ הַנְּשִׁמָּה אוֹשִׁיב פְּרִזוֹת. וְאֵף גַּם זֹאת: שְׁמַעוּ
 שְׁנוֹקְשֵׁי בְּדַחֲפָתָם. וּכְיִלֵּק עָלָה עֵיפָתָם. שְׁמַעְתָּ חֲרַפְתָּם:
 שָׁכְבוּ שׁוֹחֲחִים בְּנֵי מִיגוֹנָם. וְשׁוֹבִיָּהֶם גָּאָה מְאֹד גְּאוּנָם.
 שְׁפָתֵי קָמִי וְהִגְיוֹנָם: שִׁישֵׁי שׁוֹסִיתִי כִּי בִי יָד מְטָה. מִשְׁפָּלַת
 עַד שְׂאוֹל מְטָה. שְׁבָתָם וְקִימָתָם הַבִּיטָה: הִשְׁיבֵנוּ שָׁלֹם שְׁלוֹם
 שָׁנִים. וְתֹאמַר אֶפְדִּים. וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רֵאשׁוּנִים: תָּבֵא
 תְּשׁוּר מְעַנֵּי לְאֶכּוֹל. הֵם שְׁגָבוּ חֵיל וְאוּוִיָּךְ אֲמוּל. תְּשִׁיב לָהֶם
 גְּמוּל: תִּקְרָא תְּגַלֶּה יוֹם כְּמוֹס בְּלֵב. וְהִטִּיבָה לָנוּ לְהִסִּיר מִנוּ
 מִגַּנַּת לֵב: תִּשְׁלַח חֵישׁ עֲזָרְךָ. וְרַחֵם עַל בְּנֵיךָ. הַמְצַפִּים

לִישׁוּעָתְךָ: כִּי תִמְיֵד דּוֹקְרִים וְשׁוֹחֲקִים. וּמִתּוֹרַתְךָ אָנוּ לֹא רְחוּקִים. הַשִּׁיבֵנוּ וְהוֹרְנוּ אֱלֹהֵי הַחֲקִים:

טז. חיברה רבי אלעזר הקליר לפי פסוקי איכה פרק ה' וסדר א"ב

זְכוֹר אֲשֶׁר עָשָׂה צָר בַּפְּנִים. שְׁלַף חֲרָבוֹ וַיָּבֵא לִפְנֵי וּלְפָנֵינוּ. נִחַלְתָּנוּ בַעֲת כְּטָמֵא לְחֵם הַפְּנִים. וַגִּדְדָּר פְּרֻכָת בַּעֲלַת שְׁתֵּי פְּנִים: יְתוּמִים גַּעַל בְּמַגֵּן מְאָדָם. וַיִּמְדַּד קוֹ כְּמִרְאֵה אֲדָמָדָם. מִיִּמֵּינוּ דָלַח וְהִשְׁפִּיר חֲצִיו מָדָם. כִּיִּצָא מִן הַבַּיִת וְחֲרָבוֹ מְלֵאָה דָם: עַל הַגּוֹתוֹ הַיּוֹת גָּבַר. וְנָטָה אֶל אֵל יָדוֹ לְמוֹלוֹ לְגַבְרָה. מְצָרִים וְכָל לְאוּם אִם בְּסָ גָבַר. אָנִי בַתוֹךְ אוֹוִיו אַרְוִץ אֵלָיו בְּצוּאָר: אֲבוֹתֵינוּ זָרָה פְּהַכְנִיסוּ בַחֲוָרֵינוּ אֲכָלָה אִשׁ. וְזֶה זֹנָה צוֹעָה הַכְּנִיס וְלֹא נִכְוָה בְּאִשׁ. עַבְדִּים חָתוּ בַתּוֹכוֹ לְבַת אִשׁ. וְעַל מָה בְּבֵית אִשׁ. מִמְרוֹם שְׁלַח אִשׁ: בְּנִפְשָׁנוּ טַבְעָנוּ כְּהוֹצִיא כְּלֵי שָׂרָת. וְשָׂמָם בְּאִנִּי שֵׁיט בְּסָ לְהַשְׂרֵת. עוֹרְנוּ נִמְק כְּהַשְׁכִּים מְשָׂרָת. וְלֹא מִצָּא תִשְׁעִים וּשְׁלֹשָׁה כְּלֵי שָׂרָת: נְשִׁים כְּשָׂרוֹ כִּי בָא עָרִיץ. בְּקָרְקַע הַבַּיִת נָעֲלִיו הַחֲרִיץ. שָׂרִים לְפָתוֹ כָּבוֹא פְּרִיץ. בְּבֵית קִדְשׁ הַקְּדוּשִׁים צִחְנָתוֹ הַשְּׂרִיץ: בַּחֲוָרִים מִבְּחוּץ צָגוּ מְחֻזְקִים. וְתָרוּ כִּי יִזַק בְּשָׂשִׁים רַבּוֹא מְזִיקִים. זְקָנִים נִבְעָתוֹ כְּהַרְשׁוּהוּ מְשֻׁחָקִים (י"א מְחֻזְקִים). עֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וְהוּא אָסוּר בְּזָקִים: שָׁכַת סוּטָן וַיָּבוֹא אֲדָמוֹן. וַיִּסְבֵּב חוֹמָה וַיַּעֲוֹת הַמוֹן. נִפְלָה עֲבָרָה עַל נִינִי פִצַּל לַח וְלוֹז וְעַרְמוֹן. עַד כִּי גִטַּשׁ מְדוּק אַרְמוֹן: עַל פֶּתַח הַר הַבַּיִת הַחֵל לְבָא. בְּיַד אַרְבָּעָה רְאִשֵׁי טַפְסָרִיו לְהַחֲרִיבוֹ. עַל צַד מְעַרְבֵי לְזָכַר הַשְּׂרִיר בּוֹ. וַצָּג אַחַר כְּתָלָנוּ וְלֹא רַב רִיבּוֹ: אֵתָה קִצְפָּת וְהַרְשִׁית לְפָנוֹת. יְלָדִים אֲשֶׁר אֵין בָּהֶם כָּל מוּם מִשָּׁם לְהַפְנוֹת. לְמָה רָגַשׁוּ גוֹיִם וְלֹא שַׁעַתְּ אֶל הַמְּנַחָה פָּנוֹת. וְשִׁלְחוּם לְאַרְץ עוֹץ בְּשָׁלֵשׁ סְפִינּוֹת: הַשִּׁיבֵנוּ שׁוּעוֹ כְּבָאוּ בְּנִבְכֵי יָם. וְשִׁתְּפוּ עֲצָמָם יַחַד לְנַפּוֹל בַּיָּם. שִׁיר וְתִשְׁבַּחוֹת שׁוֹרְרוּ כְּעַל יָם. כִּי עָלִיךָ הוֹרְגָנוּ בְּמַצּוֹלוֹת יָם: כִּי תִהְיוּמוֹת בָּאוּ עַד נִפְשָׁם. כָּל זֹאת בְּאֵתָנוּ וְלֹא שָׁכַחְנוּךָ חֵלּוֹ לְמַמְשָׁן. תִּקְנֹתָם נָתַנוּ לְמַשִּׁיב מַבְּשָׁן. וּבַת קוֹל נִשְׁמָעָה עוֹרָה לְמָה תִישָׁן:

יז. חיברה רבי אלעזר הקליר ע"פ סדר א"ב

אִם תִּאכְלָנָה נְשִׁים פְּרִיִם עוֹלָלֵי טְפוּחִים. אֲלֵלֵי לִי: אִם תִּבְשָׁלָנָה נְשִׁים רַחֲמָנִיּוֹת יְלָדִים הַמְדוּדִים טְפוּחִים טְפוּחִים. אֲלֵלֵי לִי: אִם תִּגְזוּנָה פֶּאֶת רְאִשָׁם וְתִקְשְׁרָנָה לְסוּסִים פּוֹרְחִים. אֲלֵלֵי לִי: אִם תִּדְבַּק לְשׁוֹן יוֹנָק לְחִיךְ בְּצַמָּאוֹן צַחֲיָחִים. אֲלֵלֵי לִי: אִם תִּהְוִמִּינָה זוֹ לְעַמַּת זוֹ בּוֹאֵי

ונבשל את בנינו צורחים. אללי לי: אם תועדנה זו לזו תני כנף והוא חבוי מנתח נתחים. אללי לי: אם תזמינה בשר אבות לבנים במערות ושיחים: אללי לי: אם תחייבנה בנות אל חיק אמותם נתפחים. אללי לי: אם תטוסנה רוחות עוללים ברחובות קריה תפוחים. אללי לי: אם תיקרנה בשפול רחם וצמוק שדים ואם על בנים שחים. אללי לי: אם תפשלנה שמונה מאות מגנים בערב אלוהים. אללי לי: אם תלהטנה ריחם במיני מלוחים ונודות נפוחים. אללי לי: אם תמעטנה מאלף מאה וממאה עשרה עד אחד למפחים. אללי לי: אם תנוסנה למסוף היכל שמונים אלף כהנים פרחים. אללי לי: אם תשרפנה שם כל אותם הנפשות בקוצים כסוחים. אללי לי: אם תערפנה על דם נקי שמונים אלף כהנים משוחים. אללי לי: אם תפחנה נפשות מדקרים מריח תנובות שיחים. אללי לי: אם תצברנה על אבן אחת תשעה קבין מחי ילדים מנחים. אללי לי: אם תקענה שלש מאות יונקים על שוכה אחת מתוחים. אללי לי: אם תראינה רכות וענוגות כבולות על יד רב טפחים. אללי לי: אם תשכבנה בין שפתים בנות ישראל משבחים. אללי לי: אם תתעלפנה הבתולות והבחורים בצמאון צחיחים. אללי לי: ורוח הקדש למולם מרעים. הוי על כל שכני הרעים. מה שהקראם מודיעים. ואת אשר עשו לא מודיעים. אם תאכלנה נשים פרים משמיעים. ואם יהרג במקדש יי כהן ונביא לא משמיעים:

יח. חיברה רבי אלעזר הקליר ע"פ סדר א"ב

ואתה אמת היטב איטיב עמך. ונפלינו אני ועמך. ולמה בני בליעל חללו שמך. ולא שפכת עליהם זעמך: אתה גדלת ורוממת בנים להנק. באשר ישא האומן את היונק. ולמה דודנים דצו לזנק. ואריה גורותיו לחנק: אתה הינקת דבש מסלע. ותוציא נוזלים מסלע. ולמה שופטיהם נשמטו בידי סלע. ועולליהם נפצו אל הסלע: אתה זנחת ותמאס בכנען כל גוי. לקחת גוי מקרב גוי. ולמה חש ועלה על ארצי גוי. ואמרו לכו ונכחידם מגוי: אתה טאטאת ששים ושמונים. להביא גוי שומר אמונים. ולמה יזמו מואבים ועמונים. לעם זו בפרובים מונים: אתה פונת לשבת

הוֹדֶה. הִרְזֵה קִנְיָתָהּ יְמִינָהּ וְיָדָהּ. וְלָמָּה לְאַחֲרֵי הַשְּׁבֵת יְמִין
 יָדָהּ. וְתַנְבֵּל כֶּסֶף כְּבוֹדָהּ: אֵתָהּ מְרוֹם לְעוֹלָם יְיָ וְרֵאשׁוֹן.
 כּוֹנֵנֶת מְרוֹם מְרֵאשׁוֹן. וְלָמָּה נֶאֱחָץ רִשְׁעָה בְּפֶה וּלְשׁוֹן. עַד כִּי
 נִגַע צָר בְּאִישׁוֹן: אֵתָהּ שִׁשְׁתָּ לְטוֹב עָלִימוֹ. בְּשִׁיחַ תִּבְאָמוּ
 וְתִטְעָמוּ. וְלָמָּה עָרִיץ חֲרָף וְאָמַר אֵי אֱלֹהֵימוֹ. אֲשֶׁר יֹאכַל
 חֶלֶב זְבַחֵימוֹ: אֵתָהּ פּוֹרֶרֶת בְּעֶזֶף יָם. וְתִסְדֵּךְ בְּדִלְתַיִם יָם.
 וְלָמָּה צָלַלְתִּי עַד נִבְכִי יָם. וַיִּגְדֵּל שְׁבָרִי כַּיָּם: וְאֵתָהּ קְדוֹשׁ
 יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת קְדוֹשִׁים. בְּקֶרֶב יְשִׁישִׁים הַמְקַדְּשִׁים. וְלָמָּה רָגַשׁוּ
 גוֹיִם עִם קְדוֹשִׁים. וְהִשְׁימוּ בֵּית קֹדֶשׁ הַקְּדוֹשִׁים: וְאֵתָהּ שָׁמַע
 אֱלֹהֵינוּ כִּי הִיַּינוּ חֲרָפָה. וְסִכַּתְךָ בְּאֵשׁ נִשְׂרָפָה. וְלָמָּה תִּבְלַע
 נַחֲלַת חֲפָה. תִּצְמִיחַ תְּרוּפָה וְעָלִינוּ חוֹפְפָה: וְאֵתָהּ צַדִּיק עַל
 כָּל הַבָּא. לָךְ יְיָ הַצְדָּקָה וְנִצְדִיקְךָ בַּחֲבָה. וְלָמָּה נִהַיְנוּ וְלָנוּ
 הַדְּבָה. כִּי כָּל זֹאת בְּאֵתָנוּ בַּחוּבָה:

יט. חיברה רבי אלעזר הקליר ע"פ סדר א"ב

לָךְ יְיָ הַצְדָּקָה בְּאוֹתוֹת אֲשֶׁר הִפְלֵאתָ מֵאֲזוּ וְעַד עֵתָהּ. וְלָנוּ בִּשְׁתַּת הַפְּנִים
 בְּבַחֲיָנָה אֲשֶׁר נִצְרַפְנוּ וְאוֹתָנוּ תַעֲבַתָּ: לָךְ יְיָ הַצְדָּקָה בְּגוֹי מְקַרֵּב
 גוֹי לְקַחַת בְּמִסּוֹת. וְלָנוּ בִּשְׁתַּת הַפְּנִים בְּדָפִי אֲשֶׁר נִמְצָא בְּנוֹ כְּמַעֲשֵׂיהֶם
 עֲשׂוֹת: לָךְ יְיָ הַצְדָּקָה בְּהִלְכוֹ אֱלֹהִים לְפָדוֹת לוֹ לְעַם. וְלָנוּ בִּשְׁתַּת הַפְּנִים
 בְּוַיִּמְרוּ עַל יָם בַּיָּם סוּף גוֹי בְּאֵלֵהוּ בְּפִשְׁעָם: לָךְ יְיָ הַצְדָּקָה בְּזִכָּר
 וְאֵתָם עַדִּי וְאֲנִי אֱלֹהִים. וְלָנוּ בִּשְׁתַּת הַפְּנִים בְּחֲרַפְנוּ יְיָ בְּסִין קוּם עֲשֵׂה
 לָנוּ אֱלֹהִים: לָךְ יְיָ הַצְדָּקָה בְּטַעַם שֶׁהִטְעַמְתָּנוּ כְּצַפְיָחִית בְּדָבָשׁ. וְלָנוּ
 בִּשְׁתַּת הַפְּנִים בְּיוֹם הַקְּרָבָנוּ לְפָנָיו סֵלֶת וְשִׁמֶן וְדָבָשׁ: לָךְ יְיָ הַצְדָּקָה
 בְּכִלְפוֹל מִן וּבְאֵר וְעַמּוּד עֲנָן. וְלָנוּ בִּשְׁתַּת הַפְּנִים בְּלַחַם הַקְּלוּקַל אֲבוֹתֵינוּ
 בְּאֵהֲלֵיהֶם בְּרַגְנָן: לָךְ יְיָ הַצְדָּקָה בְּמַדְבָּר לֹא חִסְרוֹנוֹ דְּבָר. וְלָנוּ בִּשְׁתַּת
 הַפְּנִים בְּנֹאצוֹת לְכֵן וְחֲצָרוֹת וְדִי זָהָב כְּמַדְבָּר: לָךְ יְיָ הַצְדָּקָה בְּסִיחּוֹן
 וְעוֹג וְכָל מַמְלָכוֹת כְּנָעַן. וְלָנוּ בִּשְׁתַּת הַפְּנִים בְּעֶכָן אֲשֶׁר מַעַל בְּחָרָם
 בְּלִי מִצָּא מִעַן: לָךְ יְיָ הַצְדָּקָה בְּפַעַל אֲשֶׁר פָּעַלְתָּ בְּאַרְבְּעָה עָשָׂר
 מוֹשִׁיעִים. וְלָנוּ בִּשְׁתַּת הַפְּנִים בְּצֶלֶם מִיכָה כִּי בּוֹ אֲנַחְנוּ פּוֹשְׁעִים: לָךְ
 יְיָ הַצְדָּקָה בְּקִימַת שִׁילָה וְנוֹב וְגִבְעוֹן וּבֵית עוֹלָמִים. וְלָנוּ בִּשְׁתַּת הַפְּנִים
 בְּרִשְׁעֵי שְׁנַמְצָא בְּנוֹ שְׁחָרְבוּ וּבָם אָנוּ נִכְלָמִים: לָךְ יְיָ הַצְדָּקָה בְּשָׁנֵי

חֲרַבְנוֹת שְׁחָרְבוּ בְּבַצְעֵנוּ וְאַנְחָנוּ קִימִים. וְלָנוּ בִשְׁתַּת הַפְּנִים בְּשׁוֹכְנוּ אֵלֶיךָ
בְּכָל לַב שֶׁתָּשׁוּב אֵלֵינוּ בְּרַחֲמִים: לָךְ יְיָ הַצְדָּקָה בַּתְּשֻׁעַ מֵאוֹת שָׁנָה
שֶׁהִיְתָה שְׁנָאָה כְּבוֹשָׁה מִלֵּה שְׁמַע. וְלָנוּ בִשְׁתַּת הַפְּנִים כְּתַבַּע אִישׁ חֲמוּדוֹת.
הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ וּשְׁמַע:

כ. חיברה רבי אלעזר הקליר ע"פ תשר"ק

הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ. לְתַפְלָצַת מְנַאֲצַת מִי לִי בְּשָׁמַיִם. וּשְׁמַע
שְׂאֵגַת צוֹרְרֶיךָ הָאֹמְרִים עָרוּ עָרוּ עַד הִיסוּד שְׁעַר
הַשָּׁמַיִם: הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ. לְרַגְשַׁת הַדּוֹכְרַת עַל צַדִּיק עֲתָק.
וּשְׁמַע קוֹל שְׁאוֹן מַעִיר בַּחֲמָה שְׁפוּכָה לְשִׁתְּק: הִטָּה אֱלֹהֵי
אֲזַנְךָ. לְצִיר שֶׁלַח וְנָם קוֹמוֹ וְנִקְוָמָה עֲלֶיךָ לְמַלְחָמָה. וּשְׁמַע
פְּלָצוֹת הוֹמִים בָּא הָעֵת אֲתוּ בְּבֵיתוֹ לְהִלְחָמָה: הִטָּה אֱלֹהֵי
אֲזַנְךָ. לְעֲצוֹ עֲצָה וְחִשְׁבוּ מְזֻמָּה בַּל יוֹכְלוּ. וּשְׁמַע שִׁיחַת
נוֹעְצוֹ לֵב יַחֲדוּ עֲלֶיךָ עֲלוֹת נִסְתַּפְּלוּ: הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ. לְנֹאֲצוֹ
וּשְׁלַחוּ בְּאֵשׁ מִקְדָּשׁ מוֹרָא. וּשְׁמַע מִחֲרַפְיֶךָ מִדְּמִימֵי תוֹדָה
וְקוֹל זְמָרָה: הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ. לְלָצִים לְצוֹן חֲמָדוֹ לָהֶם.
וּשְׁמַע כָּל חֲרַפְתֶּם אֲשֶׁר חֲרַפּוּךָ וְהַפֵּל אִימַתְךָ עֲלֵיהֶם: הִטָּה
אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ. לְיַהֲרוּ וְהוֹצִיאוּ פְּרוּבִים בְּרַחֲבוֹת מְחֻזְרִים. וּשְׁמַע
טַרְחוֹת טְנוּפָם כְּהַעֲלוּ עַל מְזַבְחֶךָ חֲזִירִים: הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ.
לְחַלְלוּ וְטַנְפוּ בֵּית קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים. וּשְׁמַע זְדִים מְזַרְקִים לְמוֹלָךְ
מִלּוֹת קְדוּשִׁים: הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ. לְלוֹעֲזִים מְעִיזִים מְצַח
לְכוּ וְנִלְחָמָה אֲתוּ בְּבֵיתוֹ. וּשְׁמַע הוֹת הוֹלָלִים מְהַלְלִים כִּי
אֵין הָאִישׁ בְּבֵיתוֹ: הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ. לְדוֹכְרַת אָנִי וְאַפְסִי
עוֹד. וּשְׁמַע גְּדוּפִיָּה וְחַרוּפִיָּה מִשְׁתַּחֲצַת עַד כְּסָאָךָ עוֹד: הִטָּה
אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ. לְבוֹזָה וּמְלַעְגָת מַה תּוֹחִילִי וְאֵינוּ נִבְנָה. וּשְׁמַע
בְּכִיַת מִסְפִּידִים וְקוֹרְעִים וּמְחַפִּים מְתֵי יִבְנָה: הִטָּה אֱלֹהֵי
אֲזַנְךָ. לְאוֹמְרִים עֲזַב וְשָׁפַח וְנִטַּשׁ וְלַעַד שׁוּמָם. וּשְׁמַע אֲנַקְתָּנוּ.
וְקַנָּא קַנְאָתָנוּ. וְהָאֵר פְּנִיךָ עַל מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם:

כא. מיוסד על עשרה הרוגי מלכות, בקינה זו נחסרה בדפוסים ישנים כמה שורות ונתבטל סדר הא"ב וחסר שנים מעשרה הצדיקים

אַרְזֵי הַלְבָנוֹן אֲדִירֵי הַתּוֹרָה. בְּעֲלֵי תְרִיסִין בְּמִשְׁנֵה וּבְגַמְרָא.
 גְבוּרֵי כַח עֲמֻלָּיָהּ בְטָהֳרָה. דָּמָם נִשְׁפָּף וְנִשְׁתָּה גְבוּרָה.
 הָנֵם קְדוּשֵׁי הַרוּגֵי מַלְכוּת עֲשָׂרָה. וְעַל אֱלֹה אָנִי בּוֹכִיָה וְעֵינַי
 נִגְרָה: זֹאת בְּזִכְרֵי אֲזַעֵק בְּמֶרֶה. חֲמִדַת יִשְׂרָאֵל כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ
 נָזַר וְעֲטָרָה. טְהוּרֵי לֵב קְדוּשִׁים מָתוּ בְּמִיתָה חֲמוּרָה. יְדוּ
 גּוֹרֵל מִי רֵאשׁוֹן לַחֶרֶב בְּרוּרָה. כְּנָפוֹל גּוֹרֵל עַל רֶבֶן שְׁמַעוֹן
 פֶּשֶׁט צְוָאוֹ וּבְכָה כְּנִגְזָרָה גְזָרָה. לְרֶבֶן שְׁמַעוֹן (נ"א) לְרַבִּי
 (שְׁמַעְיָאֵל) חָזַר הַהֲגֵמוֹן לְהַרְגוֹ בְּנִפְשׁ נִצּוּרָה: מְזַרַע אֶהְרֹן
 שָׁאֵל בְּבִקְשָׁה לְבָכוֹת עַל בֶּן הַגְּבִיּוֹרָה. נָטַל רֵאשׁוֹ וְנִתְּנוֹ עַל
 אֲרַכְבוֹתָיו מְנוּרָה הִטְהוּרָה. שָׁם עֵינָיו עַל עֵינָיו וּפְיוֹ עַל פְּיוֹ
 בְּאַהֲבָה גְמוּרָה. עָנָה וְאָמַר פֶּה הַמִּתְגַּבֵּר בַּתּוֹרָה. פְּתָאוֹם
 נִקְנְסָה עָלָיו מִיָּתָה מִשְׁנֵה וְחֲמוּרָה. צִוָּה לְהַפְשִׁיט אֶת רֵאשׁוֹ
 בַּתַּעַר הַשְּׂכִינָה. קִיָּם בְּעוֹרוֹ אָמְרוּ לְנִפְשׁוֹ שְׁחֵי וְנִעְבוּרָה:
 רָשַׁע הַפּוֹשֵׁט עֵת הַגִּיעַ לְמָקוֹם תְּפִלִּין מְצוּת בְּרָה. צָעַק צָעֵקָה
 וְנִזְדַּעְזַע עוֹלָם וְאַרְצָן הַתְּפוּרָה: מֵאַחֲרָיו הִבִּיאוּ אֶת רַבִּי
 עֲקִיבָא עוֹקֵר הָרִים וְטוֹחֵנָן זֶה בְּזוֹ בְּסִבְרָה. וְסָרְקוּ אֶת בְּשָׂרוֹ
 בְּמִסְרַק שֶׁל בְּרוֹזַל לְהַשְׁתַּבְּרָה. יָצְתָה נִשְׁמָתוֹ בְּאֶחָד וּבַת קוֹל
 אָמְרָה. אֲשֶׁרִיד רַבִּי עֲקִיבָא גּוֹפֵף טְהוּר בְּכָל מֵינֵי טְהוּרָה: בֶּן
 בָּבָא רַבִּי יְהוּדָה אַחֲרָיו. הִבִּיאוּ בְּשִׁבְרוֹן לֵב וְאַזְהָרָה. נִהַרְג
 בֶּן שִׁבְעִים שָׁנָה בְּיַדֵי אַרוּרָה. יוֹשֵׁב בְּתַעֲנִית הָיָה נָקִי וְחָסִיד
 בְּמִלְאֲכָתוֹ לְמַהֲרָה: רַבִּי חֲנַנְיָא בֶּן תְּרַדְיוֹן אַחֲרָיו מִקְהִיל
 קְהֵלוֹת בְּצִיּוֹן שְׁעָרָה. יוֹשֵׁב וְדוֹרֵשׁ וְסִפֵּר תּוֹרָה עִמוֹ. וְהַקִּיפוּהוּ
 בְּחֻבְלֵי זְמוּרָה. אֶת הָאוֹר הַצִּיתוּ בָהֶם וּכְרָכוּהוּ בְּסִפֵּר תּוֹרָה.
 סְפוּגִין שֶׁל צֶמֶר הִנִּיחוּ עַל לְבוֹ שֶׁלֹּא יָמוּת מְהֵרָה: חָסִיד
 רַבִּי יִשְׁכָּב הַסּוֹפֵר הִרְגוּהוּ עִם עֲמוּרָה. זָרְקוּהוּ וְהִשְׁלִיכוּהוּ
 לְפִלְבִּים וְלֹא הִקְפֵּר בְּקְבוּרָה. יָצְתָה בַת קוֹל עָלָיו שֶׁלֹּא הִנִּיחַ

כלום מתורת משה לשמרה. (בכתב יד ישן נמצא: ואחריו רבי אלעזר בן דמה: על מצות תפלין ישרה. ואחריו רבי חנינא בן חכינאי.) ואחריו רבי חזקוני ביום עברה. עוף הפורח נשרף בהבל פיו כבמדברה: צדיק רבי אלעזר בן שמוע באחרונה נהרג במדקירה. יום ערב שבת היה זמן קדוש וקדוש ויקרא. חרב שלפו עליו ולא הניחוחו בחיים לגומרה. יצתה נשמתו בכרא אלהים יוצר וצר צורה: פהנה וכהנה הוסיפו בני עולה לענות בגערה. בסקילה שרפה הרג וחנוק מי יוכל לשערה. נותרת ממנה יאכלו אריות שה פזורה. תזה התנופה ושוק התרומה טרפו אריה והפפירה. ייטיב יי ולא יוסיף עוד ליסרה. אמץ ברבים פושלות חלק יעקב ומושיע בעת צרה. לצדק ימלך מלך יאמר שלמו ימי אבלך. לאורו נסע ונלך:

כב.

החרישו ממני ואדברה ויעבור עלי מה. חמס אצעק ושוד לך שוכן שממה. הציקתני רוחי ולא אוכל אדומה. פיולדה אפעה אשאף ואשומה. מספד מר אעשה ואקונן בנהימה. דברי שאגותי יתכו פימה. ספדי על עדתי אשר נתנה לשמה. אריד בשיחי ואהימה. וקול נהי ארימה: איך שבת משוש וערבה שמחה. כל פנים פארור וכל ראש קרחה. וכל זקן גדועה ועל כל לב אנחה. מאז נתעורר גוי עז דורש שוחה: סלה אבירי הוגי עז מבטחה. בתולותי ובחורי נסח בנסיתה. בראש כל חוצות נבלתם פסוחה. עוללי וטפי נחשבו פצאן טבחה: אילילה על זאת ודמעתי על לחה. האספו אלי דוויי צאן נדחה. להרבות הבכי ולהרים צוחה. הילילו שמים וזעקי אדמה: אראלים צאו וצעקו מרה. ספוד תמרור האגדו בחבורה. קול כחולה צרה כמבפירה. התאוננו על עדת שה פזורה. עלימו פי נגזרה גזרה. בחרי אף וזעם ועברה. ונתועדו בפרישות ובטהרה.

לְקַדַּשׁ שֵׁם הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא. וְאִישׁ אֶת אַחֵיו חִזְקוּ בְּעִזָּרָה. לְהַדְבִּיק בִּירְאָה טְהוֹרָה. בְּלִי כְרוּעַ לְעִבּוּדָה זָרָה. וְלֹא חֶסוּ גִבּוֹר וּגְבִירָה. עַל פָּנִים צְפִירַת תְּפָאֲרָה. אֲבָל אֲזָרוּ גְבוּרָה יְתָרָה. לְהַלּוֹם רֹאשׁ וְלִקְרֹץ שְׂדֵרָה. וְאֵלִימוּ דְבָרוּ בְּאַמִּירָה. לֹא זָכִינוּ לְגַדְלָכֶם לְתוֹרָה. נִקְרִיבְכֶם כְּעוֹלָה וְהִקְטַרְתֶּם. וְנִזְכָּה עִמָּכֶם לְאוֹרָה. הַצְפוּנָה מֵעֵין כָּל וְעִלּוּמָה. אֲרִיד: אֵז הַסְפִּימוּ גְדוּלִים וּקְטַנִּים. לְקַבֵּל בְּאַהֲבָה דִּין שׁוֹכֵן מְעוֹנִים. וְזִקְנִים דְּשָׁנִים וְרַעֲנָנִים. הֵם הָיוּ תְּחִלָּה גְדוּנִים. וַיֵּצְאוּ לְקִרְיַתְכֶם עֲזֵי פָנִים. וְנִהְרְגוּ הַמוֹנִים הַמוֹנִים. וְנִתְעַרְבוּ פְּדָרִים עִם פְּרִשְׁדוּנִים. וְהָאֲבוֹת אֲשֶׁר הָיוּ רַחֲמָנִים. נִהַפְּכוּ לְאַכְזָר כְּפִיעֵנִים. וְהִפְסִיחוּ עַל אֲבוֹת וְעַל בָּנִים. וּמִי שְׁגוּרָל עָלָה לוֹ רֵאשׁוּנִים. הוּא נִשְׁחַט בְּחִלּוֹת וְסַפִּינִים. וּבַחֲוָרִים עָלִי תוֹלַע אֲמוּנִים. הֵם לְחָכוּ עֶפֶר כְּתַנִּינִים. וְהַפְּלוֹת לְבוֹשׁוֹת שָׁנִים. מְעַלְפּוֹת בְּזוּרוּעוֹת חֲתָנִים. מְנַתְחוֹת בְּחֶרֶב וְכִידוּנִים. זָכְרוּ זֹאת קְהַל עַדֹת גְּבוּנִים: וְאַל תִּתְחַשׂוּ מִהֲרַבּוֹת קִינִים. וְהַסְפִּידוּ עַל חֲסִידִים וְהַגּוֹנִים. אֲשֶׁר צָלְלוּ בְּמִים אֲדִירִים. לְזָכֹר זֹאת נַפְשֵׁי עֲגוּמָה. אֲרִיד: תּוֹרָה תּוֹרָה חֲגָרֵי שֶׁקַּ וְהַתְּפִלָּשֵׁי בְּאַפְרִים. אֲבָל יְחִיד עֲשֵׂי לֶךְ וּמִסְפֵּד תְּמַרוּרִים. עַל תּוֹפְשֵׁי מְשׁוּטְיָהּ וּפּוֹרְשֵׁי מְכַמּוּרִים. מְלַחֲנֶיהָ וְחוֹבְלֶיהָ בְּמִים אֲדִירִים. עוֹרְכֵי מַעְרַכָּהּ מִיִּשְׂרָיִ הַדּוּרִים. מְפַעֲנָחֵי צְפוּנֶיהָ וּמַגְלֵי מִסְתּוּרִים. מִי יִקְצֶה בְּגִבְעוֹת וּמִי יִסְתֶּה בְּהָרִים. וּמִי יִפְרַק הַוִּיּוֹת וּמִי יִתְרֹץ שְׁבָרִים. מִי יִפְלִיא גְזִירוֹת וּמִי יַעֲרוֹף נְדָרִים. מִי יִשְׁדֵּד מַעֲמַקֶּיהָ וְחִתּוּ אַפְרִים. וּמִי יִלְחֵם מְלַחֲמָתָהּ וַיֵּשׁוּב לְשַׁעֲרֵים. כְּלִי מְלַחֲמָה אֲבָדוּ וְנִפְלוּ גְבוּרִים. אֲשֶׁרֵיהֶם מְשִׁכִּילִים כְּרַקִּיעַ זוֹהָרִים. בְּמִנּוּחוֹת שְׁלוֹם נָחוּ יִשְׂרָיִם. אוֹי וְאַבּוּי שׁוֹד וְשֶׁבֶר לְנוֹתָרִים. לְמַדִּיבַת נֶפֶשׁ וְחַבְלִים וְצִירִים. לְכִלְיוֹן עֵינַיִם צְלָמוֹת וְלֹא סְדָרִים. עָרַב אֲמָרִים מִי יִתֵּן צְפָרִים. וּבִקֵּר מְצַפִּים מִי יִגְלֶה אוֹרִים. מִמְרָאָה עֵינֵינוּ אֲשֶׁר הִמָּה שָׁרִים. מִחוּץ שְׁפֵלָה חָרַב וְאִימָה מִחֲדָרִים. עַד

מתי תביט רואה כל סתרים. קנא לתורתך אשר שרפוה זרים.
קלאוה פרעוה קרעוה לגזרים. כסירים סבוכים הגדילו
המדורים. העל אלה תתאפק אדון כל יצורים. תנקם דם
הנשפך פמים המגרים. משוד עניים מאנקת סעורים: עם
שבי פשע לעונים ומרורים רחמה. אותם כל תחרימה. קרנם
הגביה והרימה. אריד בשיחי ואהימה. וקול נהי ארימה:

כג. חיברה ר' יחיאל ע"פ גמ' (גיטין נח.) על בן ובת ר' ישמעאל כהן גדול שנשבו

ואת נוי חטאתי השמימה. ודמעתתי על לחיי אזורימה. וביום זה נהי
נהיה ארימה. ואהימה מימים ימימה: אבל לב ונחום חדל חדל.
ומפל פאב צירי נבדל בדול. על בן ובת רבי ישמעאל כהן גדול.
זכרם יקוד בלבבי אשימה. ואהימה: עת נשבו ונפלו לשני אדונים. והם
שכנים זה לעמת זה חונים. ויספרו זה לזה ענינים. זה אמר משבית
ציונים. שביתי שפחה לבושת שנים. פלכנה בזיו וקלסתר פנים. ובתאר
כקציעה וימימה. ואהימה: רעהו ספר לו בכפלים. הן אני משבי ירושלים.
שביתי עבד יפה עינים. פשמש בתקפו עת צהרים. בא ונגוגם ונחלקה
בנתים. בולדות כמו כוכבי שמים. לשמע זאת תצלנה אונים. לזכר
זאת את מדי אפרימה. ואהימה: פהספימו על זאת שניהם יחד. לערב
זוגם בחדר אחד. והאדונים מבחוץ לפם כאחד. והם בוכים במר
נפש ופחד. עד בקר בכיתם לא הדמימה. ואהימה: זה יספד בחיל
ובקיר לב ימסה. נין אהרן איך לשפחה יהי נושא. והיא גם היא תילל
בתגרת שוסה. בת יוכבד איך לעבד תנשא. אוי פי זאת גזר אומר
ועושה. לזאת יכפו עש וכסיל וכימה. ואהימה: אור בקר זה את זה
כהפירו. הוי אחי והוי אחות הגבירו. ונתדבקו יחד ונתחברו. עד יצתה
נשמתם בנשימה. ואהימה: לזאת יקונן ירמיה בשאיה. גזרה זאת תמיד
אני בוכיה. ובלבבי יקד יקוד וכויה. על בן ובת מספד רב ארעימה
(ג"א אעצימה): אריד בשיחי ואהימה. וקול נהי ארימה:

כד. חיברה ר' אלעזר הקליר ע"פ תשר"ק

על חרבן בית המקדש. פי הרס וכי הדש. אספד בכל שנה
ושנה מספד חדש. על הקדש ועל המקדש: תסתר לאלם
תרשישים מרון. כזעזעת עולם מפני חרון. פלהטה האש
בין שני בדי ארון: שני מקדשים אשר במעלה ובמטה. זה

על גב זה האפלו בעלטה. ונמת אחריש ואתאפק ואביטה:
 ראשי הבדים פנגנזו מבין הפרכת. וארבע גחלים בדביר
 מהלכות. וארבעים יסוד עד תהום מלחכות: קדש הקדשים
 מבית קדש כנבדד. שחת והיללת אהלי שדד. ונמת אפה
 פף על פף ואשאג הידד: צפירת תפארתך פנתנה ביד צר.
 וכל פלי חמדה אווי בית האוצר. ולך הכח והגבורה ונמו
 עצר: פני הכסא אז אפלו. וגבהי שמים לקדרות השפלו.
 יכין ובעז להשתפר כנפלו. עשרה שלחנות אז שללו.
 ולעורכיהם נמו איה אדון אלו. לאוצרות שנער לקדשים
 כהנחלו: שרפים עומדים נעו ממעמד. כנהרסו מכוונות מתוך
 מחמד. וזדים קראו ימי השמד: נחשת ים ועשרה פיורות.
 כנמסרו לבל והנם שבורות. ושני המאורות מאז קדורות:
 מעשה האופנים אשר במרכבה. כהורדו לארץ זהר הרקיע
 כבה. חולש על גוים לפני כרובים בא: לויות המורד מעת
 הורדו. והטללים לברכה לא ירדו. רעים על פמתי עב דדו:
 כל פלי כסף וכלי הזהב. קצצו ושוסו מבית הלהב. בצאת
 ההדר שחחו עוזרי רהב: יום אשר נקרא מהומה ומבוכה.
 להקת מלאכים פאשה מצרה נבוכה. דביר פתח וענו אחריו
 איכה: טסו עמונים ומואבים. והוציאו הפרובים. ובכליכה
 היו אותם מסבבים. הגה ככל הגוים בית יהודה חשובים:
 חיל שרפי הקדש חלף מגדלתו. ואל אדיר שמו לא אבה
 תהלתו. לגלים הושם בית תפלתו: זמרי שחק החשו מנעם.
 ונם מה לכם פה אין היום טעם. מה תקלסון למלך בשעת
 הזעם: והפהנים והלזים על משמרותם נשחטים. ועל
 מחלקותם שעטט אסטודיוטים. ונמו איה מלך אסור
 ברהטים: הפלים והמשמשים בשבי הולכים. והשרים
 והסגנים בכבל משוכים. ותמור בדים שק חגרו מלאכים:

דָּיץ לְבִיא וּפְקַח עֵינָיו. וְהֵנָּה מִיכָאֵל מְהַלֵּךְ לְפָנָיו. וְשָׂרִים
הוֹלְכִים פְּעֻבָּדִים חֲזוּ הַמוֹנִיו: גְּאוּה עֵטָה וְכַבֵּה הַמְּנוֹרָה.
וְנָטָה יָדוֹ אֶל אֵל הַמוֹרָא. וַיַּחְשִׁיף אֹר עוֹטָה אוֹרָה: בְּשֶׁאֲגוּ
כְּאֵרִי בְּדָבִיר בֵּל. בְּרַח דּוּדֵי וּכְעַל מֵת מֵתֵאבֵּל. פְּקִדוֹן הַרוּחֹת
בּו בְּלִילָה לֹא קָבַל: אָמַר לַמְּשַׁחֲתִים חֲמַתִּי הַתְּכַתִּי. אֵת
יְדִידוֹת נַפְשֵׁי בְּכַף אוֹיְבֵיהָ נְתַתִּי. עֲזַבְתִּי אֵת בֵּיתִי וְאֵת נַחְלָתִי
נִטְשָׁתִי:

כה. חיברה ר' קלונימוס ב"ר יהודה, על גזירות תתנ"ו
חורבן קהילות אשכנז — אשפירא — וורמייזא ומגנצא

מִי יִתֵּן רֵאשֵׁי מַיִם וְעֵינַי מְקוֹר נוֹזְלִי. וְאֶכְפֶּה כָּל יְמוֹתִי
וְלִילִי. אֵת חֲלָלֵי טְפֵי וְעוֹלָלִי. וַיִּשְׁיֵשִׁי קְהָלִי. וְאַתֶּם עָנּוּ
אָבוֹי אוֹי וְאֵלִילִי. וּבִכְן בְּכַה בְּכַה רַב וְהֶרֶב. עַל בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל
עַם יִי כִּי נִפְלוּ בְּחֶרֶב: וְדָמוֹעַ תְּדַמַּע עֵינַי וְאֶלְכָה לִי שְׂדֵה בּוֹכִים.
וְאַבְכֶּה עִמִּי מְרִי לְבַב הַנְּבוֹכִים. עַל בְּתוּלוֹת הַיְּפוֹת וַיִּלְדִּים
הַרְפִּים. בְּסַפְרֵיהֶם נִכְרְכִים וְלִטְבַּח נִמְשָׁכִים. אֲדָמוּ עֵצִים
מִפְּנִינִים סַפְיָרִים וְנוֹפְכִים. כְּמוֹ טֵיט חוֹצוֹת נְדָשִׁים וְנִשְׁלָכִים.
סוּרוּ טָמֵא קָרְאוּ לָמוּ מִלְּקָרְב. עַל בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל עַם יִי כִּי נִפְלוּ
בְּחֶרֶב: וְתִרְדַּע עֵינַי דָּמְעָה וְאֵילִילָה וְאַנוּדָה. וְלִבִּי וְלַחְגוֹר שֶׁק
אֶקְרָא לְהַסְפִּידָה. מִפֹּז יִקְרָה וּמִזֶּהָב חֲמוּדָה. פְּנִימָה כְּבוֹדָה
כְּבוֹד כָּל כְּלֵי חֲמֻדָה. רְאִיתִיהָ קְרוּעָה שְׁכוּלָה וְגִלְמוּדָה.
הַתּוֹרָה וְהַמְּקָרָא וְהַמְּשֻׁנָּה וְאַגְדָּה. עָנּוּ וְקוֹנְנוּ זֹאת לְהַגִּידָה.
אֵי תוֹרָה תִּלְמִיד וְהַלּוּמְדָה. הֲלֹא הַמְּקוֹם מֵאִין יוֹשֵׁב חֶרֶב.
עַל בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל עַם יִי כִּי נִפְלוּ בְּחֶרֶב: וְעַפְעַפִּי יִזְלוּ מַיִם דָּמַע
לְהַגִּידָה. וְאַקוֹנֵן מֵר עָלַי הַרוּגִי אֲשַׁפִּידָה. בְּשָׁנִי בְּשָׁמוֹנָה בּו
בְּיוֹם מִרְגּוּעַ הוֹקְרָה. מִרְגּוּעַ לְרְגוּעַ נִחְלָפוּ לְהַבְעִירָה. נְהַרְגוּ
בַּחוּרֵי חֲמֵד וַיִּשְׁיֵשִׁי הַדְּרָה. נֶאֱסַפּוּ יַחַד נַפְשָׁם הַשְּׁלִימוּ בְּמֵרָא.
עַל יַחַד שֵׁם הַמְּיוֹחָד יַחַדוּ בְּגִבּוֹרָה. גְּבוּרֵי כַח עֲשִׂי דְכָרוּ
לְמַהֲרָה. וְכִהְנִי וְעֵלְמִי נִגְוְעוּ כְּלָם עֲשָׂרָה. וּבְכֹמֵר יְגוּזִי וְעֲצָבִי
יָלַל אַחֲבִירָה. קַהְלוֹת הַקִּדְשׁ הַרִיגְתֶּם הַיּוֹם בְּזִכְרָה. קַהְל

וּרְמִיזָא בַחֲוֵנָה וּבַחֲוָרָה. גְּאוּנֵי אֶרֶץ וּנְקֵי טְהָרָה. פְּעָמִים
 קָדְשׁוֹ שֵׁם הַמְּיוּחָד בְּמוֹרָא: בְּעֶשְׂרִים וּשְׁלֹשָׁה בַּחֲדָשׁ זִיו
 לְטְהָרָה. וּבַחֲדָשׁ הַשְּׁלִישִׁי בְּקַרְיַאת הַלֵּל לְשׁוֹרְרָה. הַשְּׁלִימוֹ
 נַפְשׁוֹ בְּאַהֲבָה קְשׁוּרָה. אֲהִימָה עֲלֵיהֶם בְּכִי יֵלֵל לְחֻשְׁרָה.
 כְּלוּלֵי כְתָר עַל רֵאשׁוֹם לְעֻטָּרָה. וְעַל אֲדִירֵי קָהֵל מְגֻנְצָא
 הַהֲדוּרָה. מְנַשְּׂרִים קָלוֹ מְאָרִיּוֹת לְהַתְּגַבְּרָה. הַשְּׁלִימוֹ נַפְשׁוֹ
 עַל יְחוּד שֵׁם הַנּוֹרָא. וְעֲלֵיהֶם זַעֲקַת שֹׁבֵר אֲשַׁעְרָה. עַל שְׁנֵי
 מְקַדְּשֵׁי יְסוּדִים כְּהִיּוֹם עֲרַעְרָה. וְעַל חֲרֻבוֹת מַעַט מְקַדְּשֵׁי
 וּמְדַרְשֵׁי הַתּוֹרָה. בַּחֲדָשׁ הַשְּׁלִישִׁי בְּשְׁלִישִׁי נוֹסֵף לְדַאֲבוֹן
 וּמְאָרָה. הַחֲדָשׁ אֲשֶׁר נִהְפָּךְ לִיגוֹן וְצָרָה. בְּיוֹם מִתֵּן דָּת שְׁבַרְתִּי
 לְהַתְּאַשְׁרָה. וּבְיוֹם נְתִינְתָה כְּמוֹ כֵּן אִזְ חֲזָרָה. עֲלֵתָה לָּהּ
 לְמָרוֹם לְמָקוֹם מְדוּרָה. עִם תִּיקָה וְנִרְתְּקָה וְהִדּוּרְשָׁה וְחוּקְרָה.
 לוֹמְדֶיהָ וְשׁוֹנֶיהָ בְּאִישׁוֹן כְּמוֹ בְּאוּרָה. שִׁימוּ נָא עַל לְבַבְכֶם
 מִסְּפָד מֵר לְקוֹשְׁרָה. כִּי שְׁקוּלָה הִרְיַגְתֶּם לְהַתְּאַפֵּל וְלַהַתְּעַפְּרָה.
 כְּשֶׁרַפַּת בֵּית אֱלֹהֵינוּ הָאוּלָם וְהַבִּירָה. וְכִי אֵין לְהוֹסִיף מוֹעֵד
 שֹׁבֵר וְתַבְעֵרָה. וְאֵין לְהַקְדִּים זוּלָתִי לְאַחֲרָה. תַּחַת כֵּן הַיּוֹם
 לוֹיְתִי אֲעוֹרְרָה. וְאֲסַפְּדָה וְאֵילִילָה וְאֲכַפֶּה בְּנַפֶּשׁ מְרָה. וְאֲנַחֲתִי
 כְּבָדָה מִבְּקָר וְעַד עֶרֶב. עַל בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל עַם יִי כִּי נִפְלוּ בַּחֲרָב: וְעַל
 אֱלֹהֵי אֲנִי בּוֹכֶיהָ וְלִבִּי נוֹהֵם נְהִימוֹת. וְאֲקַרָא לְמַקּוֹנָנוֹת וְאֵל
 הַחֲכָמוֹת. אֵלֵי וְאֵלֶיהָ כָּלֵם הוֹמוֹת. הִישׁ מְכָאוֹב לְמְכָאוֹבֵי
 לְדָמוֹת. מַחוּץ תִּשְׁפֹּל חֲרָב וּמְחַדְרִים אֵימוֹת. חֲלָלֵי חֲלָלֵי
 חֲרָב מְטָלִים עֲרָמִים וְעֲרָמוֹת. נִבְלָתָם כְּסוּחָה לְחֵית אֶרֶץ
 וְלִבְהָמוֹת. יוֹנֵק עִם אִישׁ שִׁיבָה עֲלָמִים וְעֲלָמוֹת. מְתַעֲתָעִים
 כְּמוֹ מוֹנֵי וּמְרָבִים כְּלִימוֹת. אֵי אֱלֹהֵימוֹ אֲמָרוּ צוּר חֲסִיוֹ בּוֹ
 עַד מוֹת. יָבֵא וְיִוָּשִׁיעַ וְיִחְזִיר נְשָׁמוֹת. חֲסִין יְהִי מִי כְּמוֹדָה
 נוֹשָׂא אֱלוֹמוֹת. תִּחְשָׁה וְתִתְאַפֵּק וְלֹא תַחְגֹּר חֵמוֹת. בְּאֲמֹר אֵלֵי
 מִלְעִיגֵי אִם אֱלֹהִים הוּא יָרֵב. עַל בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל עַם יִי כִּי נִפְלוּ בַּחֲרָב:
 עֵינֵי עֵינֵי יוֹרְדָה מֵיָם כִּי נִהְפָּךְ לְאַבָּל מְשׁוֹרֵר. וְעַגְבֵי לְקוּל

בוֹכִים מִלְּהַפֵּג וּלְקַרֵּר. מִי יִנּוּד לִי וּמִי מִחֲזִיק לְהִתְעוֹרֵר.
חֲמָה בִּי יִצְאָה וְסֵעַר מִתְגוֹרֵר. אֲכַלְנִי הַמַּמְנִי הַצָּר הַצּוֹרֵר.
שָׁבַר עֲצָמוֹתַי זוֹרֵר וּמְפַרֵּר. סָלָה כָּל אֲבִירֵי הַטְּבוּר וְהַשָּׂרֵר.
רְטִיָּה וּמְזוּר אֵין לְבָרֵר. מִכְּתִי אָנוּשָׁה בְּאֵין מִתְעִיל וּמְזוֹרֵר.
עַל כֵּן אָמַרְתִּי שְׁעוּ מִנִּי אָמַרֵר. בְּכִי דַמְעָתִי עַל לְחַיִּי לְצָרֵב.
עַל בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל עַם יִי כִּי נִפְלוּ בְּחָרֵב:

כו. חיברה רבי אלעזר הקליר ע"פ סדר א"ב

אֲז בְּהִלָּךְ יִרְמֶיְהוּ עַל קְבָרֵי אָבוֹת. וְנָם עֲצָמוֹת חֲבִיבוֹת. מָה
אַתֶּם שׁוֹכְבוֹת. בְּנִיכֶם גָּלוּ וּבְתִיָּהֶם חֲרָבוֹת. וְאַיִה זְכוֹת
אָבוֹת בְּאַרְץ תְּלָאוּבוֹת: גָּעוּ כָּלֶם בְּקִינִים. עַל חֲסָרוֹן בְּנִים.
דּוֹכְבוּ בְּקוֹל תַּחְנוּנִים. פָּנֵי שׁוֹכֵן מְעוּנִים. וְאַיִה הַבְּטַחַת
וְזִכְרֹתֵי לָהֶם בְּרִית רֵאשׁוּנִים: הֵם הִמִּירוּ כְבוֹדֵי בְּתָהוּ. וְלֹא
פָּחַדוּ וְלֹא רָהוּ. וְאַעֲלִים עֵינַי מֵהֶם וְלֹא שָׁבוּ וְלֹא נָהוּ. וְאַיִךְ
אֶתְאַפֵּק עַל אָמִירַת לֹא הוּא: זַעַק אָב הַמּוֹן בְּעִבוּרָם. וְחַנּוּן
פָּנֵי אֵל רַם. חֲנָם נְסִיתִי עֲשֶׂר בְּחִינּוֹת עִבוּרָם. וְהֵן חֲזִיתִי
שְׁבָרָם. וְאַיִה הַבְּטַחַת אֵל תִּירָא אֲבָרָם: טָעוּ לְהַזְרוֹת בְּעִבוּדוֹת
זְרוֹת. יַעֲצוּ לְחַצֵּב בְּאֵרוֹת בְּאֵרוֹת נִשְׁבָּרוֹת. וְאַיִךְ אֶתְאַפֵּק עַל
בְּטוּל עֲשֶׂרַת הַדְּבָרוֹת: כַּה צָוַח יִצְחָק. פָּנֵי שׁוֹכֵן שַׁחַק. לְשׂוּא
בִּי טִבַּח הוֹחַק. וְהֵן זָרְעֵי נִשְׁחַק וְנִמְחַק. וְאַיִה הַבְּטַחַת וְאֵת
בְּרִיתֵי אֲקִים אֵת יִצְחָק: מָרוּ בִּירְמִיָּה וְטָמְאוּ הַר הַמּוֹרִיָּה.
נִלְאַיתִי נִשׂוּא גְעִיָּה. עוֹלָה לִי מִנְשִׂיָּה. וְאַיִךְ אֶתְאַפֵּק עַל
הַרִיגַת זְכָרִיָּה: סָח יֵלֵד בְּתֻלָּה. דְּמַעוֹת כְּתַנּוּן זוֹלָה. עוֹלָלִי
אֲשֶׁר טַפַּחְתִּי בְּעֻלָּה. וְאַיִךְ גָּזוּ מִנִּי בְּחֻלָּה. וְאַיִךְ הַפְּרַע מִנִּי
דְּמִים בְּדָמִים כַּמָּה אָלָף: פָּץ רוּעָה נֶאֱמָן. כְּפּוֹשׁ בְּאֶפֶר
וּמְדָמָן. צֹאן אֲשֶׁר בְּחִיקֵי הָאֱמָן. אֵיךְ גָּזוּ בְּלֹא זָמָן. וְאַיִה
הַבְּטַחַת כִּי לֹא אֶלְמָן: קוֹל בְּכִי לֵאמֹר מִתּוֹפֶפֶת עַל לְבָבִיָּה.
רַחֵל אַחֻוֹתָהּ מִבְּכָה עַל בְּנִיָּה. זִלְפָּה מִכָּה פָּנִיָּה. בְּלָהָה מְקוֹנָנָת

בשתי ידיה: שובו תמימים למנוחתכם. מלא אמלא כל
משאלותיכם. שלחתי בבלה למענכם. הנני משובב גלות
בניכם:

כז. חיברה רבי אלעזר הקליר ע"פ סדר א"ב

אז במלאת ספק יפה פתרצה. הן אראלם צעקו חוצה. בן
חלקיהו מארמון פיצא. אשה יפת תאר מנולת מצא:
גזרני עליך בשם אלהים ואדם. אם שד לשדים את או
לבני אדם. דמות יפיך כבשר ודם. פחדך ויראתך כמלאכים
לבדם: הן לא שד אני ולא גלם פחת. ידועה הייתי בשוכה
ונחת. הן לאחד אני ולשלשה וששים ואחת. ולשנים עשר
ולשבעים ואחת: זה האחד אברהם היה. ובין השלשה אבות
שלישיה. חק שנים עשר הן הן שבטי יה. וששים רבוא
ושבעים ואחד סנהדרי יה: טעמי הקשיבי ועשי תשובה.
יען היותך כל כך חשובה. יפה לך בעלץ ולשמח בטובה.
ולא לקרא עוד בת השובבה: פי איך אשמח וקולי מה
ארים: הן עוללי נתנו ביד צרים. לקו נביאי ודמם מגרים.
גלו מלכי ושרי וכהני והרי הם בקולרים: מלון מקדשי
בעוני נדד. דודי מאז נדד ויודד. נעם אהלי בעל פרחי
שדד. רבתי עם איכה ישבה בדרך: שחה האשה לנביא ירמיה.
שח לאלהיה בעד מפת סוערה עניה. עד יענה אל ויאמר
דיה. ויצילני מחרב ושביה: פלל תחנה לפני קונו. מלא
רחמים רחם כאב על בנו. צעק מה לאב שהגלה בנו. וגם
אוי לבן שעל שלחן אב אינו: קום לך ירמיה למה תחשה.
לך קרא לאבות ואהרן ומשה. רועים יבואו קינה להנשא.
פי זאבי ערב טרפו את השעה: שואג היה ירמיהו הנביא.
על מכפלה נוהם כלביא. תנו קול בבכי אבות הצבי. תעו
בניכם והרי הם בשבי: ואם פאדם עברו ברית. איה זכות

ברותי ברית: מה אעשה לכם בני. גזרה היא מלפני: שמים
מקדש מבלי באי מועד. על פי ידידים נתנו להמעד. תשיבם
כמאז סומך וסועד. תרחם ציון כי בא מועד:

כח. חיברה רבי אלעזר הקליר ע"פ סדר א"ב

איך תנתמוני הבל. וכנורי נהפך לאבל. בנחלת חבל. כבד עלי על
סבל. ואיך אנתם: בזה יום בכל שנה. עידן עלי שנה. והנני עגומה
ועגומה. יותר מאלף שנה. ואיך אנתם: גבר חרון. ונגנז ארון. במשנה
שפרון. במסרבי מרון. ואיך אנתם: דירת תרבה. ועדרי נשבה. ורבת
אהליבה. בדר ישבה. ואיך אנתם: הועל אריה מספכו. על אריאל
והספכו. והגלה מסכו. מנחתו ונסכו. ואיך אנתם: והרג המונים. משוחי
שמנים. באווי נמנים. פרחי כהנים. אלפים שמונים. ואיך אנתם: זנבם
כחוי והדביא. בעזרת המלביא. אריוף כמו לביא. על דם פהן ונביא.
ואיך אנתם: חרש למשואות. עיר מלאה תשואות. בתי סופרים ומשניות.
יותר מארבע מאות. ואיך אנתם: טסה מדי. לאבד חמודי. ומשלה
במחמדי. בקרעי מדי. ואיך אנתם: יעצה לחנק. בני גור מזונק. בפה
אחד לשנק. זקן וישיש ויונק. ואיך אנתם: כבדה שלישית. על קדש
ראשית. בשצף חרישית. בתה להשית. ואיך אנתם: לתצה לחלק. בני
חלק וחולק. שאין לכם חלק. בשם אש דולק. ואיך אנתם: מרדה אדום.
עדושת אדום. ואצה בזדון. לאבד פס והדום. ואיך אנתם: נועדו עם
אדמון. מואב ועמון. להשבית אמן. ולהחריב ארמון. ואיך אנתם: סלה
כל אבירי. ועדרי חברי. והכלגו גבורי. לעין כל עוכרי. ואיך אנתם:
עיפה נפשי להורגים. למספר ההורגים. כאיל עורגים. ועליך נהרגים.
ואיך אנתם: פלצו ביום קרב. במזרח ובמערב. על דם מערב. קהל
ועם רב. ואיך אנתם: צרות על צרות. זו מזו מצרות. גדולות ובצורות.
ארכות ולא קצרות. ואיך אנתם: קשרו צנתם. וחגרו חניתם ואספו
מתנותם. והארכו למעניתם. ואיך אנתם: רבות אנחותי. ועצומות קינותי.
רבו נהמותי. ואתה יי עד מתי. ואיך אנתם: שמעת חרפתם. חרפוני
בשפתם. שבתם וקימתם. אני מנגינתם. ואיך אנתם: תקותכם איפוא.
מה לכם פה. תרה אפו. ואין עוד לרפוא. ואיך אנתם: תשובותיכם
נשארה מעל. הונוני עוכדי הבעל. עד ישקיף ממעל. מוריד שאול
ויצל. ואז אנתם:

קינות ליום תשעה באב

מג

כט. חיברה רבי קלונימוס הקטן ע"פ סדר א"ב וחתם שמו בסופו

אֲמַרְתִּי שְׁעוּ מִנִּי בְּכִי אֲמַרְר. מִר נַפְשִׁי וְרוּחִי אֲקַרֵּר. עִם
לוֹיְתָן הַעֲתִידִים לְעוֹרֵר: בְּכִי יַעֲזֹר עָלַי יְגוֹנֶה. בֵּת
עָמִי הַתְּאֵבְכִי בְּגִינֶה. אֵל תִּתְּנִי פּוֹגַת לָךְ. וְאֵל תִּדְּם בֵּת עֵינֶיךָ:
גְּעִי בְּכִיָּה מְעֻטָּרַת בְּעֲלִיזוֹת. הֵיית מְקַדֵּם וְהִנֵּךְ לְבָזוֹת. אֵיכָּה
נִהְיִתָּה הִרְעָה הַזֹּאת: דָּמִי אֵל תִּתְּנִי פְּלֹטָה הַנְּשֹׂאֲרָה. הַרִימִי
קוֹל וְזַעֲקִי מְרָה. כִּי שָׁבַר עַל שָׁבַר נִקְרָא: הֵן לְאֲמִים עַת
נִקְבְּצוּ. חִי עָלֶיךָ כְּרוֹת בְּרִית כְּחֻפְצוֹ. עַל עֲמֶיךָ יַעֲרִימוּ סוּד
וְיִתְּעֻצּוּ: וְנִפְּלוּ מְזֻמּוֹת נְטוֹת אֲשׁוּרֵי לְמַעַד. מִדְּאָגָה וּמִפְּחַד
לְרַעַד. אֲמַרוּ לָכֵּה וְנִכְחִידֵם מִגּוֹי וְלֹא יִזְכֹּר שֵׁם יִשְׂרָאֵל עוֹד:
זֹאת הִשְׁמִיעוּ בְּנֵי מְקוֹרְאֵיו. לוֹ נִיחַל אִם יִקְטְלֵנוּ נַעֲרִיץ
לְמוֹרְאֵיו. הַכִּין יְיָ זִבַּח הַקִּדִּישׁ קְרוּאָיו: חֲלָלִי אִז הִרְבּוּ וְהִרְגּוּ
טוֹבִי. יִסְרוּנִי קִשּׁוֹת צָרִי וְאוֹיְבֵי. הַמְּכּוֹת הָאֵלֶּה הִפִּיתִי בֵּית
מֵאֲהָבִי: טוֹב וּמְטִיב הֵבֵט בְּצָרוֹתֵינוּ. הִשְׁמִידוּ גְבוּרֵי בַּחֲתָף
מֵאֲרֻצָּנוּ. כָּל נִתַּח טוֹב יִרְךָ וְכִתְּףָ וְכָל מִשְׁמַנֵּינוּ: יַחַד לְטִבַּח
הוֹבְלוּ כְּטֹלָאִים וּגְדִיִּים. בָּנוֹת מַחְטָבוֹת מִשְׁבָּצוֹת עָדִי עֲדִיִּים.
גְּמוּלֵי מַחְלָב עֲתִיקֵי מִשְׁדֵּיִם: כְּבֶשׂ הָאֵב רַחֲמֵיו לְזִבַּח. יִלְדִּיו
הַשְּׁלִיִּים כְּכָרִים לְטִבַּח. הַכִּין לְבָנָיו מִטִּבַּח: לְאֲמוֹתָם נוֹאֲמִים
הִנְנוּ נִשְׁחָטִים וְנִטְבָּחִים. כֹּהֲנֵי־יִשׁוּם לְטִבַּח וְהַתִּיקוּם לְאֲבָחִים.
נָשִׁים פָּרִים עוֹלְלֵי טְפוּחִים: מִי יִשְׁמַע וְלֹא יִדְמַע. הַבֵּן נִשְׁחַט
וְהָאֵב קוֹרָא אֵת שְׁמַע. מִי רָאָה כֹּזֵאת וּמִי שָׁמַע: נוֹת בֵּית
הַיְּפָה בְּתוֹלַת בֵּת יְהוּדָה. צוּאֲרָה פִּשְׁטָה וּמֵאֲכָלַת הַשְּׁחִיזָה
וְחִדְדָה. עֵינֵי רָאֲתָה וְתַעֲיִדָה: סִגְפָה הָאֵם וּפְרָחָה רוּחָה. וְנִפְשָׁה
הַשְּׁלִימָה לְטִבַּח אַרוּחָה כְּאַרְחָה. אִם הַבָּנִים שְׁמַחָה: עֲלֻצּוּ
הַבָּנוֹת כְּנוֹסוֹת וְאַרוֹסוֹת. לְאֲבַחַת חֶרֶב לְקַדֵּם דְּצוֹת וְשִׁשׁוֹת.
דָּמָם עַל צַחִיח סָלַע לְכַלְתִּי הַכְּסוֹת: פּוֹנֶה הָאֵב בְּכִי וּיִלְלָה.
עֲצָמוֹ עַל חֶרְבּוֹ לְדַקֵּר וּלְהַפִּילָה. וְהוּא מִתְּגוֹלָל בְּדָם בְּתוֹךְ
הַמְּסֻלָּה: צְדָקָה דִּינָה פּוֹרִיָּה כֹּהֲקִרִיכָה עֲנֻפִיָּה. וְתַמּוֹר מְזַרְק

דם קבלה בכנפיה. תתיפח תפרש בפיה: קורותי מי יגוד
 שוד ושבר ישׁתרג. מחמד עיני כנמסר לחרב ולהרג. אם
 כהרג הרוגיו הורג: רעיוני נבהלו ואחזתני פלצות ושבר.
 באחת נמצא הפתוב בו תקנה ושבר. פי זה לבדו יבא לירכעם
 אל קבר: שלם נמצא בכל פעלו. נפשו לטבח השלים מפחד
 חילו. וגם קבורה לא היתה לו: תתי לבי מצא תכן עניניו.
 ידעתי אני צדק וישׁר דיניו. וטוב יהיה ליראי האלהים
 שייראו מלפניו: קדושיו לא יאמין השלם עונותם לשערה.
 סימן טוב לאדם שלא נספד ונקבר כשורה. ביום עברה לא
 יירא: לזאת יחרד לבי יתר בחלחלה. גבורי נרעצו ונכנעו
 להשפילה. כנפול לפני בני עולה: ועד מתי תהיה כגבור
 לא יוכל להושיע. נקמת דם עבדיך תודיע. אל נקמות יי
 אל נקמות הופיע: נקום נקמתי מאת מעני. עת נקמה היא
 לדון דיני. אל קנא ונוקם יי: יי כגבור צא ידי חובך פרע.
 שובר כתוב שטר חוב תקרע. שבור גזר דיננו הרע: ממרום
 כהסיק אש במעזיבה ותקרה. חומת אש סביב שומירה ובית
 דירה. שלם ישלם המבעיר את הבערה: וכעל גמולות נא
 שלם. פי אל גמולות יי שלם ישלם: העל כן נקראת איש
 מלחמה. צריף לכלות ובהם להנקמה. נקם יי ובעל חמה:
 קנא לשמך עבורך האל. ולדם עבדיך השפוף ולחרכות
 אריאל. טוב ומטיב קנא לשמך. למען יחלצון ידידיך.
 הושיעה מינך: מהר גאלתי ותחיש המראה. ושנת גאולי
 באה:

ל. חיברה רבי מנחם בר יעקב חזק וחתום שמו (מנחם כפול)

מעוני שמים. שחקים יזבלוף. מלאים מהודף. והם לא
 יכלפלוף. אף פי הבית: מה טוב ומה נעים. שבתך
 עם רעים. בכנפי צעצועים. יען היה עם לכבך לכנות הבית:

נאור אהבתך הראית לעמך. פי הם נחלתך. ולידע פי שמך
 נקרא על הבית: נכרים שם פאו. ועמים הר יקראו. ואותותיו
 ראו. למען יראו כבוד יי על הבית: חטאי פי עצמו. אכלתני
 קנאה. וערה צר היסוד. שמני שואה. ונתן את הבית: חמודי
 אוצריהם. הביאו בהיכליהם. מלאו כרסיהם. וצוה הפהן
 ופנו את הבית: מדוע נתכה. וחמה לא שככה. על מה זה
 עשה צורנו פכה. לארץ הזאת ולבית: מקום פהני נגשו.
 ושם יתקדשו. והן פעת רפשו. המון גוים רגשו. נספו על
 הבית: בת קול היא עונה. מה תתמהו פגע. סמל הקנאה
 הבאתם. וכנגע נראה לי בבית: רביצת עולם מלא. שוכן
 בהיכלו. התעשו צרה לו. עור ופסח לא יבא אל הבית: יען
 השחתם. מצאונוכם רעות. חלל המקדש. והנה מגרעות נתן
 לבית: קדוש יתעשת. אמת לנו בשת. ישלח תחבשת. וחטא
 אל ישת. וחטא את הבית: במקור הנפתח. ומעלה על שפה.
 מבכר לחדשיו. ועלהו לתרופה. מתחת מפתן הבית: חמול
 עיר החרבה. תמור מוקד שביבה. חומת אש סוכבה. לכבוד
 תהיה בה. אל דביר הבית: זרה והעבר טמאה מביתך מלפי.
 אליל כליל תחלף. ותקרא אנכי פניתי הבית: קדש בית
 מעוני. ותשוב למלוני. ונקבצו לגיוני. והנה כבוד יי. בא
 אל הבית:

לא. ע"פ סדר א"ב

אש תוקד בקרפי. בהעלותי על לפי. בצאתי ממצרים: קינים
 אעירה. למען אזכירה. בצאתי מירושלים: אז ישיר משה.
 שיר לא ינשה. בצאתי ממצרים: ויקונן ירמיה. ונהה נהי נהיה.
 בצאתי מירושלים: ביתי התכונן. ושכן הענן. בצאתי ממצרים: וחמת
 אל שכנה. עלי פעננה. בצאתי מירושלים: גלי ים רמו. וכחומה
 קמו. בצאתי ממצרים: זדונים שטפו. ועל ראשי צפו. בצאתי

מירושלים: דגן שמים. ומצור יזכו מי. בצאתי ממצרים: לענה
 ומרורים. ומים המרים. בצאתי מירושלים: השכם והערב. סביבות
 הר חורב. בצאתי ממצרים: קורא אל אבל. על נהרות בכל. בצאתי
 מירושלים: ומראה כבוד יי. פאש אוכלת לפני. בצאתי ממצרים:
 ותרב לטושה. ולטבח נטושה. בצאתי מירושלים: זבח ומנחה.
 ושמן המשחה. בצאתי ממצרים: סגלת אל לקוחה. פצאן לטבחה:
 בצאתי מירושלים: חגים ושבתות. ומופתים ואותות. בצאתי ממצרים:
 מענית ואכל. ורדוף ההכל. בצאתי מירושלים: טוכו אהלים.
 לארבעה דגלים. בצאתי ממצרים: ואהלי ישמעאלים. ומחנות
 אחרים. בצאתי מירושלים: יובל ושמטה. וארץ שוקטה. בצאתי
 ממצרים: מכור לצמיתות. וזרות וכתות. בצאתי מירושלים:
 כפרת וארון. ואבני זכרון. בצאתי ממצרים: ואבני הקלע. וכלי
 הבלע. בצאתי מירושלים: לזים ואהרנים. ושבעים זקנים. בצאתי
 ממצרים: נוגשים ומונים. ומוכרים וקונים. בצאתי מירושלים:
 משה ירענו. ואהרן ינחנו. בצאתי ממצרים: נבוכדנצר. ואנדרינוס
 קיסר. בצאתי מירושלים: נערף מלחמה. ויי שמה. בצאתי ממצרים:
 רחק ממנו. והנה איננו. בצאתי מירושלים: סתרי פרכת. וסדרי
 מערכת. בצאתי ממצרים: חמה נתכת. ועלי סוככת. בצאתי מירושלים:
 עולה וזבחים. ואשי ניהוחים. בצאתי ממצרים: בתרב מדקרים.
 בני ציון היקרים. בצאתי מירושלים: פארי מגבעות. לכבוד
 נקבעות. בצאתי ממצרים: שריקות ותרועות. וקולות וזועות. בצאתי
 מירושלים: ציץ הזהב. והמשל ורהב. בצאתי ממצרים: השלף הנזר.
 ואפס העזר. בצאתי מירושלים: קדשה ונבואה. וכבוד יי נראה.
 בצאתי ממצרים: נגאלה ומוראה. ורוח הטמאה. בצאתי
 מירושלים: רנה וישועה. וחצוצרות התרועה. בצאתי ממצרים:
 זעקת עולל. ונאקת חלל. בצאתי מירושלים: שלחן ומנורה. וכליל
 וקטורה. בצאתי ממצרים: אליל ותועבה. ופסל ומצבה. בצאתי

מירושלים: תורה ותעודה. וכלי החמדה. בצאתי ממצרים: ששון
ושמחה. ונס יגון ואנחה. בשובי לירושלים:

לב. חיברה רבי ברוך כ"ר שמואל ממגנצא ע"פ סדר א"ב וחתם שמו בסופו
אֲצַבְעוֹתַי שְׁפָלוּ. וְאֲשִׁיּוֹתַי נָפְלוּ. אוֹיָהּ: בְּנֵי צִיּוֹן גָּלוּ.
וְכָל אוֹיְבֵי שָׁלוֹ. אוֹי מִה הָיָה לָנוּ: בֵּית וְעִזְרוֹת.
בְּיוֹם אֵף נִגְרוֹת. אוֹיָהּ: פְּנֵי שָׂרִים וְשָׂרוֹת. כְּמוֹ שׁוֹלֵי קְדָרוֹת.
אמ"ל: גִּלְת הַכּוֹתֶרֶת. כְּנֶבֶל נִשְׁבְּרָת. אוֹיָהּ: עֵטְרַת תְּפֹאֲרֶת.
לְאָרֶץ נִגְרָרָת. אמ"ל: דְּרָכֵי עִיר אֲבֵלוֹת. וַיִּחְדְּלוּ הַקּוֹלוֹת.
אוֹיָהּ: אֲרָחוֹת הַסְּלוּלוֹת. חֲשֻׁכוֹת וְאִפְלוֹת. אמ"ל: הֵיכַל
וְכוֹתְלָיו. מְעֵי הָמוֹ עָלָיו. אוֹיָהּ: וְעַל שֶׁלַחַן וְכִלְיוֹ. וּמְעִיל
עַל שׁוֹלְיוֹ. אמ"ל: וְוֵי הָעַמּוּדִים. בְּיַד בְּנֵי הָעֶבְדִּים. אוֹיָהּ:
וְהֶקֶף רוֹבְדִים. רַבִּים וְנִכְבְּדִים. אמ"ל: זְבָחִים וּמִנְחוֹת.
לְמִשׁוּאוֹת וּמִדְּחוֹת. אוֹיָהּ: הֶדֶר מִזְבְּחוֹת. בְּיָגוֹן וְאִנְחוֹת.
אמ"ל: חֵיל וְהַסּוֹרֵג. לְחֶרֶב וְלַהֲרֵג. אוֹיָהּ: בְּנִין הַנְּאָרֵג. נִדְּשׁ
בְּמוֹרֵג. אמ"ל: טְלָאִים מְבַקְרִים. מָנוּ נְעֻדְרִים. אוֹיָהּ: וְטַבְּעוֹת
סְדוּרִים. וְנִנְסִין הַהֲדוּרִים. אמ"ל: יוֹפֵי נִבְרָכָת. אֵיכָה נִהְפְּכָת.
אוֹיָהּ: וְגִפְן וּפְרֹכָת. וּמִנְחַת מְרַבְּכָת. אמ"ל: כִּיּוֹר עִם פָּנוּ.
הַתְּעִיף בּוֹ וְאִינוּ. אוֹיָהּ: הַנֵּר עִם שְׁמֵנוּ. לְקַח מִמְּעוֹנוּ. אמ"ל:
לְחֵם הַפָּנִים. שָׂאוּ עָלָיו קִינִים. אוֹיָהּ: וְטוּרֵי רְמוֹנִים. לְמֶרְמֵס
נִתּוֹנִים. אמ"ל: מְנוּרָה הַטְּהוּרָה. אוֹרָה נְעֻדְרָה. אוֹיָהּ: וּמִגְרָפָה
יְקָרָה. נְטוּלָה וְחִסְרָה. אמ"ל: נוֹי יָם הַנְּחֻשֶׁת. לְעוֹבְדִים לְבִשֶׁת.
אוֹיָהּ: וּמְעֵשָׂה הַרְשֶׁת. וְחֵלוֹת מְרַחֶשֶׁת. אמ"ל: סִלְתוֹת וְנִסְכִּים.
מָנוּ נְחֻשְׁכִּים. אוֹיָהּ: וּבְעֵז וְגַם יְכִין. לְאָרֶץ נִשְׁלָכִים. אמ"ל:
עַל מַחְתָּה וּמְזָרֵק. אוֹיָב שֶׁן חֶרֶק. אוֹיָהּ: טְנֵי גַם כּוֹז זָרֵק.
וְאֵת חֶרְבוֹ הַבְּרֵק. אמ"ל: פִּשְׁפְּשִׁים וּשְׁעָרִים. אֲרֻצָּה נִגְרָרִים.
אוֹיָהּ: הַתַּמִּים וְהָאוּרִים. אֵיכָה נִסְתָּרִים. אמ"ל: צְפִירַת
מְעֻטָּפוֹת. בְּאֵיכָה נִהְדָּפוֹת. אוֹיָהּ: לְשִׁכּוֹת הַיְפּוֹת. וּבֵית

החלפות. אמה"ל: קיר מגן ערה. וקרקר הֶהָרָה. אוֹיָה: וזָרְקוּ
המָרָה. וְשָׂרְפוּ הַבֵּיֶרֶה. אמה"ל: רָאִשֵׁי מִשְׁמְרוֹת. סְבוּכִים בְּצָרוֹת.
אוֹיָה: וְשָׂרֵי הָעֲשָׂרוֹת. בִּיד בְּעֲלֵי חֲטוּטְרוֹת. אמה"ל: שְׁעַר בַּת
רַבִּים. לְזֹאבֵי עֲרָבִים. אוֹיָה: לְקַחוּ הַכְּרוּבִים. תַּפִּים וְאַבּוּבִים.
אמה"ל: תָּאִים הַנָּאִים. לְבָנִים הַשְּׁנוּאִים. אוֹיָה: בְּפֹז מְסֻלָּאִים.
לְחֻלְדוֹת הַסְּנָאִים. אמה"ל: בָּנִים הַיְקָרִים. בַּחֲרָבוֹת נִדְקָרִים.
אוֹיָה: לְוַיִּם הַמְּשׁוֹרְרִים. וְכֹהֲנִים מְקַטְרִים. אמה"ל: רוֹבִים
וּפְרָחִים. לְחֻצִים וְשִׁלְחִים. אוֹיָה: בְּכוֹרוֹת וְטְפוּחִים. בְּיָגוֹן
נְאֻנְחִים. אמה"ל: וּמִפְתָּחוֹת זָרְקוּ. בְּשׁוֹרֵם פִּי לָקוּ. אוֹיָה: בְּעוֹן
נִמְקוּ. וְכַפִּים סָפְקוּ. אמה"ל: כַּפּוֹת וּבְזִיכִים. מְנוּ נִפְסָקִים.
אוֹיָה: וּבְנֵי נְאֻנְקִים. בְּאַרְץ מְרַחֲקִים. אמה"ל: חֵי חוּבוֹ גְּבָה.
וְצִיץ טְהוֹר נִשְׁבָּה. אוֹיָה: גֵּר מְעַרְב כְּבָה. וְשִׁמְחַת בֵּית
הַשׁוֹאֲבָה. אמה"ל: זָדִים בְּנֵי עֲדִינָה. עַל בְּנֵי מִי מָנָה. אוֹיָה:
פָּאָר בְּגֵדֵי כְּהֵנָה. בְּיָדָם נִתְּנָה. אמה"ל: קִטְרַת נְעֻדְרַת. וְאַרְוֹן
וְכַפְרַת. אוֹיָה: תַּכֵּן בְּזֶרֶת. תִּקְבֵץ נִפְזֶרֶת. יִשׁוּעָה תִּהְיֶה לָנוּ:

לג. חיברה רבי מנחם ב"ר מכיר ע"פ סדר א"ב וחתם אנכי מנחם העלוב ברבי מכיר
אָבֵל אֲעוֹרֵר. אָנִינוֹת אָגֵרֵר. אוֹיָה לִי: בְּכַכִּי אֲמַרֵּר. בַּחֲמַת
צוֹרֵר. דְּרַכִּי סוֹרֵר. אֲלֵלִי לִי: גְלוֹת אַרְף. וְלִבִּי הִרְף. אוֹיָה
לִי: דִּרְף וּפְרָף. וְצִידוֹ חִרְף. אֲלֵלִי לִי: הַמְעַט מִבְּאִישֵׁי. הִלְלוּ
מִקְדְּשֵׁי. אוֹיָה לִי: וְהֵם בְּזוּ קִדְשֵׁי. הִחֲלוּ מִמְּקַדְּשֵׁי. וְזִלְזְלוּ
קְדוּשֵׁי. אֲלֵלִי לִי: זְמַן שָׁנַת תַּתְּנִ"ו. בִּי"א לְמַחְזוֹר רַנ"ו. אוֹיָה
לִי: חִלּוֹת זִינוּ. מְקוֹמָם פָּנוּ. פְּאַרְפָּה נִמְנוּ. אֲלֵלִי לִי: טָרַף בְּקִשׁוֹ.
וְעָלִי הִקְשׁוּ. אוֹיָה לִי: יִרְאֲתָם קִשְׁקִשׁוֹ. וְאוֹתוֹת הִקִּישׁוּ. וְאוֹתֵי
עִקְשׁוּ. אֲלֵלִי לִי: כּוֹפֵר מְאֹסוֹ. וּנְפֹשׁוֹת חֲמֹסוֹ. אוֹיָה לִי: לוֹיִי
בוֹסְסוֹ. כֹּהֲנֵי בּוֹשְׁסוֹ. צְנוּעֵי אָנְסוֹ. אֲלֵלִי לִי: מְתֵי חָרֵב מְהַדְּמִים.
בְּאַפְסֵ דְמִים. אוֹיָה לִי: נִבְלַת תְּמִימִים. בְּלֵי מוֹמִים. הֵיוּ שׁוֹמְמִים.
אֲלֵלִי לִי: סָחוּב וְהִשְׁלַף. עָרוֹם לְלִכְלָף. אוֹיָה לִי: עוֹבְדֵי לְמוֹלָף.

קִינּוֹת לַיּוֹם תְּשַׁעָּה בַּאֲב

מט

חֵיל יָרֵב מְלֶךְ. וְרָדוּ בְּפֶלֶךְ. אֵלֵלֵי לִי: פְּרִיעָה וּפְרִימָה. עַל תּוֹרָה
 תְּמִימָה. אוֹיֵה לִי: צָר בְּיַד רָמָה. הַמְּסַפֵּן תְּרוּמָה. נָם לְהַחְרִימָה.
 אֵלֵלֵי לִי: קוֹל בְּתִי כְּגַסְיּוֹת. וּבְתִי תוֹשִׁיּוֹת. אוֹיֵה לִי: רַחֲמַנִּיּוֹת.
 בִּיּוֹדֵהֶן נְקִיּוֹת. זְבַחֵי רְאִיּוֹת. אֵלֵלֵי לִי: שְׁלָמִים וְעוֹלוֹת. חֲתָנִים
 וְכִלוֹת. אוֹיֵה לִי: תּוֹדוֹת וּבְלִילוֹת. בַּחוּרִים וּבְתוֹלוֹת. וְטוֹבֵי
 קְהֵלוֹת. אֵלֵלֵי לִי: אֲחִים גַּם יַחַד. נִשְׁפָּף דָּמָם כְּאֶחָד. אוֹיֵה לִי:
 כֵּן אֲחִיּוֹת בְּפַחַד. בְּיִרְאַת שֵׁם הַמִּיּוֹד. לְטַבַּח לְהֶאֱחָד. אֵלֵלֵי
 לִי: הוֹגֵי מְלַחְמוֹת סָפֵר. נִשְׁפָּף וְצָפֵר. אוֹיֵה לִי: חֵיף אֲמָרֵי שְׁפָר.
 מְלֵא חֶצֶץ וְאֶפֶר. וְאִיֵּה שׁוֹקֵל וְסוֹפֵר. אֵלֵלֵי לִי: הִהְיִתָּה זֹאת
 מֵאֲזוּ. עָלָה עִם עֲזוּ. אוֹיֵה לִי: לְהַשְׁמִיד הוֹעֵזוּ. וְאֶסַּף עִם נוֹעֵזוּ.
 אָרֶם וְלוֹעֵזוּ. אֵלֵלֵי לִי: בְּקֶשׁ עֵקֶר. רַק לְעֵקֶר וּלְעֵקֶר. אוֹיֵה לִי: בְּקוּ
 אֲרָמָאֵי מְשַׁקֵּר. יָזֶם הַזֶּר לְעֵקֶר. וְלֹא לְגָרֶם לְבַקֵּר. אֵלֵלֵי לִי:
 מְקַיֵּם הַבְּרִית. לוֹלֵי הוֹתִיר שְׁאֲרִית. בְּגִיא נְכָרִית. כְּשֶׁר
 שְׁעָרוֹרִית. יְדִידַת עֲבָרִית. רַחֵם מִהַכְּרִית. וְיֵשׁ תִּקְוָה לְאַחֲרִית:
 לּוֹבֵשׁ נִקְמָה. עוֹרָה וְקוֹמָה. הָרֶם שְׁפִלֵי קוֹמָה. יְדִין גְּלוֹיּוֹת
 רְקֻמָּה. וּשְׂכִינָה קָמָה עַל מְקוֹמָה:

לד. חיברה רבי יהודה הלוי ע"פ (גמרא גיטין נו ע"א) שנבחרה רג רבבות מִיִּשְׂרָאֵל
 להשקיט את דם זכריה הנביא וחתום שמו יהודה

יוֹם אֲכָפֵי הַכְּבֹדֶתִי. וַיִּכְפְּלוּ עוֹנֵי. בְּשִׁלְחֵי יַד בְּדָם נְבִיא.
 בַּחֲצָר אֵל מְקַדֵּשׁ יְיָ: וְלֹא כִסְתָהוּ אֲדָמָה. עַד בֵּא חֶרֶב
 מוֹנֵי. וְלֹא שָׁקַט עַדֵי הַקָּם דָּם הַנְּבִיא זְכָרְיָה. וַיָּרֵב בְּכַת יְהוּדָה
 תְּאַנְיָה וְאַנְיָה: הָיָה הוֹלֵךְ וְסוֹעֵר. עַד בֵּא רַב טַבָּחִים. וּבֵא אֵל
 מְקַדֵּשׁ יְיָ. וּמֵצֵא דָמִים רוֹתְחִים. וַיִּשְׁאַל בְּעֵבוֹר זֶה. הַפְּהַנִּים
 הַזּוֹבְחִים. וַיַּעֲנוּהוּ כִּי זֶה הוּא. דָּם קָרְבַּן הַזְּבָחִים. וַיִּנְסֶה בְּדָם
 פָּרִים וְדָם אֵילִים וְדָם מַחִים. וְגַם זָבַח זָבַח רַב. לְחַקֵּר מָה
 הָיָה. וַיָּרֵב בְּכַת יְהוּדָה תְּאַנְיָה וְאַנְיָה: וּבְכָל זֹאת לֹא שָׁקַט. וְעוֹדוּ פִּיִּם
 נִגְרָשׁ. וַיִּבְקֶשׁ הַדְּבָר וַיִּמְצֵא מִפְּרֹשׁ. כִּי הוּא דָם אִישׁ הָאֱלֹהִים

על לא חמס שרש. ויאמר נבוזראדן. גם דמו הנה נדרש:
 אספו לי הפהנים. והוציאו מביית יה. פי לא אשקט. עד
 ישקט. דם הנביא זכריה. וירב בבת יהודה תאניה ואניה: דקר ישישים
 למאות. ובחורים לרבואות. ויורד לטבח כהני יי צבאות.
 ואין שקט לדם נביא. ויהי למופת ואות. והבנים נשחטים.
 ועיני אבות רואות. ואמותם לטבח גם אתריהם באות. ואמר
 לנפשי זה חטאתך וזה פריה. וירב בבת יהודה תאניה ואניה: הוסיף
 להרג נשים עם יונקי שדים. ודם עולה ביניהם כדם יאור
 מצרים. עדי נשא נבוזראדן לבו לשמים. ויאמר האין די
 בבנות ירושלים. הכלה אתה עושה לשארית השביה. וירב

בבת יהודה תאניה ואניה:

לה. חיברה ר' שלמה ב"ר יצחק גירונדי

שכרת ולא מיין השליכי תפיף. קרחי נא וגזי והשחיתי
 אפיף. שאי על שפים קינה וספי אגפיף. וצעקי לפני
 יי על חורב ספיף. על נפש עולליף. שאי אליו פפיף: איכה בא
 צר ואויב בציון עיר ממלכת. איכה רגל זדים אדמת קדש
 דורכת. בבואם מצאו כהנים שומרי המערכת. ועל משמרותם
 עמדו ולא עזבו המלאכת. עד אשר שפף דמם כמימי
 המהפכת. ובא טיטוס מבית לפרכת. למקום אשר כהן גדול
 ירא שם ללכת. והחריבו ספיף וחלוני שקופיף. וצעקי: קול
 יללת בת ציון מרחוק נשמעת. תזעק זעקת חשבון תבכה
 בכי מיפעת. אהה פי כוס שתיתי ומציתי קבעת. אכלוני
 אריות חדודי מלתעת. בת בכל השדודה ובת המרשעת. מה
 תתאונני ציון וחטאתך נודעת. על רב עונף גלה עמך מבלי
 דעת. על עזבך צופיף ושמעך קול תרפיף. וצעקי: אל תשמחי
 אויבתי. על שבר קרני. פי נפלתי קמתי ויי עזרני. הנה
 יאספני אלי אשר פזרני. ויגאלני ממה צורי אשר מכרני.

וְגַם עָלֶיךָ תַעֲבֹר כּוֹס אֲשֶׁר עֲבַרְנִי. וְאִזּוּ בְסֻלְעֵי סַעֲפִיךָ. אֲנַפֵּץ
אֶת טַפְיִךָ. וְצַעֲקֵי לִפְנֵי יי' עַל חֹרֵב סַפְיִךָ.

לו. חיברה ר' יהודה הלוי ב"ר שמואל

צִיּוֹן הֲלֹא תִשְׁאַלֵי לְשָׁלוֹם אֲסִירֶיךָ. הַדּוֹרָשִׁי שְׁלוֹמְךָ וְהֵם יִתֵּר
עֲדֶרְיֶיךָ: מַיִם וּמְזֻרַח וּמְצַפּוֹן וְתִמְנָן. שְׁלוֹם רְחוֹק וְקָרוֹב.
שְׂאֵי מִכָּל עֲבָרֶיךָ: וּשְׁלוֹם אֲסִיר תִּקְוָה. נוֹתָן דְּמַעְיוֹ כְּטַל
חֶרְמוֹן. וְנִכְסֶף לְרֹדְתָם עַל הַרְרֶיךָ: לְכַפּוֹת עֲנוּתֶךָ אֲנִי תַנְיִם.
וַעַת אֶחְלוֹם שְׂיִבַת שְׁבוּתֶךָ. אֲנִי כְּנוֹר לְשִׁירֶיךָ: לְבִי לְבֵית
אֵל. וְלִפְנֵי אֵל מְאֹד יִהְיֶה. וְלִמְחַנְיִם וְכָל נִגְעֵי טְהוּרֶיךָ: שֵׁם
הַשְּׂכִינָה שְׁכוּנָה לָךְ. וַיּוֹצֵרְךָ פֶּתַח לְמוֹל שְׁעָרֵי שַׁחַק שְׁעָרֶיךָ:
וּכְבוֹד יי' לְבַד הָיָה מְאוֹרֶךָ וְאִין סֶהַר וְשֶׁמֶשׁ וְכוֹכָבִים מְאוֹרֶיךָ:
אֶבְחַר לְנַפְשִׁי לְהִשְׁתַּפֵּךְ. בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר רוּחַ אֱלֹהִים שְׁפוּכָה
עַל בְּחִירֶיךָ: אֶת בֵּית מְלוּכָה. וְאֶת כְּסֵא כְבוֹד אֵל וְאִיךָ יֵשְׁבוּ
עֲבָדִים עָלַי כְּסֻאוֹת גְּבִירֶיךָ: מִי יִתְנַנֵּי מְשׁוּטֵט בְּמִקּוֹמוֹת אֲשֶׁר
נִגְלוּ אֱלֹהִים לְחֻזִּיךָ וְצִירֶיךָ: מִי יַעֲשֶׂה לִי כְּנַפְיִם וְאַרְחִיק
נְדוּד. אֲנִיד לְכַתְרֵי לְבָבִי בֵּין בְּתָרֶיךָ: אֶפֶל לְאַפֵּי עָלִי אֲרָצֶךָ.
וְאַרְצָה אֲבַנֶיךָ לְמֵאֹד וְאַחֲוֹנָן אֶת עֲפָרֶיךָ: אֵף פִּי בְּעַמְדֵי עָלִי
קְבָרוֹת אֲבוֹתַי וְאַשְׁתּוּמָם עָלִי חֶבְרוֹן. מִבְּחַר קְבָרֶיךָ: הִר
הַעֲבָרִים וְהוֹר הָהָר. אֲשֶׁר שֵׁם שְׁנֵי אוֹרִים גְּדוּלִים מְאוֹרֶיךָ
וּמוֹרֶיךָ: חַיֵּי נְשָׁמוֹת אוֹר אֲרָצֶךָ. וּמְמוֹר דְּרוֹר אֲבַקַת עֲפָרֶךָ.
וְנִפְתַּת צוּף נְהַרֶיךָ: יִנַּעַם לְנַפְשִׁי הַלּוֹךְ עָרוֹם וְיַחֵף. עָלִי חֶרְבוֹת
שְׂמֵמָה. אֲשֶׁר הָיָה דְבִירֶיךָ: בְּמִקּוֹם אֲרוֹנְךָ אֲשֶׁר נִגְנַז וּבְמִקּוֹם
כְּרוּבֶיךָ. אֲשֶׁר שְׁכַנּוּ חֲדָרֵי חֲדָרֶיךָ: אֲגוּז וְאַשְׁלִיךְ פָּאֵר נֶזֶר.
וְאַקֵּב זְמַן. חֲלַל בְּאַרְץ טְמֵאָה אֶת נְזִירֶיךָ: אִיךָ יַעֲרֵב לִי
אֲכוֹל וּשְׂתוֹת בְּעַת אַחְזָה. פִּי יִסְחָבוּ הַבְּבָלִים אֶת כְּפִירֶיךָ:
אוּ אִיךָ מְאוֹר יוֹם יְהִי מְתוֹק לְעֵינַי. בְּעוֹד אֲרָאָה בְּפִי עוֹרְבִים
פְּגָרֵי בְּשָׂרֶיךָ: כּוֹס הַיְגוּנִים לְאַט. הַרְפִּי מְעַט. פִּי כְּבָר מְלֵאוּ
כְּסֻלֵי וְנַפְשִׁי מְמַרְוֶיךָ: עַת אֲזַכְּרָה אֶהְלֶה אֲשַׁתֶּה חֲמָרֶךָ.

וְאֶזְכֹּר אֶהְלִיכָה. וְאֶמְצָה אֶת שְׁמִרְיָךְ: צִיּוֹן כְּלִילַת יוֹפִי. אֶהְכֶּה וְחַן עוֹרְרֵי לְמָאֵד. וּבָךְ נִקְשְׁרוּ נַפְשוֹת חֲבֵרֶיךָ: הֵם הַשְּׂמַחִים לְשִׁלוֹתֶךָ. וְהַפּוֹאֲבִים עַל שׁוֹמְמוֹתֶךָ. וּבּוֹכִים עַל שְׁכָרֶיךָ: מְבוֹר שְׂבִי שׁוֹאֲפִים נִגְדֶךָ. וּמִשְׁתַּחֲוִים אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ. עָלִי נוֹכַח שְׁעָרֶיךָ: עֲדָרֵי הַמוֹנֵךְ אֲשֶׁר גָּלוּ וְנִתְפָּזְרוּ מִהָר לַגְּבֻעָה וְלֹא שָׁכְחוּ גְדֵרֶיךָ: הַמְחַזְיָקִים בְּשׁוֹלְיֶךָ וּמִתְאַמְצִים לְעֵלוֹת. וְלֶאֱחֹז בְּסַנְסְגֵי תְּמָרֶיךָ: שֶׁנֶּעַר וּפְתָרוֹס הֵיֶעֱרַכּוּךָ בְּגִדְלָם. וְאִם יָדְמוּ לְתוֹמִיךָ וְאוֹרֶיךָ: אֵל מִי יָדְמוּ מִשִּׁיחֶיךָ וְאֵל מִי נִבְיֵאֶיךָ. וְאֵל מִי לְוִיֶיךָ וְשִׁירֶיךָ: יִשְׁנֶה וַיִּחַלֵּף כְּלִיל כָּל הָאֱלִילִים. חֲסִנְךָ לְעוֹלָם לְדוֹר וָדוֹר נִזִּירֶיךָ: אֹהֶה לְמוֹשֵׁב אֶלְהֶיךָ. וְאֲשָׁרֵי אָנוּשׁ יִבְחַר וַיִּקְרַב וַיִּשְׁפּוֹן בְּחִצֶּיךָ: אֲשָׁרֵי מַחֲפֵה וַיִּגִיעַ וַיִּרְאֶה עֵלוֹת אוֹרְךָ וַיִּבְקְעוּ עָלָיו שְׁחָרֶיךָ: לְרֹאוֹת בְּטוֹבַת בְּחִירֶיךָ. לְעֵלֹז בְּשִׁמְחַתֶּךָ. בְּשׁוֹבֶךָ אֵלֵי קַדְמוֹת נְעוֹרֶיךָ:

לז. חיברה ר' אברהם החוזה על מעלת א"י וירושלים

צִיּוֹן קָחִי כָּל צָרֵי גִלְעָד. לְצִירְיֶךָ אֵינִי דִי. לְמַעַן פָּיִם גָּדְלוּ שְׁכָרֶיךָ: אֶרֶץ צָבִי אֶת בְּתוּךָ גּוֹיִם נִתְוַנְּהָ. וּמִן עֶדֶן מְקוֹם כָּל יָקָר יֵצְאוּ נְהַרְיֶךָ: וַיְהִי לְאוֹת נֶעְמָן רַחֵץ בְּשָׂרוֹ בְּמֵי יַרְדֵּן אַזִּי נֶאֱסַף. אֵף פִּי טְהוֹרֶיךָ: אֵף לֹא יִסְלַח עֲפָר אֶרְצֶךָ בְּזֶהָב וּפָז. יָקָר כְּמוֹ יְהִלּוּם מַחְצֵב הַרְרֶיךָ: כָּל תַּעֲנוּגִים כְּבוֹא בּוֹסְרֶךָ. לֹא קָהַתָּה הַשָּׁן וְאוֹלָם כְּצוּף מִתְקוֹ מְרוֹרֶיךָ: פְּרִיֶךָ לְמַרְפֵּא. וְכָל עֲלָה תִעְלֶה. הֲלֹא כִּי־עֲרַת הַדְּבַשׁ הָיוּ יַעֲרֶיךָ: עִם הַפְּתָנִים בְּרִית כְּרָתוֹ מִתִּיךָ וְאֵינִי שָׁטָן. אֲכַל הַשְּׁלֵמוֹ לָהֶם כְּפִירֶיךָ: בָּךְ כָּל בְּהֵמָה וְעוֹף חֲכָמוֹ. עֲדֵי כְחַמּוֹר הָיָה לְפָנִים. לְבָן יְאִיר חֲמוֹרֶיךָ: בָּךְ אֵל לְבָדוֹ וְאֵינִי בְּלָתוֹ. וַיֵּצֵא שְׁמֶךָ עַד כִּי אֱלֹהִים אָמַת נוֹדַע בְּשִׁירֶיךָ: מֵה טוֹב וְנֹעִים. כְּבֹא שְׂבִטֵי בְנֵי יַעֲקֹב שֶׁלֹּשׁ פְּעָמִים בְּכָל שָׁנָה בְּשְׁעָרֶיךָ: בָּךְ סוֹד הַתְּעוּדָה וְסוֹד חֲכָמוֹת. וּכְבֹאוּ בְנֵי קָדֶם וְחֲכָמֵי שְׂבֹא לְכַתּוֹב סִפְרֶיךָ: שׁוֹטְרִים בְּכָל הַגְּבוּל. שׁוֹפְטִים בְּכָל עִיר וְעִיר.

זְקַנֵי אַמַת הֵם וְאִין מוֹרָה כְּמוֹרֵיךָ: מֶלֶךְ בְּקִרְבֶּךָ. וּבָךְ שָׂרֵי
חֵילִים בְּכָל נֶשֶׁק. וְעַל כָּל לְאוֹם גָּבְרוּ גְבִירֵיךָ: בִּימֵי בַחֲוֹרוֹת.
הַיּוֹת קִדְשׁ לְאֵל גְּבַחְרוּ. וּבְנֵי נְבִיאִים בְּנֵי אֵל חֵי נְעָרֵיךָ: בָּךְ
הַתְּקוּפָה עָלֶי קו הָאֲמַת נִשְׁקָלָה. תּוֹכֵן שְׁנוֹת דוֹר וְדוֹר בְּשָׁנֵי
אֲדָרֶיךָ: מוֹלַד לְבָנָה כְּפִי אֶרְפֶּךָ וְהַמְחַזָּה שׁוֹמָה לְרַחֲבֶךָ. וּבָה
הָרְאִית סִתְרֵיךָ: נִרְאָה בְּתַמּוּז כְּסִיל בָּךְ יַעֲלָה. כִּי שָׁאֵר כָּל
הַחֲדָשִׁים לְבַד זֶה בַּחֲדָרֶיךָ: אֵיחָ דְּבִירֶךָ מְקוֹם אֲרוֹן. וְאֵיחָ
הַדָּר הַיִּכָּל וְהַמְזַבְּחוֹת. וְאֵיחָ חֲצָרֶיךָ: אֵיחָ מְשִׁיחֶךָ. בְּעַד עַמּוּךָ
יִכְפֹּר. וּמָה הָיָה לִילְדֵי קֶהֱת. וְאֵיחָ נְזִירֶיךָ: אֵיפֹה נְבִיאִים בְּנֵי
עֲלִיּוֹן וְכָל יוֹעֲצֵיךָ אָבְדוּ. וְהִלְכוּ שְׁבֵי מִלְכֶךָ וְשָׂרֵיךָ: הָיִית
יָפָה נוֹף וְרֹאשׁ עֲפָרוֹת תִּבֵּל בְּרוֹשֶׁךָ לְגַם. חֲטָאֶךָ סְחָפֶךָ. הֲלֹא
קִצַּר קִצְרֵיךָ: אֶרֶץ מְאֹסָה וּמֵי פְשָׁדִים שְׁטָפוּךָ. וְכָל רוּחַ
הַפִּיִצָּךְ. וְאֵשׁ בְּעֶרְהָ בְּעָרֶיךָ: מְרִית בְּצוֹרֶךָ אֲשֶׁר מִצָּר נִצָּרֶךָ.
וְאֵז זָרִים עֲכָרוּךָ. וְאֵת הָיִית בְּעוֹכְרֵיךָ: אֵל הָאֲמִירָה. עַדִּי
נִקְרָאת אֲרִיאֵל. וְאֵיךְ עָבַר בְּגִנְךָ אֲרֵי טוֹרֶךָ עֲדָרֶיךָ: שׁוֹבֵי
לְאֵל בּוֹעֲלֶךָ. אֵל תִּתְּנֵי לוֹ דְּמֵי עַד שׁוֹב כְּבוֹדוֹ. עַד יִבְנֶה
גְּדִרֶיךָ: נִפְשֵׁי מְאֹד נִכְסְפָה לְרֹאוֹת כְּזִיו זְהָרֶךָ. שְׁלוֹם יְהִי לָךְ
וְרַב שְׁלוֹם לְעוֹזְרֵיךָ:

לת. חיברה ר' אלעזר ב"ר משה הדרשן מוירצבורג

צִיּוֹן עֲטַרְת צְבִי שְׂמַחַת הַמוֹנֵיךָ. שְׁלוֹם כְּנָהָר קָחִי מֵאֵת
אֲדוֹנֶיךָ: אֵילֵי שְׁחָקִים אֲשֶׁר שׁוֹמְרִים לְחֹמוֹת וְחַל
לִילָה וַיּוֹם יִדְרָשׁוּן. שְׁלוֹם לְמַחְנֵיךָ: גַּם הַנְּפוּצִים. בְּכָל אֶרֶבַע
קִצּוֹת. וְהֵם דּוֹרְשֵׁי שְׁלוֹמֶךָ בְּנוֹתֶיךָ וּבְנֵיךָ: שׁוֹכְנֵי קְבָרִים
מְחַפְּסִים וּמְצַפִּים לַיּוֹם יִשְׁעֶךָ. וְאֵז יִצְמַחוּ יַחֲיוּ יִשְׁנֵיךָ: וְאֵנִי
בְּשָׂאֵלֵי שְׁלוֹמֶךָ אֶקְרָא קוֹל בְּרֹאשׁ הָרִים. וְאֲדַמָּה לְעוֹף עַל
רַעֲנַנֶיךָ: שְׁלוֹם לְצִיּוֹן גְּוָה צְדָק. וְשְׁלוֹם עָלֵי חֵילֶךָ וְחֹמוֹת
יְקָר אֲבֵנֵי פְּנִינֶיךָ: שְׁלוֹם לְאֶרֶץ צְבִי. שְׁלוֹם לְכָל הַגְּבוּל גְּלָעַד
וְשׁוֹמְרוֹן. וְכָל יְתֵר שְׂכֵנֶיךָ: צִיּוֹן לְפָנִים הֲלֹא הָיִית יַפֶּת מְרָאָה.

אִיךָ נִהְפְּכוּ לְשָׁחֹר תֵּאָרֶךְ וּפְנִיךָ: כְּבָנוֹת מְלָכִים יָקָר עֲשִׂית
 תִּהְיֶה וְאִיךָ שֶׁקֶת תִּחְגְּרִי עַל חֲלָצֶיךָ וּמְתַנֶּיךָ: לַחֲמֵי אֲנַחָה
 בַּעַת תַּעֲדִי אֶפֶר תַּחַת פְּאֵר. אֶפְעָה וְאַשְׁתָּה פּוֹס יְגוֹנֵי עָלַי
 יְגוֹנֶיךָ: קוֹמִי וּנְשָׂא נְהִי. נִבְכָּה דְמַעוֹת פַּיִם. יִזְלוּ נְהָרוֹת. לְמֵן
 עֵינַי לְעֵינֶיךָ: עַל אֲלֻמְנוֹתֶךָ אֲשֶׁר הִלַּךְ יְדִידֶךָ. וְהוּא הַחֲרִיב
 דְּבִירוֹ וְכֹל סִתְרֵי צְפוֹנֶיךָ: עַת אֲרָאָה יְפִיךָ אֶקְרָא מְשׁוֹרְרִים
 בְּשִׁיר. עַת אֲחֻזָּה עֲנִיךָ. אֶקְרָא מְקוֹנֶיךָ: אֲבַחֵר לְקָאת וְקַפּוּד
 יִשְׁפְּנוּ בְךָ. וְאוֹי לִי אִם אָדוּם וְעָרֵב קִנְנוּ בְּקִנְיֶךָ: עִיר הַמְּלוּכָה
 לְדוֹד וּשְׁלֵמָה בְּנוֹ הֵיית בְּנוֹיָה. וְהֵם קָדָם מְכוֹנֶיךָ: אֵת הִיא
 לְמַקְדָּשׁ לְאֵל. אֵת הִיא מְנוּחָה לְצוּר. אֵת הִיא אֲשֶׁר יוֹם בְּיוֹם
 יָרַד לְגַנִּיךָ: שָׁם שִׁלַּחַן וּמְנוּחָה. וְאַרוֹן הַבְּרִית. אֵל בֵּין שְׁדֵי
 אֲהָבָה. לָן בְּמִלּוֹנֶיךָ: עַל מִזְבְּחֶךָ עָמְדוּ כְהֻנִּים מְשָׁרְתִים בְּמוֹ
 זִבַח וְעוֹלָה לְכַפֵּר עַל עוֹנֶיךָ: רֹאשׁ הַפְּהֵנָה אֲשֶׁר אָפוּד לְבוֹשֵׁי
 יָקָר. נִשְׁמַע בְּשׁוֹלֵי מְעִיל קוֹל פְּעֻמוֹנֶיךָ: אַחַת בַּשָּׁנָה פָּנִים
 הִלַּךְ לְחַדְרֵי דְבִיר. הִבִּיא קִטְרֵת מְלֵא קִמְצוֹ וְחִפְנֶיךָ: קִדָּה
 וְקִנָּה. וְכֹל רֹאשֵׁי בְשָׁמִים. עַדֵי עִיר הַתְּמָרִים בְּבֵא רֵיחַ סַמְנֶיךָ:
 אֵף הַלְוִיִּם אֲשֶׁר שׁוֹמְרִים שְׁעָרִים. וְגַם הַמְּשׁוֹרְרִים שִׁיר בְּפִה
 עִם כָּל רִנְנֶיךָ: נִגְדָם בְּנֵי מַעְמָד עוֹרְכִים תִּפְלָה. וְלוֹ יַעֲלֶה
 הַמוֹנֶךָ בְּכֹל פְּעַמֵי זְמַנֶּיךָ: בְּךָ הַנְּבִיאִים. הֵלֵא הָיוּ בְּסוּד אֵל
 וּבְךָ חֲכָמֵי תְכוּנָה. וּבְךָ שְׁבָעִים זְקֵנֶיךָ: אֲרָצֶךָ מְלֵאָה בְּמוֹ
 עֶשֶׂר קִדְשׁוֹת. וְכֹל מַעֲשֵׂר תְרוּמָה וְגַם מִבְּחַר דְּגַנֶּיךָ: עֵתָה
 שְׁמָמָה בְּלֵי בָנִים וּבָנוֹת. וְאַן מְלַכְךָ נְבִיאֶךָ לוֹיִיךָ וְכֹהֲנֶיךָ:
 מְתִי יִשׁוּבוּן וַיְבוֹאוּ בְּתוֹךְ אֶהְלֶךְ. הַמְּתֵאוּיִם שְׁכוֹן תַּחַת עֲנַנֶיךָ:
 לְבֵי יְאוּהָ לְחַבֵּק בְּזִרְעוֹת עֶפֶר אֲרָצֶךָ. וְאַחֲשֶׁק בְּפִי נִשְׁק
 אֲבַנֶיךָ: לוֹ אֲרָאָךְ בְּהִיּוֹת נִבְנִית בְּנֶפֶךָ וְפוּךָ. יִרְאוּ לְצַפּוֹן וְיִם
 גִּבְהָ קִרְנֶיךָ: אֶכְסֶף וְאַחֲמַד לְנַחֲמָה. וְתִשְׁמַעְנָה דְבָרֵי מְבִשֵׁר
 בְּקוֹל. אֲזַנִּי וְאַזְנֶיךָ: הַתְּעוֹרְרֵי לְקִרְאֵת דוֹדֶךָ וְהַתְּנַעֲרֵי מֵן
 הָאֲדָמָה בְּשׁוּבוֹ אֶל מְעוֹנֶיךָ:

לט. חיברה רבי אשר הכהן

ציון תקונני עלי ביתך אשר נשרף. צרחי במקרר עלי שממות
 גפניך: ציון תעוררי פאלמנה. אשר היתה למס לכל
 עוברים מרוב עוניך: על הגבעות שאי קינה ותמרור. וגם
 נהי בקול רם אשר הפו המוניך: איכה למואב בני ציון
 באף חללו על רוב גאוניך. וקראי אל מקונניך: הילל וקינה
 שאי ציון במר ונהי. ובכי שממות עלי שממות מעוניך:
 קונני ואל תדמי. קולך בבכי שאי. דבר וחרב אשר שלח
 למחניך: צדו כצפור ואין עוזר לנגדו. אשר פרשו רשתות
 לגלות את קלונניך: ואיך השליך תפארת ישראל. ולא זכר
 שבועה אשר פרת לאומניך: קולך פקול נהמת יענים. נאות
 יעקב בכי וקינה שאי. על רוב תלולייך: גזי נזרה והשליכי
 לראשך עלי ארץ. ושק תקשרי עצרי במתניך: קונני בפשע.
 ואל תתני מנוחה וקוננך אל שפיים שאי. מרוב מעניך: ארץ
 צבי צבאות. קינה ונהי תעוררי על שפיים. הלא תחת
 ששוניך: קוננו מלכים. והילילו קצינים וכל יושבי מערב
 ומזרח. על שמלונניך: פשטי מעילך והשליכי לארץ. וחגרי
 שק וגם תהמי תחת סדיניך: בחר וזקן וגם עולל ויונק.
 שאו תמרור נפש. לעיני כל זקניך: ציון שושנה הלא עבר
 פקוץ עלי מים. ונהפכו מרוב זדוניך: חשכו מאורות. וגם
 שחקים. וכל דרך מאד נחשה. סתום לפניך: פי השחקים
 מאד זורו ואספו לאורם. לפני כל שאון. על רוב יגוניך:
 ציון בשופר תקע. על הר וגבע דאי. צרחי במר ובכי. על
 מות סרניך: שלחו שללך באש. ציון למרמס. הלא טבעו
 שערך בתוך ארץ אדניך: הנה למרמס נתונה בת יהודה.
 ואין משיב לנפשה. עלי שממות שמניך: ציון במר תבכי
 מאין מנחם. אשר רחק מאד מקרוב נחם בחוניך: קולך
 פקול ים וגם תנין ויענה. וקול נהי ובכי אשר תחת סלונניך:

ציון למרום שאי עיניך. וגם תראי ספדי והילילי. עלי עזבך
 תואניך: ציון תקונני עלי אבות ושאלי מכוון ביתך. וגם
 עזרך. חוסן קציניך: אל המערה לכי. צרחי במר ובכי. ענו
 בניך ובנותיך וניניך: שרה פשמעה לקולך. גם מבכה עלי
 כנים. אשר נשבו אל כל שכניך: רחל ולאה בכו. בלהה
 וזלפה הלא קוננו. וקראו בקול. מחי בפניך: פי אלהים
 הלא נצח ולא יזנח. פי תקנה היא. ורוב שלום לכניך:

מ. חיברה רבי יעקב

ציון ידידות ידיד צעיר לשריך. שכנת כתפיו ברוב ענות
 הדריך: ציון הדר כל חדר מטות. וכל משכב דודים
 ידידך בבא חדרי חדרך: ציון ברוכה ברכה עליונה עלי
 ראשך. למולך מחטבים שערך: ציון ירשת זאב ערב. שבי
 פארך בעדי עדיים. עדי עלו כתרך: יפית ברוב הון והן
 רבית בדעות. והן מזקני צוענים. חכמו נעריך: היית יפה
 מכלל. נאווה בכל מהלל. עלית ושבת שלל. מלכי מגוריך:
 בך ברוחה אנוש לן מבלי חטא. בך פפר בקרבן תמיד
 מכפריך: יסדת בזיו לפאר. חרבת בתוך אב באף ואף אשאף
 לזאת אשאב. מימי תמרוריך: נראו בעירך פני קונך. בגו
 מחנה. רצון לשוכני סנה. בשני חצריך: עושי מלאכתך
 בחוט. התעשרו ברכוש כל הון יקר נמצא. לקהל עשיריך:
 נבחר מקומך. לצור בחר באום בחוריו. בחר במוצאך.
 ובכהנים בחיריך: בך דר בגיל נהדר. אדרך בכל דור ודור.
 ערפך בבוא לעדור. עדרי חבריך: עלה גבולך דביר צלע
 יבוס. לא לעין עיטם. לבלתי שאת כתפות דביריך: קרא יי
 שמך על שם שני כהנים. דוד מצאך בחיל בשדי יעריך:
 בנה מעונך בנו. ויחנך שם בשם אביו אשר קדמו. נחתם
 בשיריך: ובמחשבות בוראך עלית. בטרם ברא תבל. ושחק
 ועולם על עפריך: ובמי מריכה ביום זעם. אזי טהרה ארצך.

ולא גושממה בכלות יצוריה: ירד בעתו מטר ארצה. זמן
 לילה בא לברכה. וטל לן בקציריה: היית לשית חוג יסוד.
 ממך תעודה וסוד קדוש ירחף. לפי עדים מעבריה: בנים
 ובנות תשוקה. בשוק שוקקו. שחקו והשתקשו בסף עובריה:
 בחג פסח נפלאו. בפז סלאו. טל אור וכן נמלאו. זכו
 נזיריה: איך אשמחה עוד בחג. איך אעלה עוד בפור. עד
 פי יבואו. ימי ששון לפוריה: ארצה חמודה מאד לא
 נחמדה. בעלות בנים חמודים. לבית מחמד מגוריה: נעלה
 ענן הקטרת. ממקום מקדש יצא מקומו. עשן אש מנחיריה:
 בקרוב מרעים בעיר. שלחו בכרמך בעיר. ערו ועוררו. בעיר
 וקדיש בעריה: ברזל בלי נשמע קולו בעת נבנית. איך חרבות
 צורים. בך תקעו מציריה: על זאת בשק עוברים עברים.
 אבל בוטחים פי ישמחו אחרי חתוף בתריה: לב מדוה יחלה.
 לתאוה יכלה. יישן עדי יעלה. עמוד שחריה: ילל לקולי
 אלי. איך תתאפקי. הלא קרא לשק ובכי. אלוף נעוריה:
 אקום חצות לילה. על משמרות מאפל. לשמר לאור יאתה
 בקר לשמריה: אז תמצאי צוף דבש. אז לא תקונני בראש.
 פי תתפונני בראש הרים הרריה: יבוא כבוד הלכנון לך.
 ותתלבני כבני עדרים. בני אדר גדריה: עורי והתנערי ערך
 יער נוערים. נער יתו אות. לעץ יער נעריה: ציון לציון
 ואות. עוז עוד תהי ולגם עמים. ותגבהנה רגלי מבשריה:
 נצלי עדי העני. ותני לבושך שני. תולע ככלה עדי. לקשר
 קשוריה: אל תאמרי לי. אשר זקנת הייתה לאיש. עוד
 תתעדני חלוץ השד לגוריה: תלדי בני שעשועיה בעת עדנה.
 תתחדשי בנעורים פנשריה: יטה לטוב יצרך צור יוצרך
 יצרך. תהי נצורה. בעיר חברה למוריה: יגאל בעוז משבי.
 להשיב לארץ הצבי. ויהי עטרת צבי. לשאר עדריה:

מא. חיברה רבי מאיר מרוטנברג על שריפת התורה

שְׁאֵלִי שְׁרוּפָה בְּאֵשׁ. לְשָׁלוֹם אֲבִלְיָךְ. הַמִּתְאַוִּים שְׂכוֹן. בְּחֶצֶר
 זְבוּלְיָךְ: הַשּׁוֹאֲפִים בְּעֶפֶר אֶרֶץ. וְהַפּוֹאֲבִים
 הַמְּשִׁתּוֹמְמִים. עָלִי מוֹקֵד גְּלִילְיָךְ: הוֹלְכִים חֲשָׁכִים וְאִין נוֹגֵה.
 וְקוּיִם לְאוֹר יוֹמָם. אֲשֶׁר יִזְרַח עֲלֵיהֶם וְעֲלִיךְ: וְשָׁלוֹם אֲנוּשׁ
 נֶאֱנַח בּוֹכָה בְּלֵב נִשְׁבֵּר. תְּמִיד מְקוֹנֵן עָלִי צִירֵי חֲבִלְיָךְ:
 וַיִּתְאוּנֵן כְּתַנּוּיִם וּבְנֹת יַעֲנָה. וַיִּקְרָא מִסֵּפֶד מֵר בְּגִלְלְיָךְ: אֵיכָה
 נִתּוּנָה בְּאֵשׁ אוֹכְלָה. תֵּאֶפֶל בְּאֵשׁ בְּשָׂר. וְלֹא נִכּוּוּ זָרִים
 בְּגַחְלִיךְ: עַד אֵן עֲדִינָה תְּהִי שׁוֹכְנָה בְּרַב הַשְּׂקֵט. וּפְנֵי פְרָחֵי
 הַלֵּא כֶסֶף חֲרוּלְיָךְ: תִּשָּׁב בְּרוּב גְּאוּהָ. לְשֹׁפֵט בְּנֵי אֵל בְּכָל
 הַמְּשִׁפְטִים. וְתָבִיא בְּפִלְיָיךְ: עוֹד תִּגְזֹר לְשָׁרְף דֵּת אֵשׁ וְחֻקִּים.
 וְלִכְן אֲשֶׁרִי שִׁישָׁלִם לָךְ גְּמוּלְיָךְ: צוּרֵי בְּלִפִּיד וְאֵשׁ. הַלְּבַעֲבוּר
 זֶה נִתְנָךְ. כִּי בְּאַחֲרִיתְךָ. תִּלְהַט אֵשׁ בְּשׁוּלְיָךְ: סִינֵי הָעֵל בֵּן
 בָּךְ בַּחֲרֵ אֱלֹהִים. וּמֵאֵס בְּגִדוּלִים וְזֶרַח בְּגִבּוּלְיָךְ: לְהִיּוֹת
 לְמוֹפֶת לְדֵת. כִּי תִתְמַעַט וְתִרְדּ מִכְּבוֹדָהּ. וְהֵן אֲמַשֵּׁל מְשִׁלְיָךְ:
 מְשִׁל לְמִלְךָ. אֲשֶׁר בָּכָה לְמִשְׁתָּה בְּנוֹ. צָפָה אֲשֶׁר יִגּוּעַ. בֵּן
 אֶת בְּמִלְיָךְ: תַּחַת מְעִיל. תִּתְכַּסּ סִינֵי לְבוּשֶׁךָ בְּשֶׁק. תַּעֲטָה
 לְבוּשׁ אֲלֻמְנוֹת. תַּחְלִיף שְׂמִלְיָךְ: אוֹרִיד דְּמָעוֹת. עֲדֵי יִהְיוּ
 כְּנַחַל. וַיִּגְיַעוּ לְקַבְרוֹת שְׁנֵי שָׂרֵי אֲצִילְיָךְ: מִשָּׁה וְאַהֲרֹן בְּהוֹר
 הָהָר. וְאֲשָׁאֵל לְמָה נִשְׂרַפוּ גְּלִילְיָךְ: חֲדָשׁ שְׁלִישִׁי וְהַקָּשֶׁר
 הָרְבִיעִי. לְהַשְׁחִית חֲמֻדָּתְךָ. וְכָל יוֹפֵי כְּלִילְיָךְ: גִּדַע לְלַחֹת.
 וְעוֹד שְׁנָה בְּאוֹלָתוֹ. לְשָׁרְף בְּאֵשׁ דֵּת. הַזֶּה תְּשָׁלוֹם כְּפִלְיָךְ:
 אֲתַמָּה לְנַפְשֵׁי אֵיךְ יַעֲרַב לְחַפֵּי אֲכוּל. אַחֲרֵי רְאוּתִי. אֲשֶׁר
 אֲסַפּוּ שְׁלִלְיָךְ: אֵל תּוֹף רְחוּבָה כְּנֻדַּחַת. וְשָׂרְפוּ שְׁלָל עֲלִיוֹן.
 אֲשֶׁר תִּמָּאֵס לְבֹא קְהִלְיָךְ: לֹא אֲדַעָה לְמִצּוֹא דְרָךְ סְלוּלָה.
 הַכִּי הָיוּ אֲבִלוֹת. נְתִיב יוֹשֶׁר מְסִלְיָךְ: יִמְתַּק בְּפִי מִדְּבַשׁ. לְמִסֵּךְ
 בְּמִשְׁקָה דְּמָעוֹת. וְלִרְגְלֵי הָיִוֹת כְּבוֹל כְּבִלְיָךְ: יַעֲרַב לְעֵינַי.
 שְׂאוּב מִימֵי דְּמָעֵי. עֲדֵי כָּלוּ לְכָל מַחְזִיק בְּכַנֵּף מְעִילְיָךְ: אֵךְ

יִחַרְבוּ בְרַדְתָּם עַל לְחַיֵּי. עָבוּר פִּי נִכְמְרוּ רַחֲמֵי לַגְּדוּד בְּעֵלְיָךְ:
 לָקַח צְרוּר פִּסְפוּ. הִלַּךְ בְּדֶרֶךְ לְמַרְחוֹק. וְעָמוּ הֵלֵא נָסוּ צְלָלְיָךְ:
 וְאֲנִי כְּשָׂכּוּל וְגַלְמוּד. נִשְׁאַרְתִּי לְבַד מֵהֶם. כְּתָרֵן בְּרֹאשׁ הַר
 מְגִדוּלְיָךְ: לֹא אֲשַׁמַּע עוֹד לְקוֹל שָׁרִים וְשָׁרוֹת. עָלִי פִי נִתְקַו.
 חֲבִלִי תַפִּי חֲלִילְיָךְ: אֲלַבֵּשׁ וְאֶתְכַסּ בְּשֵׁק. פִּי לִי מְאֹד יִקְרוּ.
 עֲצָמוּ כַחֹל יִרְבִּיוֹן. נִפְשׁוֹת חֲלָלְיָךְ: אֶתְמָה מְאֹד עַל מְאוּר
 הַיּוֹם. אֲשֶׁר יִזְרַח אֵל כָּל. אֲבָל יַחֲשִׁיךְ אֵלַי וְאֵלְיָךְ: זַעֲקִי
 בְּקוֹל מַר לְצוּר. עַל שִׁבְרוֹנֶיךָ וְעַל חֲלִיךָ. וְלוֹ יִזְכֹּר אֶהְבֵּת
 כְּלוּלְיָךְ: חֲגִרִי לְבוּשׁ שֵׁק עָלִי הַהִבְעָרָה. אֲשֶׁר יִצְתָה לְחִלְקָךְ.
 וְסִפְתָּה אֶת תְּלוּלְיָךְ: כִּימִי עֲנוּתְךָ יִנְחַמְךָ צוּר. וְיִשְׁיב שְׁבוֹת
 שְׁבִטֵי יִשׁוּרוֹן. וְיָרִים אֶת שְׁפָלְיָךְ: עוֹד תַּעֲדִי בְּעַדֵי שְׁנֵי וְתוֹף
 תִּקְחִי. תִּלְכִּי בְּמַחֹל. וְצַהֲלִי בְּמַחֹלְיָךְ: יְרוּם לְבָבִי. בְּעֵת
 צוּרְךָ לְאוּר לָךְ. וְיִגִּיעַ לְחֻשְׁפֶּךָ. וְיֵאִירוּ אֶפְלִיךְ:

מב. ע"פ א"ב בראש ובסוף חיברה רבי מאיר ב"ר אלעזר הדרשן וחתם שמו מאיר חזק
 צִיּוֹן צְפִירַת פֶּאֶר חֲדוֹת אֲגוּדְיָךְ. זַעֲקִי בְרַמָּה בְּקוֹלְךָ עַל אֲבוּדְיָךְ: אֵל
 הַבְּנוּיָה לְבִקֵּשׁ וּלְחַנּוּן לְאֵל. שְׁלוֹם יִשְׁפּוֹת לָךְ וְגַם לְבָנֵי בַחֲרִירְךָ:
 בַּעַל בַּחֲרִירְךָ אֲשֶׁר לָךְ אֶהְבֵּתוּ. לִזְרֹנָה נְהַפֵּךְ לַנְּגִדָה וְגַם נְגִד גְּדוּדְיָךְ: גִּלְף
 וּפְתַח בְּלוֹחַ לֵב. אֲזִי נִשְׁקַטָּה בְּטַח בְּשִׁלְוָה שְׁדוּכָה עַל דוּדְיָךְ: דְּבָרֵי
 נְכוּחוֹת לְרַעֲיָךְ לְהַלִּיץ עֲבוּרְךָ. אֵף תִּצְפָּצְפִי לְהָרִים קוֹל הַדְּרִירְךָ: הִשָּׁב
 יְדִידְךָ לְמִטְתְּךָ וּלְלוֹן בְּצֵלְךָ וּלְטִיל גֶּזֶן וְרִדְיָךְ: וְעַד בְּמוֹהַר וְקְדוּשֵׁינִי וְגַם
 בְּכַתְּבָה. לָךְ וּלְעִזְרָךְ וְהֵם בְּרוּר זְבִדְיָךְ: זֹרַע וּבָנִים מְחֻטְּבִים לְאִישׁוֹךָ
 הֵלֵא יְלֻדְתָּ. וְאִיךָ נִשְׁפַּלְתָּ מִכָּל חֲסִידְיָךְ: חֲמֵק וְעֵבֵר וְגִזּוּ מִמֶּךָ וְלֹא
 נִשְׁלַחְתָּ. לֹא כֹּא בְיָדְךָ. שְׁטַר סִפּוּר טְרוּדְיָךְ: טוֹעֵן בְּטַעֲנַת מְמַאֲנַת בְּמֶרֶד
 עָלִי כֵן נִתְקַלְסָה וְהִשְׁפַּל עִם יְדִידְיָךְ: יוֹשְׁבַת בְּדוּדָה דְמוּיָה. פִּי חֲשׂוּפָה
 קְלוּן שׁוּלְיָךְ. וְנִגְלִית וְנִדְלַל כְּבוּדְיָךְ: כָּל מַחְזִיקִים בְּגִזְרָךְ. הֵם יִצְאוּךָ.
 דְּחוּפִים וּבַהוּלִים וְהֵם הָיוּ לְכוּדְיָךְ: לְפִי הֵלֵא נְחָלֵל מְאִין הַפּוּגוֹת.
 אֲשֶׁר הִפְרַ וְנִחַלְף לְמַר מֶתֶק מְגִדְיָךְ: מְלֵא דְמַעוֹת כְּפָמִים נִשְׁטָפוּ. נְמַלְאוּ
 דְמַעוֹת לְחַיֵּי וְכָל עֵינֵי נְגִידְיָךְ: נִפְשֵׁי עֲטוּפָה בְּעֵת זְכָרִי לְאִשְׁךָ הֵלֵא
 נִכְבָּה. וְלֹא יִכְלוּ לְאַפּוֹת סְמִידְיָךְ: סִמְךָ אֲשִׁישִׁי עֲנַב מְהוּל בְּמִים. וּפִס
 מִן הַרְפָּתִים. בְּקַר זְבַחֵי עוֹבְדֵיךָ: עֵדֶר וְנִחְרַשׁ יְסוּדְךָ לְשֹׁדָה בּוּר וְנִיר.

לחכה ואכלה סביבך אש פלדיך: פלץ ושכץ לבשוני בעת אַחֲזָה מוֹנֵי שְׁקֵטִים. והם צדו צעדיך: צועק אני למקוננות לבכות ובמר לזעק נהי נהיה. הוי על קפדיך: קלו ימי עניי עת אַחֲזָה עֲנִיָּה. שומרים מצאוך. והם נשאו רדידיך: רחפו עצמי עלי בנים יקרים אשר כשיד שרופים. באור אודי שרידיך: שקדו ויקדו גוילי דת משנאי. אוי איך נמשלת לפטיש תעודיך: תוהה לבכי אשר נרצה. בארץ טמאה לנדבה לנסוף יין תמידך: ציון עדי אן משימה את לפה את ידך. איכה ביד אויביך נפלו נגידיך: ממה אבודים ילדים חמודים כפז. על זאת במקרר בכי יללת מרודיך: איכה מעכב זמן לדתך. ועד אן תהי את נקשרת בחיל צירי אַחֲזָדֶיךָ: יולדות לתשעה ירחים עת נשי כל. ואיך רבו שנותך אשר הרית ילדיך: רני לשומר לאילה חבלים. והוא יתיר לצירך עלי רכד רפידך: חושב זמן יעלי סלע להתיר. ולא חשב זמנך להסיר כל חרדיך: זמן בידו פתח ארבע געולים. וגם בן יפתח גנוי אוצר זבולך: קול ישמיע לקבץ האמונים. ואז דלתיו פתוח יפקידם על קלידיך: ציון מעושים בצערך ובקיפך מעושתיים. אשר יזרח חרס חרדיך: ציון במנחה יכפרון את פני זעמך. אז ישתחוו לכף רגלך חרדיך: ציון עדי עדיך רקמת בגדך. וגם עוז וזרוע פאר בגדי חמודיך:

מג. חיברה ר' יוסף ב"ר חיים הכהן ע"פ סדר א"ב וחתם שמו בסופו

ציון במשפט לכי לך עם מעונניך. התעורר בכזב ולא גלו עוניך: אכן בני עולה ענוף וירשוף. גוה צדק היית אל כל שכניך: בזית ממליכך. ולא הקשבת למורך לטוב. בשפון בארצך קדושך במלונך: גלית קלונך וטמאתך בשולך. וגם טמאת דרךך. מאד הרבית זנוניך: דרך אַחֲזָתֶךָ הלא הלכת. וזנית בתזנותה והזנית בנותיך ובניך: הפית ונגפת לאין מרפא. והשלכת פטיט חוצות. והנך שחוק לבני מעניך: ותהי נגינה בפי ידים ארורים. אשר אמרו לנפשך שחי הרוס לשניך: זכרי עניה בלב נשבר. וזעקי עלי מכך ונוגשך אשר גדע קרניך: חפי באמת לאל צורך ובוראך. והוחילי למלכך לבד פי הוא אדוניך: טהרי לבבך וכפיך. ושובי עדי אישך קדושך. ולו הרבי רנניך: יומם ולילה תני קול בבכי מר.

עלי קרית מלוכה ועל תל ארמוניה: כבוד והדר ורוב יופי בתוכה. הלא נמצא פני קדושה והן נתן לעיניה: למה לגלים. מעון תנים. ומורש קאת וקפוד. וגם אגמי מים מעיניה: מאנת שמוע לקול מוסר מיסרה. בכך שתית ומצית. שמניה שמריה: נוכח פני עליון שפכי לבכה כמי נהר. ואל תתני פוגת לעיניה: סבי והומי בעיר. קראי מקוננות וכל נשים מבכות. בכי גדול מקונניה: עלי צניה מלכה עד אן למרמס יהי. עד מה ביד צר בני שרים סגניה: פתח לבנון שעריה. אשר טבעו בארץ נשיה ואין מלון לכהניה: ציון עליהם נהי נהיה. ולא תחשי. אספי וקבצי זקנות וזקניה: קרחי וגזי כנשר על בני תענוגיה. ועל כל נשיאיה ורוזניה: רמו וגדלו כמו גלים בלב ים מזוריה. כליל שדדו טורי אבניה: שדד מלונה וכל מחמד יקרה. באין אורים ותומים אשר גלו צפניה: תבור וכרמל כהרי גלבוע בלי טלה ומטרה. ולא אור עניה: ציון יגונה נשי. טהרי והתקדשי. עדי יקר לבשי. תמרוק שמניה: ציון ושלמו ימי אכלה בששון וגיל. כי תם עונה ומשנה שברונה: ציון סגלת מלכים ומדינות תהי. עוד יזלו מי מנוחות מעיניה: ציון פדותה צפי. עוד יקראוה צפירת תפארה. בפי ישראל ונוגניה: ציון ברכה וחיים. בה אביר יעקב צנה לעולם. ועוד יאמרו באניה: ציון המון כהנים. המה ישרתונה. וגם יוסיף יי קנות שנית קציניה:

מד.

ציון גברת לממלכות מצריה. רבי שלומים שאי. מאת אסיריה: יחמץ לבכי לקול נתנו ראמים. בני שעיר ומואב. בתוף היכל דבירה: לבסו משיחי בדם קדקד סגנים. טרוף שוע וקוע. רמוס עמי בחירה: ערים בצורות תפוש

דִּיק וְסוּלָל שְׁפוּף. אֲרִזִי לְבָנוֹן פְּרוֹת. מַעְצֵי יַעֲרִיף: חֲזוּ
 נְבִיאִים בְּשׂוֹא דְבַר בְּשֵׁם עִיר קְדוֹשׁ יַעֲקֹב לְשָׁלוֹם. וְלֹא חֲבָשׁוֹ
 מְזוֹרִיף: יִתֵּר לְבָבִי עָלֶי אֲרוֹן וּמִשְׁפָּן וְצִיץ זָהָב וְאַפּוֹד. וְשֵׁם
 קְדֹשׁ סְתָרִיף: אֵיִם יַחֲוּ לָרֹז אוֹתוֹת וּמוֹפֵת. עָלֶי שְׁבַרְךָ
 יִרְפָּאוּ. אֲלֵי מִשְׁנֵה שְׁבַרְךָ: שְׁמֵשׁ וְכָל כּוֹכְבֵי שָׁחַק בְּעַמֻּק
 דָּמוֹ. קוֹלְךָ בְּרָמָה שְׂאִי. קוֹל תְּמַרְוִיךָ: סֹהַר וְכִימָה וְעַשׂ
 וְכִסִּיל לְזֹאת יִבְכוּ. נִגְהֵם אֲשֶׁר אָסְפוּ. כּוֹכְבֵי שְׁחַרְיָךָ: מִטָּה
 רְשָׁעִים פָּקֵם. שָׁרִים בִּיָּדָם תְּלוֹת. שְׁבַת מְשׁוֹשֶׁף וְגִיל וְכָלִי
 זְמַרְיָךָ: אֲבַל לְבָנוֹן וְגִיל פְּרָמֶל בְּלִי נִשְׁמַע. חֲפְרוּ סַגְנִים.
 בְּבֹא צַר בְּשַׁעֲרֵיךָ: חֲכַמַת נְבוֹנִים בְּיוֹם אֲבָדָה וְאַסְרוּ קְצִינֵיךָ.
 וְשַׁחוּ בְּנֵי צִיּוֹן יִקְרִיךָ: מְכַלֵּל מַלְכִים לְבוֹשׁ בְּנוֹת רְעוּלוֹת.
 פֶּאֶר רְאֵמוֹת וְגִבְיֵשׁ. וְאַף סַפִּיר גְּזִירֵיךָ: בְּזֹאוּ נְהָרִים בְּתוֹךְ
 קְרִיָּה עֲלִיזָה. לֹאִין קֶץ לְתַכּוּנָה וְסוּף. פְּרָצוּ גְדַרְיָךָ: גִּבְעָה
 וְעֵץ רַעֲנָן. אֵלֶּה מְקוֹם פְּגוּל מְלֵאִים מְחַלֵּל פְּגַרְיָךָ: יִהְמוּ
 קְרָבֵי פִּיִם. יִזְלוּ דְמַעֵי פְּמִי נְמָרִים. לְבָאִים בְּיוֹם טְרָפוֹ כְּפִירֵיךָ:
 יִסְעַר לְבָבִי כְּמוֹ סוּפָה וְסַעַר. כְּמוֹץ גֶּרֶן יִסוּעַר. עָלֶי אֲשָׁמוֹת
 כְּמַרְיָךָ: הוֹמַר בְּשָׁרֵי לְיוֹם נֶאֱרַר קְדוֹשׁ יַעֲקֹב מְקַדֵּשׁ וּמְזַבְּחוֹ.
 בְּלִי בּוֹא בַחֲצֵרֵיךָ: שׁוֹרֵק וְנִטַּע נַעֲמָן הִיִּית. וּבִקֵּר כְּפֶצֶץ פֶּרַח
 וְנִצָּה. תִּשְׁגֶּשְׁגֵי זְמֹרִיךָ: שׁוֹבֵי צְבִיָּה לֵאל יוֹצְרֵךָ. יְכוֹנְנֶךָ לְדוֹר
 וְדוֹר בְּתוֹכְךָ שְׁכוֹן. בַּעַל נַעֲוִיךָ: אֲרִיָּה בְּנוֹךְ לְבַל יַעֲלֶה
 מְסֻלוֹת. וְצִי אֲדִיר וְשֵׁיט לְבַל יַעֲבוֹר יְאוּרֵיךָ: נִפְשֵׁי שְׁלוֹמֶךָ
 דְּרוֹשׁ אוֹתָהּ כְּחוּם צַח עָלֶי אוֹר. כְּעַב טַל כְּחוּם יוֹם. גֵּד
 קְצִירֵיךָ: אֲשַׁמַח וְאֲשִׁישׁ בְּיוֹם אֲשַׁמַּע מִבְּשָׂר בְּקוֹל. שְׁלוֹם
 מְנוּחָה דְרוֹשׁ. וְשָׁלוֹם אֲסִירֵיךָ:

מה. ע"פ סדר א"ב

אֲלֵי צִיּוֹן וְעַרְיָה. כְּמוֹ אִשָּׁה בְּצִירְיָהּ. וְכַבְּתוּלָה חֲגַרַת שָׁק
 עַל בַּעַל נַעֲוִיךָ: עָלֶי אֲרַמּוֹן אֲשֶׁר נִטַּשׁ בְּאַשְׁמַת צֵאֵן
 עַדְרִיָּהּ. וְעַל בֵּיאת מְחַרְפֵי אֵל. בְּתוֹךְ מְקַדֵּשׁ חֲדַרְיָהּ: אֵלֵי עָלֶי

גלות מִשְׁרָתִי אֵל. מִנְעִימֵי שִׁיר זְמֶרְיָהּ. וְעַל דָּמָם אֲשֶׁר שָׁפַךְ.
 כְּמוֹ מֵימֵי יְאוּרִיָּה: אֵלַי עָלִי הַגִּיזוֹן מְחֹלְיָהּ. אֲשֶׁר דָּמָם בְּעַרְיָהּ.
 וְעַל וְעַד אֲשֶׁר שָׁמַם וּבִטּוֹל סִנְהֶדְרִיָּה: אֵלַי עָלִי זְבַחֵי תְּמִידָהּ.
 וּפְדִיּוֹנֵי בְכוּרֶיהָ. וְעַל חֲלוּל כְּלֵי הַיִּכָּל וּמִזְבַּח קְטוּרֶיהָ: אֵלַי
 עָלִי טַפֵּי מַלְכֶיהָ. בְּנֵי דוֹד גְּבִירָהּ. וְעַל יָפִים אֲשֶׁר חָשַׁף
 בְּעַת סְרוּ כְתָרֶיהָ: אֵלַי עָלִי כְבוֹד אֲשֶׁר גָּלָה בְּעַת חֲרַבָן דְּבִירָהּ.
 וְעַל לוּחֵץ אֲשֶׁר לָחֵץ. וְשֵׁם שָׁקִים חֲגוּרֶיהָ: אֵלַי עָלִי מַחֵץ
 וְרוּב מַכּוֹת אֲשֶׁר הִכּוּ נְזִירָהּ. וְעַל נְפוּץ עָלִי סֶלַע עוֹלָלָהּ
 וּנְעַרְיָהּ: אֵלַי עָלִי שְׂמַחַת אוֹיְבֶיהָ. שְׂחָקוֹ עַל שְׂבָרֶיהָ. וְעַל עֲנוּי
 בְּנֵי חוּרִין נְדִיבֶיהָ טְהוּרֶיהָ: אֵלַי עָלִי פֶשַׁע אֲשֶׁר עֹוֹתָה סְלוּל
 דֶּרֶךְ אֲשׁוּרֶיהָ. וְעַל צְבָאוֹת קְהֵלֶיהָ שְׁזוּפִיָּה שְׁחוּרֶיהָ: אֵלַי עָלִי
 קוֹלוֹת מְחַרְפֵּיהָ. בְּעַת רְבוּ פְגָרֶיהָ. וְעַל רִגְשַׁת מְגַדְפֵיהָ. בְּתוֹךְ
 מִשְׁפַּן חֲצֵרֶיהָ: אֵלַי עָלִי שְׂמֵךְ אֲשֶׁר חָלַל בְּפִי קָמִי מְצִירֶיהָ.
 וְעַל תַּחַן יִצְחָחוּ לָךְ. קָשׁוּב וּשְׁמַע אֲמָרֶיהָ: אֵלַי

חיברה רבי שלמה אבן גבירול וחתם שמו בראשי החרוזים

שׁוֹמְרוֹן קוֹל תַּחַן מְצִאוֹנֵי עֲוֹנֵי. לְאֶרֶץ אַחֲרַת יִצְאוֹנֵי בְנֵי. וְאַהֲלִיבָה
 תִּזְעַק נִשְׁרָפוּ אַרְמוֹנֵי. וְתֹאמַר צִיּוֹן עֲזַבְנִי יי: לֹא לָךְ אַהֲלִיבָה
 חֲשׁוֹב עֲנִיף כְּעֲנִי. הִתְמַשִּׁילִי חֲלִיף לְשִׁבְרִי וּלְחַלִּי. אֲנִי אֶהְלֶה סוּרָה
 בְּגִדְתִי בְּקִשְׁיִי. וְקָם עָלִי כַחֲשֵׁי וְעֵנָה בִּי מְרִי. וְלִמְקַצַּת הַיָּמִים שְׁלֵמַתִּי
 נִשְׁיִי. וְתִגְלַת פְּלֶאֶסֶר אָכַל אֶת פְּרִי. חֲמַדְתִּי פֶשֶׁט וְהִצִּיל אֶת עַדְיִי.
 וְלַחֲלַח וְחִבּוֹר נִשָּׂא אֶת שְׂבִי. דְּמִי אַהֲלִיבָה וְאֵל תִּבְכִּי כְּבִכִּי. שְׁנוֹתֶיךָ
 אָרְכוּ וְלֹא אָרְכוּ שְׁנֵי. וְאַהֲלִיבָה: מְשִׁיבָה אַהֲלִיבָה אֲנִי כֵן נַעֲקֶשְׁתִּי וּבְאֵלוֹף
 נַעֲוִירִי כְּאַהֲלֶה בְּגִדְתִּי. דְּמִי אֶהְלֶה כִּי יִגּוֹנֵי זְכָרְתִּי. נִדְרָתְךָ אֶת אַחַת וְרִבּוֹת
 נִדְרָתִי. הִנֵּה בֵּינִי הַפְּשָׁדִים פְּעָמִים גִּלְפָדְתִּי. וְשִׁבְיָה עֲנִיָּה לְבָבְךָ יִרְדָּתִי.
 וְנִשְׂרָף הֵהִיכַל אֲשֶׁר בּוֹ נִכְבְּדְתִי. וְלִשְׁבָעִים שָׁנָה בְּבָבֶל נִפְקַדְתִּי. וְשִׁבְתִּי
 לְצִיּוֹן עוֹד וְהִיכַל יִסְדָּתִי. גַּם זֹאת הַפַּעַם מַעֲט לֹא עֲמַדְתִּי. עַד לְקַחְנִי
 אָדוּם וְכַמְעַט אֲבָדְתִּי. וְעַל כָּל הָאֲרָצוֹת נִפְצוּ הַמּוֹנֵי. וְאַהֲלִיבָה: הַחֹמֶל
 עַל דֵּל חֹמֶל עַל דֵּלוֹתָם וְרָאָה שְׂמֻמוֹתָם וְאַרְךָ גְּלוּתָם. אֵל תִּקְצוֹף עַד
 מֵאֵד וְרָאָה שְׁפִלוּתָם. וְאֵל לְעַד תִּזְכּוֹר עֲוֹנָם וְסִכְלוּתָם. רַפָּא נָא אֶת

קינות ליום תשעה באב

שְׁכַרְם וְנַחַם אֲבִלוֹתֵם. כִּי אַתֶּם סְבָרִם וְאַתֶּם אֲיִלוֹתֵם. חֲדָשׁ יִמְיָנוּ כִּימֵי
קְדָמוֹנִי. כְּנֹאמְךָ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם יי:

עַד אָנֹכִי בִכְיָה בְצִיּוֹן וּמְסַפֵּד בִּירוּשָׁלַיִם.

תִּרְחַם צִיּוֹן וְתִכְבְּנָה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַיִם:

תִּרְחַם צִיּוֹן כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ וְתִכְוֶנֶנָּה כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ. תִּמְהַר
יְשׁוּעָה וְתַחֲיֵשׁ גְּאֻלָּה וְתָשׁוּב לִירוּשָׁלַיִם בְּרַחֲמִים
רַבִּים: כִּפְתּוּב עַל יַד גְּבִיאֶךָ לֵכֵן כֹּה אָמַר יי שְׁבִתִּי לִירוּשָׁלַיִם
בְּרַחֲמִים בֵּיתִי יִבְנֶה בָּהּ נָאִם יי צְבָאוֹת וְקוּ יִנְטָה עַל
יְרוּשָׁלַיִם: וְנֹאמַר עוֹד קְרָא לְאִמֹר. כֹּה אָמַר יי צְבָאוֹת עוֹד
תִּפּוּצְנָה עָרֵי מְטוֹב וְנַחֵם יי עוֹד אֶת צִיּוֹן וּבַחֲר עוֹד
בִּירוּשָׁלַיִם: וְנֹאמַר כִּי נַחֵם יי צִיּוֹן נַחֵם כָּל חַרְבוֹתֶיהָ וַיִּשֶׁם
מִדְּבָרָהּ כְּעֵדֶן וְעַרְבָתָהּ כְּגֵן יי. שְׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה יִמְצָא בָּהּ
תּוֹדָה וְקוֹל זִמְרָה:

